KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 juni 2008

om det statliga stöd C 41/05 som Ungern genomfört i form av energiköpsavtal

[delgivet med nr K(2008) 2223]

(Endast den ungerska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2009/609/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 31 mars 2004, registrerad samma dag, anmälde Ungern regeringsdekret 183/2002 (VIII.23.) [2] till kommission enligt det förfarande som anges i bilaga IV.3, stycke 1.c i fördraget om Tjeckiens, Estlands, Cyperns, Lettlands, Litauens, Ungerns, Maltas, Polens, Sloveniens och Slovakiens anslutning till Europeiska unionen (”interimsförfarande”). I det anmälda dekretet anges ett system för ersättning för kostnader som bärs av den statsägda elgrossisten, företaget Magyar Villamos Művek Zrt (nedan kallat *MVM*). Kommissionen registrerade anmälan under ärende om statligt stöd nummer HU 1/2004.

(2) Ett antal officiella skrivelser utväxlades mellan Ungern och kommissionen om åtgärden [3]. Kommissionen har också mottagit synpunkter från tredje part [4]. Under interimsförfarandet upptäckte kommissionen att den ungerska elgrossistmarknaden huvudsakligen var organiserad kring långfristiga energiköpsavtal mellan MVM och ett antal elproducenter. Utifrån information som fanns tillgänglig om detta vid den tiden misstänkte kommissionen att dessa energiköpsavtal innehöll inslag av olagligt statligt stöd.

(3) Genom en skrivelse av den 13 april 2005, registrerad den 15 april 2005, drog Ungern tillbaka sin anmälan av regeringsdekret 183/2002. Den 4 maj 2005 registrerade kommissionen, i enlighet med rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget [5], på eget initiativ ett ärende om statligt stöd (ärende nummer NN 49/05) om energiköpsavtal.

(4) I en skrivelse av den 24 maj 2005 (D/54013) begärde kommissionen ytterligare upplysningar från Ungern. Svaret av den 20 juli 2005 registrerades av kommissionen den 25 juli 2005. Ungern lämnade ytterligare upplysningar i en skrivelse av den 28 september 2005, registrerad den 30 september 2005.

(5) Genom en skrivelse av den 9 november 2005 underrättade kommissionen Ungern om sitt beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i EG-fördraget med avseende på energiköpsavtalen. Beslutet om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* [6].

(6) I inledningsbeslutet uttryckte kommissionen sina tvivel om energiköpsavtalens förenlighet med den gemensamma marknaden och uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter.

(7) Efter en begäran om förlängning av tidsfristen för att lämna synpunkter, vilken kommissionen godkände [7], lämnade Ungern den 31 januari 2006 sina synpunkter på beslutet att inleda ett förfarande. Skrivelsen registrerades av kommissionen den 1 februari 2006.

---

[1] EUT C 324, 21.12.2005, s. 12.

[2] Regeringsdekret 183/2002 (VIII.23.) om närmare föreskrifter för definition och hantering av ej återvinningsbara kostnader.

[3] Skrivelser från de ungerska myndigheterna daterade den 4 juni 2004, registrerad samma dag, respektive den 20 oktober 2004, registrerad den 21 oktober 2004.

[4] Skrivelse av den 21 december 2004 från elproducenten AES-Tisza Erőmű Kft.

[5] EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

[6] EUT C 324, 21.12.2005, s. 12.

[7] Begäran av den 14 december 2005, godkänd av kommissionen den 20 december 2005.

(8) Efter ytterligare förfrågningar om förlängning av tidsfristen att lämna synpunkter, vilka kommissionen godkände ([8]), registrerades synpunkter från berörda parter av kommissionen enligt följande: synpunkter från MVM den 11 januari 2006, från en tredje part som begärde att få vara anonym den 20 januari 2006, från Marta kraftverk den 20 januari och den 6 mars 2006, från banken […] den 10 februari 2006, från AES-Tisza kraftverk den 13 och 14 februari 2006, från banken […] den 13 februari 2006, från Electrabel SA och dess dotterbolag Dunament kraftverk den 14 februari 2006, från Budapest kraftverk den 21 februari 2006 och från Csepel kraftverk den 21 februari 2006.

(9) Efter en bekräftelse från Ungern om att information från tredje part ska behandlas konfidentiellt i detta förfarande ([9]), vidarebefordrades ovanstående synpunkter till Ungern i en skrivelse av den 25 april 2006.

(10) I en skrivelse av den 28 juni 2006, registrerad den 29 juni 2006, lämnade Ungern första delen av sina synpunkter på berörda parters kommentarer och i en skrivelse av den 24 juli 2006, registrerad den 25 juli 2006, lämnades den andra delen.

(11) Medveten om de planerade lagändringarna inom energisektorn i Ungern sände kommissionsledamot Kroes den 17 oktober 2006 en skrivelse till minister Kóka där den ungerska regeringen uppmanades att i det nya lagförslaget ta med frågan om energiköpsavtal och eventuella ersättningsåtgärder i överensstämmelse med EU-lagstiftningen.

(12) Företaget AES-Tisza lämnade den 19 december 2006 ytterligare synpunkter med klagomål på flera aspekter av kommissionens förfarande.

(13) I skrivelser av den 21 november 2006 (registrerad den 23 november 2006) och den 15 januari 2007 (registrerad samma dag) och på möten med kommissionen den 18 december 2006 och den 8 mars 2007, bekräftade den ungerska regeringen sin avsikt att göra ändringar i lagstiftningen i samband med avregleringen av energisektorn och därmed också ändringar av den befintliga situationen på elgrossistmarknaden.

(14) Kommissionen bad om ytterligare upplysningar den 23 april 2007. Ungern svarade den 5 juni 2007 och sände ytterligare upplysningar den 6 augusti 2007.

(15) I en skrivelse av den 4 maj 2007 underrättade den ungerska regeringen kommissionen om att den skulle inrätta en arbetsgrupp som skulle förhandla med alla berörda elproducenter om att upphäva eller avsevärt förändra energiköpsavtalen. I enlighet därmed antog regeringen den 11 maj 2007 beslut nr 2080/2007 (V.11.) om långfristiga energiköpsavtal inom energisektorn ([10]), och inrättade därmed ovanstående arbetsgrupp (som leds av premiärministerns kansli) i avsikt att utan dröjsmål lösa situationen med energiköpsavtalen i enlighet med EU:s bestämmelser om statligt stöd och besluta att inleda officiella förhandlingar om detta med berörda elproducenter. I en skrivelse av den 3 juli 2007 underrättade den ungerska regeringen kommissionen om resultatet av de första förhandlingarna som ägde rum i juni 2007.

(16) I samband med avregleringsprocessen offentliggjordes den 2 juli 2007 den nya elenergilagen ([11]) och den trädde till vissa delar i kraft den 15 oktober 2007 och till vissa delar den 1 januari 2008. I en skrivelse av den 25 juli 2007 underrättade den ungerska regeringen kommissionen om resultaten av den nya ellagen i fråga om en avreglering av den ungerska elmarknaden. Den nya lagen innebar dock inga förändringar av själva energiköpsavtalen som fortfarande gällde oförändrade mellan MVM och de elproducenter som angavs i beslutet att inleda förfarandet.

(17) I en skrivelse av den 26 juli 2007 ställde kommissionen ytterligare frågor till de ungerska myndigheterna.

(18) Den 7 september 2007 registrerade kommissionen en skrivelse från den ungerska regeringen där denna begärde mer tid för att med framgång kunna avsluta förhandlingarna med producenterna.

(19) Den 24 september och den 31 oktober 2007 registrerade kommissionen Ungerns svar på frågorna från den 26 juli 2007.

(20) Den 14 december 2007 sände kommissionen, enligt artikel 5.2 i förordning (EG) nr 659/1999 en påminnelse till de ungerska myndigheterna med en lista över frågor för vilka svaren fortfarande var ofullständiga. De ungerska myndigheterna svarade med en skrivelse av den 16 januari 2008.

(21) De ungerska myndigheterna anförde att eftersom Dunament och AES-Tisza inte lämnat de uppgifter som begärts kunde de inte ge fullständiga svar på kommissionens frågor.

([8]) Förfrågningar registrerade den 9 januari 2006 (Budapesti Erőmű), 16 januari 2006 (AES-Tisza, […] (*)), 17 januari 2006 (Electrabel), 19 januari 2006 […] och 20 januari 2006 (Csepeli Erőmű), godkända av kommissionen i skrivelser av den 13, 18, 20, 24 januari och den 27 februari 2006.

(*) Uppgifter som är sekretessbelagda anges i beslutet med […].

([9]) Skrivelse registrerad den 3 april 2006.

([10]) 2080/2007 (V.11.) Korm. Határozat a villamos energia iparban kötött hosszú távú szerződések rendezéséről.

([11]) Lag LXXXVI från 2007.

(22) Därefter antog kommissionen den 15 februari 2008 ett informationsföreläggande där Ungern ålades att, inom femton dagar, lämna de uppgifter som förtecknades i beslutet.

(23) Den 27 februari sände Dunament kraftverk en kopia av sina svar på de ungerska myndigheternas frågor till kommissionen och förklarade varför de inte kunde svara på frågorna. De ungerska myndigheterna svarade den 4 och 13 mars 2008. Som svar på Dunaments uttryckliga begäran bifogade de till sina svarsskrivelser de skrivelser som Dunament sände till finansministeriet och till det ungerska energiverket daterade den 14 maj 2007, 21 augusti 2007, 13 september 2007, 7 december 2007, 14 januari 2008 respektive 20 februari 2008. De ungerska myndigheterna hade inte tidigare vidarebefordrat kopior av dessa skrivelser till kommissionen ([12]), men i sina svar på kommissionens frågor under förfarandet hade de infogat de uppgifter de ansåg vara relevanta.

(24) Det framgår av de ungerska myndigheternas svar att AES-Tisza inte svarade Ungern. Genom ett fax av den 10 mars 2008 sände AES-Tisza en skrivelse till kommissionsledamot Kroes i vilken angavs att de ungerska myndigheterna redan hade alla uppgifter som hade begärts av kommissionen.

(25) I sitt svar av den 13 mars 2008 lämnade de ungerska myndigheterna till kommissionen, utifrån den information som var tillgänglig för dem, relevanta uppgifter för frågorna 1 a till 1 d i kapitel III i informationsföreläggandet. De lämnade dock inga ytterligare uppgifter som svar på de frågor som ställdes under punkt 1 e i kapitel III i informationsföreläggandet om ovanstående två elproducenters investeringar.

(26) En stor del av den information som utväxlades sedan ärende HU1/2004 registrerades handlade om tolkningen och den konkreta tillämpningen av kommissionens meddelande om analysmetodiken för statligt stöd i samband med icke återvinningsbara kostnader (”analysmetoden”) ([13]). Utifrån de dokument som lämnats i detta förfarande verkade det som om de ungerska myndigheterna planerade att införa ett system för ersättning för icke återvinningsbara kostnader, varav en bedömning kunde ha inkluderats i detta beslut. Under hela detta förfarande ägde sedan djupgående diskussioner rum mellan kommissionen och de ungerska myndigheterna om detaljerna i ett ersättningssystem som Ungern skulle kunna anta för att ett sådant system skulle uppfylla metodens kriterier.

([12]) Med undantag för skrivelser av den 7 december 2007 och 14 januari 2008.

([13]) Antagen av kommissionen den 26 juli 2001. Metoden finns på kommissionens webbplats: http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/legislation/specific_rules.html

(27) Trots de tekniska diskussionerna om ett möjligt framtida ersättningssystem har Ungern, fram till datumet för detta beslut, inte lämnat in något fullständigt ersättningssystem till kommissionen som officiellt har godkänts av den ungerska regeringen. I sin skrivelse av den 13 mars 2008 bekräftade de ungerska myndigheterna uttryckligen att de för närvarande inte ville bevilja ersättning för icke återvinningsbara kostnader. De förbehöll sig dock rätten att bevilja sådan ersättning till vissa elproducenter i ett senare skede.

(28) Kommissionen bad i en skrivelse av den 7 april 2008 den ungerska regeringen bekräfta vissa uppgifter. De ungerska myndigheterna lämnade den begärda informationen i en skrivelse som registrerades den 22 april 2008.

(29) I en skrivelse av den 20 maj 2008 underrättade de ungerska myndigheterna kommissionen om att energiköpsavtalen med Paks kraftverk hade sagts upp av parterna den 31 mars 2008. Även om kraftverken Csepel och Pannon undertecknade uppsägningsavtal i april 2008 har dessa avtal vid detta besluts datum ännu inte trätt i kraft. Detta beror på att de ännu inte godkänts av aktieägare och bankinstitut.

Andra tillhörande oavslutade förfaranden

(30) Budapest kraftverk gjorde invändningar mot beslutet om att inleda förfarandet genom en talan som väcktes hos förstainstansrätten den 3 mars 2006 med referensnummer T-80/06. Den 6 juni 2006 ansökte Csepel kraftverk om tillåtelse att ingripa i förfarandet till stöd för Budapest kraftverk och detta beviljades med ett domstolsbeslut av den 11 mars 2008.

(31) Dessutom är två internationella förhandlingsförfaranden inför International Centre for the Settlement of Investment Disputes i Washington, D.C. oavslutade. Dessa förfaranden inleddes mot Republiken Ungern av elproducentföretagen […] och […], båda delägare i kraftverk med energiköpsavtal i Ungern. Förhandlingarna grundas på de åtgärder för investeringsskydd som står inskrivna i europeiska energistadgan.

2. BESKRIVNING AV ÅTGÄRDEN

Historisk bakgrund till energiköpsavtalen

(32) Mellan den 31 december 1991 och 31 december 2002 var den ungerska elmarknaden organiserad kring en ”ensamköpare”, företaget Magyar Villamos Művek (MVM). MVM är till 99,9 % statsägt och verksamheten omfattar

elproduktion, grossistförsäljning, kraftöverföring och detaljhandel. Enligt modellen med en ensam köpare kunde elproducenterna endast leverera energi direkt till MVM (såvida MVM inte sa upp de regionala distributionsföretagens avtal) och MVM var det enda företag som hade tillstånd att leverera el till de regionala distributionsföretagen. Enligt Lag XLVIII från 1994 om elenergi (energilag I), var MVM skyldigt att garantera trygg energiförsörjning i Ungern till lägsta möjliga kostnad.

(33) Lag CX från 2001 om elenergi (energilag II som ersatte energilag I) trädde i kraft den 1 januari 2003. Med den upprättades en tvådelad modell för den ungerska elmarknaden vilken gällde fram till den 1 januari 2008, då lag LXXXVI från 2007 om elenergi (energilag III ersatte energilag II) trädde i kraft. Under denna dubbla modell fanns en allmännyttig och en konkurrensutsatt sektor, och kunderna (vilka efter hand blev fler) fick rätt att byta till de konkurrensutsatta företagen. I den allmännyttiga sektorn förblev MVM den enda grossisten, medan andra aktörer dök upp på den fria marknaden. Energilag III innebar slutet för det allmännyttiga segmentet men privatkunder och vissa företagskunder behölls ändå – tillåtet i det andra energidirektivet ([14]) – enligt en skyldighet att tillhandahålla samhällsservice.

(34) Enligt energilag I var MVM skyldigt att bedöma landets totala energibehov och vartannat år framställa en nationell plan för anläggning av kraftverk (Országos Erőműépítési Terv). Denna plan skulle sedan lämnas in och godkännas av den ungerska regeringen och parlamentet.

(35) Av energilag I och inlagor från den ungerska regeringen ([15]) framgår att de mest brådskande målen på den ungerska energimarknaden under mitten av 1990-talet var tryggad energiförsörjning till lägsta möjliga kostnad, modernisering av infrastrukturen med särskild avsikt på rådande standarder för miljöskydd och den nödvändiga omstruktureringen av energisektorn. I avsikt att uppnå dessa allmänna mål föreslogs långfristiga energiköpsavtal åt utländska investerare som skulle göra investeringar i konstruktion och modernisering av kraftverksanläggningarna i Ungern. Energiköpsavtalen undertecknades av elproducenterna och av MVM.

([14]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/54/EG av den 26 juni 2003 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 96/92/EG (EUT L 176, 15.7.2003. s. 37).

([15]) Inlagor av den 20 juli 2005, registrerade den 25 juli 2005.

Energiköpsavtalen

(36) Energiköpsavtalen som ingicks mellan MVM och enskilda kraftverk ([16]) gav en balanserad produktionsportfölj som gav MVM möjlighet att uppfylla sin skyldighet att garantera trygg energiförsörjning. De gav MVM möjlighet att tillfredsställa behoven vid såväl låglast (med koleldade kraftverk och kärnkraftverk) som höglast (med gaseldade kraftverk).

(37) Energiköpsavtalen kräver att elproducenterna underhåller och driver sina produktionsanläggningar på rätt sätt. De reserverar hela eller större delen av kraftverkens produktion (MW) för MVM. Denna kapacitetstilldelning är oberoende av kraftverkets faktiska användning. Förutom de reserverade kapaciteterna krävs genom energiköpsavtalen att MVM köper in en minimimängd el (MWh) från varje kraftverk.

(38) En del energiköpsavtal omfattar sådana s.k. systemtjänster ([17]) som MVM levererar till systemoperatören MAVIR, om kraftverken tekniskt sett kan tillhandahålla dessa.

(39) De energiköpsavtal som tecknades 1995–996 (sju av de tio avtal som bedöms) tilldelades i syfte att privatisera kraftverken. Dessa avtal följde ett modellavtal som tagits fram av en internationell advokatbyrå på begäran av den ungerska regeringen. Det förekom inget anbudsförfarande vid undertecknandet av dessa energiköpsavtal. Däremot förekom ett anbudsförfarande vid privatiseringen av kraftverken. Energiköpsavtalen (som undertecknades före privatiseringen) utgjorde en del av privatiseringspaketet. En del av dessa avtal (främst avtalen för Mátra, Tisza och Dunament) ändrades delvis av parterna efter privatiseringen.

(40) Kraftverket Csepels energiköpsavtal undertecknades 1997 och utformades enligt en något annorlunda modell. Inte heller i detta fall förekom dock något anbudsförfarande och undertecknandet av energiköpsavtalet var på liknande sätt kopplat till privatiseringen av kraftverket.

(41) Energiköpsavtalet för Ujpest kraftverk (ett av tre kraftverk i Budapest) undertecknades med Budapest kraftverk 1997, även här utan något särskilt anbudsförfarande.

(42) Det var bara energiköpsavtalet med Kispest kraftverk (en annan, föråldrad, anläggning i Budapest kraftverk som genomgick en omfattande ombyggnad vid denna tid) som 2001 undertecknades efter ett öppet anbudsförfarande.

([16]) I vissa fall förekom separata energiköpsavtal för kraftverkens olika produktionsblock, till exempel för Mátra och Dunament.

([17]) Till exempel balanserad produktion, tertiärreserver, black start-kapacitet, o.s.v.

(43) Mellan 2000 och 2004 täckte de kapaciteter som reserverades för energiköpsavtalen ungefär 80 % av Ungerns totala elbehov (MW). Från 2005 fram till datumet för detta beslut har andelen legat på runt 60–70 %. Det förväntas att denna successivt skulle minska under perioden mellan 2011 och 2024 ([18]).

(44) Av de närmare tjugo energiköpsavtal som undertecknades mellan 1995 och 2001 gällde tio fortfarande när Ungern blev medlem i EU (1 maj 2004).

(45) Detta beslut berör endast de energiköpsavtal som var i kraft den 1 maj 2004. Det berör inte de avtal som avslutades före detta datum. Även om vissa energiköpsavtal (se skäl 29) upphävdes av parterna i april 2008 berörs de av detta beslut och deras karaktär av statligt stöd och deras förenlighet med den gemensamma marknaden under perioden mellan 1 maj 2004 och deras slutdatum (april 2008) bedöms också.

Kraftverk med energiköpsavtal och dessa avtals löptid

(46) I tabellen nedan finns en förteckning över de kraftverk med energiköpsavtal som berörs av detta beslut. Den angivna löptid refererar till det ursprungligen planerade slutdatumet för energiköpsavtalen som angavs i själva avtalen.

Tabell 1

Översikt över elproducenter med energiköpsavtal, huvudsakliga aktieägare och avtalens löptid

Elproducent	Främsta aktieägargrupp	Kraftverk med energiköpsavtal	Energiköpsavtalets löptid
Budapesti Erőmű Rt.	EDF	Kelenföldi Erőmű	1996–2011
		Újpesti Erőmű	1997–2021
		Kispesti Erőmű	2001–2024
Dunamenti Erőmű Rt.	Electrabel	Dunament F block	1995–2010 (undertecknat 1995, trädde i kraft 1996)
		Dunament G2 block	1995–2015 (undertecknat 1995, trädde i kraft 1996)
Mátrai Erőmű Rt.	RWE	Mátrai Erőmű	1995–2022 (ursprunglig löptid fram till 2015, förlängt år 2005 till 2022)
AES-Tisza Erőmű Kft.	AES	Tisza II Erőmű	1995–2016 (undertecknat 1995, trädde i kraft 1996) ([…])
Csepeli Áramtermelő Kft.	ATEL	Csepel II Erőmű	1997–2020 (undertecknat 1997, trädde i kraft 2000)
Paksi Atomerőmű Rt.	MVM	Paksi Atomerőmű	1995–2017 (*) (undertecknat 1995, trädde i kraft 1996)
Pannonpower Holding Rt.	Dalkia	Pécsi Erőmű	1995–2010 (undertecknat 1995, trädde i kraft 1996)

(*) Upphävt genom gemensam överenskommelse mars 2008.

([18]) Dessa siffror grundas på beräkningen av produktionskapacitetsreservationer (MW) och inte på volymen såld elektricitet (MWh). De har lämnats till kommissionen av de ungerska myndigheterna i en skrivelse av den 4 juni 2004. Samma siffror finns i rapporten från undersökningen av den ungerska elmarknaden som genomfördes av det ungerska konkurrensverket (15 maj 2006).

Priser

(47) I regeringsdekret 1074/1995 (VIII.4.) om en reglering av elpriserna förband sig regeringen att från den 1 januari 1997 (inledningen på den så kallade första prisregleringscykeln) ”förutom att täcka motiverade driftskostnader, grossistförsäljnings- och detaljhandelspriser garantera 8 % avkastning på eget kapital”. Regeringen garanterade därmed kraftverken med energiköpsavtal 8 % avkastning på kapital.

(48) Från den 1 januari 2001 (starten för den andra prisregleringscykeln) omfattade de officiella priserna 9,8 % vinst på tillgångar för kraftverken. Ökningen i procent innebar inte nödvändigtvis en förändring i de faktiska beloppen, eftersom grunderna för de två vinstsatserna var olika (den första beräknades på kapital medan den andra beräknades på tillgångar). Priserna återspeglade ändringar i inflationen.

(49) De reglerade priserna fortsatte att gälla för kraftverken fram till den 31 december 2003.

(50) Under den här prisregleringsperioden analyserade det ungerska energiverket kostnadsstrukturen för alla kraftverk och fastställde priset för elköp för MVM till ett värde som säkerställde lönsamhet.

(51) Listan över kostnader som täcktes av detta prissättningssystem omfattade följande huvudsakliga kostnadsposter ([19]):

— Fasta kostnader: avskrivning, försäkring, vissa fasta underhålls- och driftskostnader, låneränta *[”hitelkamatok”]*, stängning *[”rekultivációs költségek”]*, skatter, personalkostnader *[”személyi jellegű költségek”]*, kostnader för miljöskydd, utgifter till Centrala kärnkraftsfonden *[”Központi Nukleáris Alap befizetések”]* för kärnkraftsanläggningen och extraordinära utgifter *[”rendkívüli ráfordítások”]*.

— Rörliga kostnader: bränslekostnader.

(52) Den ungerska energimyndigheten hade i uppgift att säkerställa att de kostnader som täcktes var rimliga och nödvändiga.

(53) Det officiella priset åsidosatte det pris som fastställts i energiköpsavtalen.

([19]) Listan grundas på information från ungerska myndigheter av den 20 oktober 2004 och på riktlinjer från det ungerska energiverket vid genomförandet av en kostnadsundersökning beträffande prissättningen i januari 2001 (*A Magyar Energia Hivatal irányelve a 2001. januári ármegállapítás előkészítését célzó költség-felülvizsgálat végzéséhez*).

(54) Från den 1 januari 2004 fastställdes priserna utifrån prisformlerna i energiköpsavtalen. Den exakta innebörden av formlerna förtydligades i samband med de årliga prisförhandlingarna mellan MVM och elproducenterna.

(55) De prisformler som användes i energiköpsavtalen är extremt komplicerade, men de följer samma principer som den metod som användes av det ungerska energiverket före 2004. Enligt de ungerska myndigheternas inlagor ([20]) upprättades bilagan till energiköpsavtalen om fastställande av priser med hjälp av formler och definitioner i ovanstående regeringsdekret 1074/1995 om reglering av elpriserna. (Enligt inlagan ”kopierades i avtalen de formler och definitioner som fanns i dekretet”.) Därmed grundas prissättningsprinciperna i energiköpsavtalen, i likhet med systemet för fastställande av reglerade priser, på motiverade kostnadskategorier.

(56) Varje energiköpsavtal innehåller två typer av avgiftskomponenter: kapacitetsavgift (eller avgift för att göra kapacitet tillgänglig) för reserverad kapacitet (MW) som täcker fasta kostnader + vinst (kapitalkostnad), och elavgift som täcker rörliga kostnader. De olika energiköpsavtalen ger utrymme för olika ytterligare avgifter. Beroende på energiköpsavtalen kan dessa ytterligare avgifter vara bonus/straffavgifter som används som ett incitament för elproducenterna att arbeta enligt principen om lägsta kostnad, och ytterligare avgifter för att bibehålla produktionsreserver, planera om underhåll på MVM:s begäran, öka belastningen i höglastperioder och minimera den under avtalad kapacitet under låglastperioder, o.s.v. De periodiska (årliga, kvartalsvisa, månadsvisa) ändringarna av kapacitetsavgifterna beror på ett flertal olika faktorer: aktivering av genomförda eftermonteringsprojekt, olika intressekategorier, utländska växelkurser, inflationsindex, o.s.v. Kapacitetsavgiften och de extra avgifterna täcker också systemtjänster (som omfattas av energiköpsavtalen). Elavgifterna är i huvudsak kopplade till bränslekostnader och särskilda bränsletillämpningar. De beräknas utifrån principen om övervältring av rörliga kostnader.

(57) Noteras bör att definitionen av täckta kostnadskategorier inte nödvändigtvis var densamma i prisregleringen före 1 januari 2004 och i energiköpsavtalen. Ungerns inlagor ([21]) visar att exempelvis kapacitetsavgiften för kraftverken […] och Dunament var högre i deras energiköpsavtal än under prisregleringen. Detta berodde på att de här energiköpsavtalen tog hänsyn till eftermontering, vilket ledde till högre fasta kostnader. Dessa högre fasta kostnader visade sig efterhand (enligt den successiva eftermonteringen) i högre kapacitetsavgifter med energiköpsavtalen än under prisregleringen. Andra skillnader på grund av bilaterala förhandlingar mellan MVM och producenterna mellan de reglerade priserna och priserna enligt energiköpsavtalen kunde också noteras.

([20]) Skrivelse av den 20 juli 2005, registrerad den 25 juli 2005.
([21]) Skrivelse av den 28 juni 2006, registrerad den 29 juni 2006.

(58) Trots dessa skillnader bekräftades, i Ungerns inlagor av den 20 oktober 2004 och den 20 juli 2005, av alla kraftverk med energiköpsavtal att prisberäkningsmetoden och även kostnadskategorierna som tillämpades efter slutet på prisregleringen i stort sett var desamma som dem som användes av den ungerska energimyndigheten före detta datum.

(59) Priserna i energiköpsavtalen som användes efter den 1 januari 2004 grundades därmed fortfarande på en beräkning av motiverade (fasta och rörliga) kostnader + vinst.

(60) Av detta följer att även om prisregleringen tog slut den 31 december 2003 avreglerades priserna inte helt, eftersom prissättningen på grossistnivå av el fortsatte att styras av principen om avkastning på investering vilket fastslås i energiköpsavtalen ([22]).

(61) Den 6 februari 2006 antog det ungerska parlamentet lag XXXV från 2006 ([23]) i vilken regeringens prisreglering av el som säljs till MVM enligt energiköpsavtal återinfördes. Det första nya prisdekretet trädde i kraft den 9 december 2006. Från detta datum åsidosattes återigen prisregleringen i energiköpsavtalen av regeringens prisformler under en period av ungefär ett år (till den 31 december 2007).

(62) Från och med den 1 januari 2008 blev energilag III inom ramen för avregleringen av marknaden slutet för de reglerade priserna och för allmännyttiga och fria marknadssegment samtidigt.

(63) Från och med den 1 januari 2008 fastställs därmed återigen priset på el som elproducenterna säljer till MVM enligt energiköpsavtal av prisformlerna i energiköpsavtalen. De underliggande principerna för dessa formler har inte ändrats sedan de senast tillämpades: de följer alltså samma principer som under perioden 1 januari 2004 till 8 december 2006 (se skälen 54 till 59).

(64) Det innebär att prissättningen enligt energiköpsavtal fortfarande styrs av principen om avkastning på investering.

Reserverad kapacitet

(65) Med energiköpsavtalen reserveras hela eller en större del av producentenheternas kapacitet för MVM.

Tabell 2

Ungerns inhemska produktionskapacitet ([24])

(MW)

Kapacitet	2004	2005	2006	2007
Installerad total produktionskapacitet ([1])	8 777	8 595	8 691	8 986
Tillgänglig bruttokapacitet ([2])	8 117	8 189	8 097	8 391
Tillgänglig nettokapacitet ([3])	7 252	7 792	7 186	7 945
Höglast i det ungerska elsystemet	6 356	6 409	6 432	6 605

([1]) Installerad total produktionskapacitet (*Beépített teljesítőképesség*): den nominella produktionskapaciteten i MW för utrustning i de ungerska kraftverken. Kan endast ändras genom expansion eller borttagning.
([2]) Tillgänglig bruttokapacitet (*Rendelkezésre álló állandó teljesítőképesség*): kraftverkets faktiska tillgängliga kapacitet med hänsyn till permanent tillåten överbelastning och permanent underproduktion. Installerad kapacitet efter avdrag för orsaker av permanent typ och efter tillägg av tillåten överbelastning.
([3]) Tillgänglig nettokapacitet (*Igénybe vehető teljesítőképesség*): faktiskt tillgänglig kapacitet efter avdrag för planerat underhåll.

([22]) Se även rapporten från undersökningen av den ungerska elsektorn som genomfördes av det ungerska konkurrensverket (15 maj 2006).
([23]) Lag XXXV av 2006 om ändringar av prisregleringen på el.
([24]) Siffrorna i tabellen grundas på den statistik som publicerades i Statistisk årsbok för elektricitet (*Villamosenergia Statisztikai Évkönyv*). Se även skrivelse från de ungerska myndigheterna registrerad den 21 april 2008.

Tabell 3

Produktionskapacitet för kraftverk med energiköpsavtal ([25])

(MW)

Kraftverk	Kapacitet	2004	2005	2006	2007
Kelenföld	Tillgänglig nettokapacitet	90,1	97,6	97,2	78,0
	Avtalad kapacitet ([1])	83,3	89,8	89,4	71,9
Ujpest	Tillgänglig nettokapacitet	106,3	106,1	106,2	106,0
	Avtalad kapacitet	99	98,8	98,9	98,7
Kispest	Tillgänglig nettokapacitet	46,1	110,2	110,2	109,6
	Avtalad kapacitet	43	102,6	102,6	102,3
Dunament F	Tillgänglig nettokapacitet	1 020	1 020	1 020	1 020
	Avtalad kapacitet	928,2	923,1	923,1	923,1
Dunament G2	Tillgänglig nettokapacitet	187,6	223,1	223,1	223,7
	Avtalad kapacitet	178,4	212,4	212,4	213
AES-Tisza	Tillgänglig nettokapacitet	638,0	824,7	824,7	824,7
	Avtalad kapacitet	[…] ([a])	[…] ([b])	[…] ([b])	[…] ([b])
Csepel	Tillgänglig nettokapacitet	348,9	331	355	349,5
	Avtalad kapacitet	323	307	329	324
Pannon	Tillgänglig nettokapacitet	25,9	25,9	25,9	25,9
	Avtalad kapacitet	20,1	20,1	20,1	20,1
Mátra	Tillgänglig nettokapacitet	593	552	552	552
	Avtalad kapacitet	496	460	460	460
Paks	Tillgänglig nettokapacitet	1 597	1 596	1 596	1 596
	Avtalad kapacitet	1 486	1 486	1 485	1 485
Total tillgänglig nettokapacitet för kraftverken med energiköpsavtal		4 652,0	4 886,6	4 910,3	4 885,4
Total avtalad kapacitet		[…] ([c])	[…] ([d])	[…] ([e])	[…] ([f])

([1]) Genomsnittlig tillgänglig avtalad kapacitet (*Rendelkezésre álló átlag teljesítőképesség szerződött értéke*).
([a]) Mellan 400 och 700 MW (fotnoter som anges med små bokstäver visas inte i originalversionen av beslutet utan har infogats i den offentliga versionen för att ange ett storhetsintervall för vissa data som omfattas av sekretess).
([b]) Mellan 600 och 900 MW.
([c]) Mellan 4 057 och 4 357 MW.
([d]) Mellan 4 725,9 och 5 025,9 MW.
([e]) Mellan 4 749,6 och 5 049,6 MW.
([f]) Mellan 4 724,7 och 5 024,7 MW.

(66) Ovanstående siffror visar att de energiköpsavtal som MVM ingick under bedömningsperioden omfattande cirka 60 % av den ungerska tillgängliga nettokapaciteten. Om den faktiska tillgängliga kapaciteten hos kraftverken (”Ténylegesen igénybevehető teljesítőképesség”) minus deras egen förbrukning (”Önfogyasztás”) tas med i beräkningen är andelen högre än vad som anges ovan.

(67) I ovanstående tabeller visas att den kapacitet som reserveras för MVM genom energiköpsavtalen täcker hela eller större delen av respektive anläggnings tillgängliga kapacitet.

([25]) Siffrorna i tabellen grundas på de energiköpsavtal som de ungerska myndigheterna har lämnat in till kommissionen. Se även skrivelse från de ungerska myndigheterna registrerad den 21 april 2008.

(68) MVM betalar kapacitetsavgift för dessa kapacitetsreservationer (se skäl 56), oavsett hur anläggningen faktiskt används.

(69) Importkapaciteten i Ungern är cirka 1 000–1 300 MW. Cirka 600 MW av denna importkapacitet är reserverad för MVM med andra långfristiga avtal.

Sålda kvantiteter

(70) När MVM faktiskt köper sin reserverade kapacitet och köper el från kraftverket, betalar de energiavgift för den köpta elektriciteten (se skäl 56).

(71) Energiköpsavtalen innehåller ett visst garanterat minimiköp för varje kraftverk.

(72) Den totala inhemska elproduktionen i Ungern ligger mellan 32 och 36 TWh (32–36 000 000 GWh) per år.

Tabell 4

El som producerats med energiköpsavtal [26]

(GWh)

Kraftverk	Producerad elektricitet	2004	2005	2006	2007
Budapest (inklusive Kelenföld, Újpest och Kispest)	Totalt producerad elektricitet	1 228	1 510	1 643	1 742
	Egen konsumtion	87	89	91	84
	Garanterat minimiköp	Kelenfold: […] Ujpest: […] Kispest: […]	Kelenfold: […] Ujpest: […] Kispest: […]	Kelenfold: […] Ujpest: […] Kispest: […]	Kelenfold: […] Ujpest: […] Kispest: […]
	Faktiskt köp	939	1 302	1 451	1 538
Dunament (*) (F + G2)	Totalt producerad elektricitet	4 622	3 842	3 450	4 300
	Egen konsumtion	174	148	147	188
	Garanterat minimiköp	F: […] G2: […]	F: […] G2: […]	F: […] G2: […]	F: […] G2: […]
	Faktiskt köp	4 232	2 888	2 495	3 296
AES-Tisza	Totalt producerad elektricitet	1 621	1 504	1 913	2 100
	Egen konsumtion	96	97	117	116
	Garanterat minimiköp	[…]	[…]	[…]	[…]
	Faktiskt köp	1 525	1 407	1 796	1 984
Csepel	Totalt producerad elektricitet	1 711	1 764	1 710	2 220
	Egen konsumtion	48	49	48	53
	Garanterat minimiköp	[…]	[…]	[…]	[…]
	Faktiskt köp	1 662	1 715	1 661	2 166
Pannon (*)	Totalt producerad elektricitet	673	266	237	232
	Egen konsumtion	116	52	34	29
	Garanterat minimiköp	[…]	[…]	[…]	[…]
	Faktiskt köp	361	206	203	203

(26) Siffrorna i tabellen grundas på de energiköpsavtal som de ungerska myndigheterna har lämnat in, statistik som har offentliggjorts av det ungerska energiverket på dess hemsida: www.eh.gov.hu, och en skrivelse från de ungerska myndigheterna daterad den 21 april 2008. Kvantiteterna garanterat utnyttjande som fastställs i de årliga handelsavtalen kan skilja sig något från de kvantiteter som anges i själva energiköpsavtalen. De faktisk utnyttjande siffrorna täcker all försäljning från det berörda kraftverket till MVM.

(GWh)

Kraftverk	Producerad elektricitet	2004	2005	2006	2007
Mátra (*)	Totalt producerad elektricitet	5 688	5 698	5 621	6 170
	Egen konsumtion	675	670	667	710
	Garanterat minimiköp	[…]	[…]	[…]	[…]
	Faktiskt köp	3 730	3 762	3 587	4 082
Paks	Totalt producerad elektricitet	11 915	13 833	13 460	14 677
	Egen konsumtion of the plant	750	821	800	848
	Garanterat minimiköp	[…]	[…]	[…]	[…]
	Faktiskt köp	11 112	13 012	12 661	13 828

(*) Uppgifterna om totalt producerad el och egen konsumtion täcker också blocken i de anläggningar som inte har energiköpsavtal.

(73) Det garanterade minimiköpet är den mängd som MVM är skyldig att köpa oavsett marknadsbehovet. Om MVM inte köper den fastställda minimikvantiteten måste de ändå betala för uppkomna bränslekostnader (Dunament, Kelenfold, Pécs och […]), alla kostnader eller ersättning till producenten utifrån dennes bränsleavtal (Csepel) och alla motiverade kostnader (Kispest och Ujpest).

3. SKÄLEN TILL ATT FÖRFARANDET INLEDDES

3.1 Energiköpsavtalen

(74) I sitt beslut att inleda förfarandet drog kommissionen den preliminära slutsatsen att energiköpsavtalen utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget till elproducenterna med ett energiköpsavtal med MVM.

(75) Kommissionen uttryckte åsikten att energiköpsavtalen var tillämpliga efter anslutningen enligt bilaga IV, kapitel 3, punkt 1 c i anslutningsfördraget [27] och att de inte utgjorde befintligt stöd eftersom de inte faller under de stödkategorier som vid tidpunkten för anslutningen anses utgöra befintligt stöd i den mening som avses i artikel 88.1 i EG-fördraget.

(76) För det första hade inget av energiköpsavtalen trätt i kraft före den 10 december 1994. För det andra fanns inget av energiköpsavtalen med i den förteckning över befintligt stöd som utgjorde bilaga till anslutningsavtalet. För det tredje hade kommissionen inte underrättats om energiköpsavtalen enligt det s.k. interimsförfarandet.

Förekomst av statligt stöd

(77) Kommissionen ansåg att den garanterade avkastningen på investeringar och det högre inköpspris som säkrades med energiköpsavtalen gav de berörda elproducenterna en fördelaktigare ekonomisk ställning än andra producenter som inte hade energiköpsavtal, däribland nya aktörer på marknaden och företag i andra jämförbara sektorer där sådana långfristiga avtal inte ens hade föreslagits för marknadsaktörerna. Som en preliminär uppfattning ansågs därför stödåtgärden ge de berörda elproducenterna en selektiv fördel.

(78) Kommissionen noterade också att elmarknaderna har öppnats upp för konkurrens och att handel med el förekom mellan medlemsstaterna, åtminstone sedan Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el [28] trädde ikraft. Åtgärder som gynnar företag inom energisektorn i en medlemsstat kan därför hämma möjligheterna för företag från andra medlemsstater att exportera el till den första medlemsstaten eller gynna export av el till andra medlemsstater.

(79) Kommissionen ansåg också att denna fördel beviljades med statliga medel eftersom energiköpsavtalen tecknades som resultat av en regeringspolitik som genomfördes via det statsägda allmännyttiga grossistföretaget MVM. Enligt rättspraxis i Europeiska gemenskapernas domstol (EG-domstolen) gäller att när ett statsägt företag använder sina medel på ett sätt som kan anses motsvara en statlig åtgärd, ska dessa medel anses utgöra statliga medel enligt artikel 87.1 i EG-fördraget [29].

[27] Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen. EUT L 236, 23.09.2003.

[28] EUT L 27, 30.1.1997, s. 20.

[29] Mål C-482/99 *Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission* [2002] REG I-04397. Beslut den 16 maj 2002.

(80) Kommissionen slöt sig därför preliminärt till att energiköpsavtalen utgjorde statligt stöd åt elproducenterna enligt artikel 87.1 i EG-fördraget, eftersom sådant stöd ”fortfarande var tillämpligt efter” i den mening som avses i bilaga IV, kapitel 3, punkt 1.c i anslutningsavtalet.

Energiköpsavtalens förenlighet med EG-fördraget

(81) Kommissionen konstaterade vidare att analysmetoden skulle användas för att utvärdera det statliga stöd som elproducenterna hade mottagit. På grundval av de dokument som kommissionen hade till sitt förfogande vid tiden då förfarandet inleddes hyste kommissionen tvivel rörande energiköpsavtalens förenlighet med de kriterier som definieras i analysmetoden.

(82) För det första hyste kommissionen tvivel om huruvida själva principerna för energiköpsavtal som utgör ett hinder för den fria konkurrensen på marknaden kan anses vara förenliga med analysmetodens grundläggande kriterier, dvs. att påskynda avregleringen av sektorn genom att bevilja lämplig ersättning till aktörer som utsätts för nya konkurrensvillkor.

(83) För det andra hyste kommissionen tvivel om huruvida de inslag av stöd som ingår i energiköpsavtalen är förenliga med analysmetodens detaljerade kriterier vad gäller beräkning av bidragsberättigande icke återvinningsbara kostnader och ersättning som betalas ut.

3.2 **Regeringsdekret nr 183/2002 (VIII.23.) om icke återvinningsbara kostnader**

(84) För att göra det möjligt för MVM att uppfylla sina energiköpsavtal och på samma gång hålla återförsäljningspriset i allmännyttan på ungefär samma nivå som det fria marknadspriset, fastställdes i regeringsdekret 183/2002 (VIII.23.) åtgärder för betalning av statlig ersättning till MVM under vissa omständigheter.

(85) I sin ursprungliga anmälan av mål HU 1/2004 (tillbakadragen den 13 april 2005) ansåg de ungerska myndigheterna att denna ersättning utgjorde statligt stöd till MVM.

(86) I beslutet att inleda förfarandet drog dock kommissionen slutsatsen att ersättningsbetalningarna inte utgjorde statligt stöd till MVM, utan att den summa som mottogs enligt regeringsdekret 183/2002 (VIII.23.) utgjorde en del av det inköpspris som MVM betalade till elproducenterna med energiköpsavtal och därmed en del av den fördel som producenterna fick genom energiköpsavtalen.

(87) Det betyder att med beslutet att inleda förförandet påbörjades det formella granskningsförfarandet av energiköpsavtalen men inte av regeringsdekret 183/2002 (VIII.23.).

4. **SYNPUNKTER FRÅN UNGERN OM BESLUTET ATT INLEDA FÖRFARANDE**

(88) Ungern uttrycker åsikten att individuell bedömning av energiköpsavtalen skulle vara motiverat med hänsyn till skillnaderna mellan avtalen i fråga om exakta villkor och bestämmelser.

(89) När det gäller avregleringen av den ungerska elmarknaden anser Ungern att denna var framgångsrik (dvs. i linje med det europeiska snittet) i fråga om antalet konsumenter som bytte till den fria markanden. Ungern drar slutsatsen att energiköpsavtalen inte utgjorde något hinder för konsumenter som ville byta till den fria marknaden. Det skulle vara mer sannolikt att ett sådant hinder utgjordes av Ungerns begränsade gränsöverskridande kapacitet och därmed höga priser.

(90) Ungern anser vidare att energiköpsavtalens långfristiga karaktär inte i sig kan utgöra en konkurrensfördel för producenterna eftersom sådana långfristiga avtal är allmänt utbredda i elsektorn i såväl Europa som på andra kontinenter.

(91) När det gäller referenspriset som anges i beslutet, anser Ungern att kommissionen borde ta hänsyn till Ungerns regionala särdrag och den senaste tidens höjning av bränslepriser när man fastställer ett referenspris.

(92) När det gäller nya aktörer på elmarknaden informerar Ungern kommissionen om att ingen sådan har tillkommit efter den 1 maj 2004 (det datum då Ungern blev medlem i EU och då energimarknaden avreglerades). De ungerska myndigheterna visar på den tidskrävande karaktären hos alla sådana investeringar och, till följd av detta, osannolikheten att några investeringar skulle kunna vara i drift före 2011.

(93) Slutligen bekräftar Ungern, som svar på kommissionens tvivel på energiköpsavtalens förenlighet med punkt 4.6 i analysmetoden, att man inte ska bevilja något undsättnings- eller omstruktureringsstöd till företag som har slutit energiköpsavtal som är föremål för granskning.

5. **SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER**

(94) Efter offentliggörandet av beslutet om att inleda förfarandet (21 december 2005) och inom den angivna tidsfristen (i de flesta fall efter att de berörda parterna begärt förlängning av tidsfristen vilket kommissionen godkände), mottog kommissionen synpunkter från:

— följande elproducenter: AES-Tisza Erőmű Rt., Budapesti Erőmű Zrt., Csepeli Áramtermelő Rt., Dunamenti Erőmű Zrt. och dess främsta aktieägare, Electrabel SA och Mátrai Erőmű Rt.,

— följande banker som tillhandahåller finansiering till elproducenterna: […] Bank, som fungerar som ombud för tolv banker, långivare till Csepeli Áramtermelő Kft. och […] Bank som fungerar som ombud för nio bankinstitutioner, långivare till AES-Tisza Erőmű Kft., och

— MVM, och

— en tredje part som begärde att få vara anonym.

(95) De flesta synpunkter som lämnats till kommissionen av parterna följer mycket likartade argument. Kommissionen har därför valt att behandla synpunkterna gruppvis i stället för att behandla varje enskild berörd parts synpunkt separat (se punkterna 5.1 till 5.7).

5.1 **Synpunkter på individuell bedömning av energiköpsavtalen**

(96) Mátra kraftverk och en annan berörd part som vill vara anonym uttryckte åsikten att energiköpsavtalen ska bedömas var för sig av kommissionen på grund av olikheterna mellan deras respektive innehåll. Andra elproducenter krävde underförstått individuell bedömning av sitt energiköpsavtal genom att ge kommissionen detaljer om specifika villkor och bestämmelser i sitt eget avtal.

5.2 **Synpunkter på förekomsten av statligt stöd**

Relevant bedömningsperiod

(97) AES-Tisza Erőmű, Budapesti Erőmű, Csepeli Áramtermelő och Dunamenti Erőmű anför att kriterierna för förekomsten av statligt stöd vid den tid då energiköpsavtalen slöts ska bedömas enligt de marknadsvillkor som rådde vid den tiden. En del av synpunkterna kräver uttryckligen detta medan andra uttrycker det underförstått genom att hänvisa till förhållandena då energiköpsavtalen slöts i bedömningen av förekomsten av statsstöd. Hänvisning görs till domstolens rättspraxis i detta avseende ([30]).

Ingen ekonomisk fördel

i) *Fel referenspris/inga fördelaktiga priser*

(98) Alla elproducenter hävdar att energiköpsavtalen inte medför någon ekonomisk fördel.

(99) De kritiserar kommissionens preliminära slutsats att de priser som fastställdes genom energiköpsavtalen är högre än producenternas marknadspriser.

([30]) Hänvisning till Mål T-366/00, Scott SA.

(100) De hävdar att referenspriset på 36 euro/MWh, som använts i andra beslut och som hänvisas till i beslutet att inleda förfarandet, är irrelevant i det här förfarandet eftersom det härrör från ett helt annat geografiskt och tidsmässigt sammanhang. De hävdar att prisanalysen ska beakta de förhållanden som rådde vid den tid då energiköpsavtalen slöts. De betonar också att priser i långfristiga avtal alltid blir lägre än spotmarknadspriserna. Dessutom hävdar producenterna som huvudsakligen levererar el till MVM under höglastperioder att deras priser inte kan jämföras med låglastpriser. De flesta av dem föreslår att kommissionen ska ta hänsyn till den avsevärda prisökningen på bränsle under senare år.

(101) Många av producenterna hävdar att deras faktiska avkastning låg under de satser som angavs i beslutet om att inleda förfarande.

(102) Producenterna framhåller också att de bär avsevärda risker (till skillnad mot vad som påstås i beslutet) framför allt risker i fråga om konstruktion, föreskrifter, miljö, underhåll och skatter/finanser. Prisregleringen angavs som en av de främsta riskerna bland risker som rör bestämmelser. Producenterna anser också att MVM:s reservation av en betydande del av deras kapacitet utgör en nackdel eftersom det hindrar dem från att använda denna kapacitet till att producera el till andra potentiella kunder. Vidare fastställs i energiköpsavtalen tydliga skyldigheter för producenterna som, om de inte uppfyller dem, leder till lägre betalning eller skadeståndskrav.

(103) […] hävdade att en av fördelarna som Ungern fick till följd av energiköpsavtalen var tillförlitliga balanseringstjänster som endast kunde erbjudas av denne själv och Dunamenti Erőmű. Den här producenten hävdade att den inte skulle ha gett sig in på marknaden och erbjudit dessa tjänster utan ett energiköpsavtal.

(104) Mátra kraftverk hävdar att de kan erbjuda mycket konkurrenskraftiga priser eftersom de har sin egen kolgruva vilket ger dem låga kolbrytningskostnader. De hävdar att deras priser till och med ligger under MVM:s återförsäljningspriser, till skillnad från andra energiköpsavtalspriser.

ii) *Privatiseringspriser*

(105) Dunament kraftverk hävdar att de inte fick någon fördel av energiköpsavtalet eftersom de betalade marknadsvärde vid privatisering av kraftverket och att det i inköpspriset togs hänsyn till deras rättigheter och skyldigheter med energiköpsavtalet. Alltså betalade de för energiköpsavtalet (och för de eventuella fördelar som detta kunde medföra) i privatiseringspriset.

iii) *Den marknadsekonomiska investerarprincipen*

(106) Kraftverken Budapest, AES-Tisza, Mátra och Csepel hävdar att energiköpsavtalen återspeglar marknadsförhållandena vid den tiden då de slöts, både för MVM och för producenterna. När det gäller MVM hävdar de att alla privata operatörer i MVM:s situation (juridisk skyldighet att trygga energiförsörjningen som ensamköpare, o.s.v.) skulle ha valt att sluta energiköpsavtal. När det gäller elproducenterna själva hävdar de att deras "fördel" av energiköpsavtalen inte sträcker sig längre än vad som kan anses som en normal affärsmässig fördel för en part i ett affärsavtal. Energiköpsavtalen återspeglade normala marknadsförhållanden i den berörda sektorn vid tiden då avtalen slöts. Dessutom utgör energiköpsavtal normala affärsmetoder och en standardform av riskfördelning och riskhantering.

(107) Energiköpsavtalen var enda sättet att säkerställa investeringar som uppfyllde kraven i den ungerska elsektorn (framför allt modernisering av hela systemet, miljöskydd och försörjningstrygghet). Om den marknadsekonomiska investerarprincipen tillämpades skulle det innebära att dessa krav beaktades, och det enda sättet att uppfylla kraven var genom energiköpsavtal. De berörda parterna konstaterar att energiköpsavtalen innebär investerings- och tillgänglighetskrav för elproducenterna.

iv) *Allmännyttiga tjänster*

(108) Kraftverken Budapest och Csepel hävdar att elproducenternas del i energiköpsavtalen ger allmännyttiga tjänster. Enligt deras åsikt fungerar energiköpsavtalen som instrument för MVM att uppfylla sina skyldigheter att säkerställa elförsörjningen och fyller därför en uppgift som allmännyttig tjänst. Budapest kraftverk hävdar att det också kan anses att det faktiskt är Budapest kraftverk som måste tillhandahålla en allmännyttig tjänst eftersom det åläggs dem enligt energiköpsavtalen. Båda de berörda parterna hänvisar till kommissionens beslut av den 16 december 2003 i ärende N475/03 (Irland) ([31]) där kommissionen accepterade att anläggningen av en ny produktionsenhet för att trygga energiförsörjningen kunde betraktas som en allmännyttig tjänst.

(109) De berörda parterna är av den åsikten att statligt stöd inom ramen för energiköpsavtal – om det förekommer – precis som i det irländska fallet uppfyller de fyra kriterierna som domstolen framhåller i sitt domslut i ärende C-280/00 (Altmark-domen) ([32]). De hävdar följande:

(110) För det första följer det av den ungerska energilagen att MVM hade flera allmännyttiga skyldigheter, så som att säkerställa energiförsörjningen till lägsta möjliga kostnad, miljöskydd och effektvitet. MVM:s skyldigheter att tillhandahålla allmännyttiga tjänster är därmed tydligt fastställda i lag och elproducenternas bidrag i energiköpsavtalen är att de anförtros att genomföra allmännyttiga tjänster.

(111) För det andra fastställdes ersättningar i förväg i regeringens prisdekret och i prisformlerna i energiköpsavtalen. Ersättningarna kunde alltså beräknas utifrån objektiva och öppna parametrar.

(112) För det tredje översteg den ersättning som betalades ut utifrån energiköpsavtalen inte kostnaderna för den allmännyttiga tjänst som tillhandahölls. Energiköpsavtal är strikt kostnadsbaserade och vinstmarginalerna överstiger inte vanliga vinstmarginaler på marknaden. Budapest kraftverk hävdar att detta säkerställdes genom att dess energiköpsavtal tecknades efter ett öppet anbudsförfarande (se nedan). Kraftverken såldes till den anbudsgivare som hade högst bud och bäst affärsplan. Ett resultat av anbudsförfarandet blir att ersättningen inom ramen för energiköpsavtal inte kan överstiga vad som krävs för att täcka alla kostnader som uppkommer vid tillhandahållandet av allmännyttiga tjänster och med en rimlig vinstmarginal.

(113) För det fjärde hävdar Budapest kraftverk att dess energiköpsavtal tecknades efter öppna anbudsförfaranden, antingen som en viktig del i privatiseringspaketet eller separat. Csepel kraftverk hävdar att även om anläggningen inte valdes utifrån ett allmänt anbud får den ändå en ersättning som är begränsad till att täcka kostnader och en rimlig vinstmarginal. Prissättningssystemet innebär att överkompensation kan undvikas.

(114) Mot bakgrund av det ovan anförda sluter sig de berörda parterna till att energiköpsavtalen uppfyller de fyra kumulativa kriterier som hänvisas till i Altmark-domen och att de därför inte ska anses utgöra stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget.

([31]) EUT C 34, 7.2.2004, s. 8.

([32]) Mål C-280/00 Altmark Trans GmbH och Regierungspräsidium Magdeburg mot Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, och Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht REG 2003 s. I-07747.

(115) Budapest kraftverk hävdar också att även om energiköpsavtalen inte skulle anses uppfylla de fyra kumulativa kriterierna enligt Altmark-domen, kan de fortfarande konstateras vara förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 i EG-fördraget. De berörda parterna uttrycker också åsikten att effekten av deras energiköpsavtal på en påstådd stängning av den ungerska elmarknaden är försumbar eftersom de endast täcker 3 % av Ungerns elförbrukning. Dessutom var en ökning av energiimporten av tekniska skäl omöjlig vid den tid då energiköpsavtalen slöts. Därför hade deras energiköpsavtal inte någon menlig effekt på handeln. I sina synpunkter betonar den berörda parten också vikten av dess kraftvärmeteknik för fjärrvärme, vilken uppfyller målen i EU:s energi- och miljöpolitik.

(116) Mátra kraftverk hävdar att det krävdes att de skulle reservera en viss minimikapacitet till MVM för att trygga energiförsörjningen på den ungerska marknaden med hjälp av inhemska kolresurser. De hävdar att enligt artikel 11.4 i eldirektivet ([33]) ska statligt stöd anses vara förenligt med den gemensamma marknaden när det av försörjningsskäl finansierar elproduktion med inhemskt kol.

v) *Ingen fördel på lång sikt*

(117) Kraftverken Csepel, Mátra och Budapest hävdar att den långfristiga karaktären hos ett avtal inte ska tolkas som en fördel i sig. Csepel kraftverk hävdar att i ett långfristigt avtal betalar båda parter ett pris för den trygghet som långsiktigheten ger. Elproducenterna går med på ett lägre pris än på spotmarknaden och att vara bundna till detta pris oavsett spotmarknadspriserna. De går också med på att reservera sin kapacitet för ett enda företag under hela avtalstiden. De hävdar därför att långfristiga avtal utgör en balansgång mellan ekonomiska risker och möjligheter för båda parter och inte kan anses vara en ren fördel.

(118) Utifrån ovanstående argument sluter sig alla elproducenter till att energiköpsavtal inte ger dem någon ekonomisk fördel och därmed inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget.

Selektivitet

(119) AES-Tisza hävdar att energiköpsavtalen inte ger någon selektiv fördel. Den berörda parten hänvisar till förekomsten av långfristiga avtal på hela energisektorn, inte bara mellan producenterna och MVM utan också mellan MVM och distributionsföretag och mellan bränsleleverantörer och elproducenter och även vad gäller elimport. När det gäller producenterna krävs enligt energilag I (från 1994) och regeringsdekret 34/1995 uttryckligen att producenterna sluter ett inköpsavtal med MVM för att få anläggnings- och driftstillstånd. Därför hade alla producenter avtal med MVM och endast anläggningar för förnyelsebar energi och kraftvärmeverk kunde ha kortfristiga avtal, eftersom dessa producenter hade andra juridiska garantier (t.ex. obligatoriska köp).

Överföring av statliga medel

(120) Mátra kraftverk framhåller att endast priset kan anses som statligt stöd i energiköpsavtalen. Energiköpsavtalen och de garanterade säljvolymerna kan inte anses som statligt stöd eftersom de, även om de ger en fördel, inte kan leda till överföring av statliga medel. Tredje part sluter sig till att med tanke på Mátra kraftverks mycket konkurrenskraftiga priser (se i), finns det inget inslag av statligt stöd i dess energiköpsavtal.

Statens ansvar

(121) Företaget AES-Tisza hävdar att energiköpsavtalens priser inte kan tillskrivas staten utan energiavtalens parter. AES-Tisza kritiserar ansvarsbedömningen i beslutet att inleda förfarandet eftersom denna endast koncentrerar sig på statens ansvar för att energiköpsavtalen slöts och inte på ansvaret för prissättningen, samtidigt som kommissionen hävdar att den orättvisa fördelen uppstår genom fördelaktiga priser. Efter perioden med central prissättning (dvs. efter januari 2004, och med undantag för 2007), förhandlades priserna mellan MVM och elproducenterna och kan inte tillskrivas staten.

Snedvridning av konkurrensen och inverkan på handeln mellan medlemsstaterna

(122) Kraftverken AES-Tisza, Budapest och Csepel ifrågasätter snedvridningseffekterna av energiköpsavtalen och deras potential att påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(123) För det första påstår kraftverken i fråga att detta kriterium också ska bedömas mot bakgrund av den tid då energiköpsavtalen slöts. Vid den tiden var Ungern inte medlem i EU och dess elmarknad var inte avreglerad. Energiköpsavtalen kunde vid den tidpunkten således inte snedvrida konkurrensen på den gemensamma marknaden.

([33]) Direktiv 2003/54/EG.

(124) För det andra hävder de att konkurrens och handel mellan medlemsstaterna påverkas av andra faktorer än energiköpsavtalen. De hävdar bestämt att den faktor som främst påverkar handeln mellan Ungern och andra länder är Ungerns gränsöverskridande kapacitet. Denna gränsöverskridande kapacitet används maximalt. Handeln med elektricitet är därmed begränsad på grund av Ungerns begränsade gränsöverskridande kapacitet och inte på grund av energiköpsavtalen. Lagstiftningen framförs som den andra faktorn som påverkar handel mellan medlemsstater. Enligt den ungerska lagstiftningen hade elproducenterna under inga omständigheter rätt att direkt sälja el utomlands.

(125) Csepel kraftverk hävdar att de under alla omständigheter ändå bara säljer el inom Ungern, så deras energiköpsavtal kan inte ha haft någon effekt på handeln mellan medlemsstaterna.

(126) Det framförs också att den ungerska elmarknaden successivt har öppnats för konkurrens enligt EU:s krav. En stor procentandel av konsumenterna har på kort tid bytt till det fria segmentet. Om nya aktörer skulle bli avskräckta från att gå in på den ungerska elmarknaden eller utvidga sin närvaro där, skulle de bli det på grund av oförutsägbarheten i avkastningen, inte på grund av förekomsten av energiköpsavtal. Csepel kraftverk hävdar att under senare år har kraftstationer byggts i Ungern endast när staten har erbjudit någon form av stabilitet och förutsägbarhet för projektavkastningen via långfristiga avtal eller i form av obligatoriska köp, eller där användningen av ny kapacitet har garanterats av efterfrågan på vertikalt integrerad distributionsverksamhet. De befintliga energiköpsavtalen var dock inte någon avskräckande faktor för nya aktörer.

(127) Det hävdas dessutom att det inte finns någon efterfrågan på ytterligare kapacitet i Ungern. Detta bevisas av det faktum att vid elauktioner hos MVM förblir en stor majoritet av den kapacitet som bjuds ut till försäljning osåld.

5.3 **Tillämplighet efter anslutningen**

(128) Den här iakttagelsen framfördes av Budapest kraftverk.

(129) Budapest kraftverk hävdar att energiköpsavtalen inte kan anses som ”fortsatt tillämpliga efter anslutningen” i den mening som avses i punkt 3.1 c i bilaga IV till anslutningsakten.

(130) Den berörda parten hävdar att i linje med den allmänna principen om icke-retroaktivitet ska åtgärder som fastställdes i enlighet med den lagstiftning som gällde före anslutningen inte granskas av kommissionen efter anslutningen. Eftersom gemenskapens regler om statligt stöd endast gäller från datum för anslutningen, kan endast stödåtgärder som ger en extra fördel efter anslutningen definieras som tillämpliga efter anslutningen. De hävdar att energiköpsavtalen inte ger någon extra fördel efter anslutningen eftersom prisformlerna i dem fastställdes före anslutningen och därmed var statens ekonomiska ställning helt känd före anslutningen.

5.4 **Befintligt stöd**

(131) Det här argumentet framfördes av kraftverken Budapest, Csepel, AES-Tisza och Mátra och av […] Bank.

(132) De berörda parterna hävdar att även om det måste konstateras att energiköpsavtalen utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget, bör detta statliga stöd anses utgöra befintligt stöd enligt punkt 3.1 c i bilaga IV till anslutningsakten. De är av den åsikten att kommissionen inte hade några invändningar mot åtgärden inom de 3 månader som fastställs i anslutningsakten. De ungerska myndigheterna anmälde åtgärden den 31 mars 2004. Parterna hävdar att efter ett informationsutbyte reagerade kommissionen inte inom 3 månader på Ungerns skrivelse av den 19 oktober 2004, och uteslöt därmed sin möjlighet att klassificera åtgärden som ”nytt stöd”.

(133) Budapest kraftverk anser också att ett beslut som avgör huruvida stöd som beviljats före anslutningen och som fortsätter vara beviljat efter anslutningen ska betraktas som ”nytt stöd” eller ”befintligt stöd” inte enbart ska baseras på bilaga IV till anslutningsakten. Budapest kraftverk anser att om sådant stöd inte kan anses utgöra befintligt stöd enligt bilaga IV till anslutningsakten, bör stödet fortfarande granskas mot bakgrund av artikel 1 b ii–v i förordning (EG) nr 659/1999.

(134) Budapest kraftverk hävdar vidare att artikel 1 b v i förordning (EG) nr 659/1999 är tillämplig på energiköpsavtalen och att dessa därför utgör ”befintligt stöd”. Enligt deras åsikt är den sista meningen i artikel 1 b v i förordning (EG) nr 659/1999 inte tillämplig på energiköpsavtalen, av tre olika skäl.

(135) För det första fastställde domstolen i Alzetta Mauro-domen ([34]) att stöd som förekom på en viss marknad som ursprungligen var stängd för konkurrens och sedan avreglerades, ska anses utgöra befintligt stöd från och med tidpunkten för avregleringen. Enligt de berörda parterna är denna dom direkt baserad på en tolkning av artikel 88.1 i EG-fördraget och har därför företräde framför förordning (EG) nr 659/1999.

([34]) Förstainstansrättens dom av den 15 juni 2000 i förenade målen T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 till T-607/97, T-1/98, T-3/98 till T-6/98 och T-23/98.

(136) För det andra var det i vilket fall reglerna enligt Alzetta Mauro-domen som var tillämpliga, inte förordning (EG) nr 659/1999, eftersom förordning (EG) nr 659/1999 ännu inte hade trätt i kraft när elmarknaden avreglerades enligt direktiv 96/92/EG eller när energiköpsavtalen tecknade.

(137) För det tredje leder en jämförelse av hur de olika kategorierna i artikel 1 b i förordning (EG) nr 659/1999 beskrivs till slutsatsen att artikel 1 b v endast är tillämplig på statliga stödordningar, eftersom individuellt stöd inte uttryckligen omnämns.

(138) Omvänt hävdar AES-Tisza att om energiköpsavtalen skulle klassificeras som nytt stöd, skulle en sådan klassificering grundas på artikel 1 b v i förordning (EG) nr 659/1999.

5.5 **Giltigt slutna privata avtal kan inte upphävas av kommissionen (”pacta sunt servanda”) – juridisk osäkerhet**

(139) De här argumenten framställdes av kraftverken Budapest och AES-Tisza och […] Bank.

(140) Parterna betonar att de slöt energiköpsavtalen i god tro under de marknadsförhållanden som rådde vid den tiden. De accepterade krav på stora investeringar med hjälp av kreditinstitutioner och finansieringsavtal. Enligt deras åsikt ledde kommissionens granskningar till stor juridisk osäkerhet vilket ska undvikas. AES-Tisza ifrågasätter kommissionens rätt att, utifrån regler om statligt stöd och mer allmänt EG-fördragets konkurrensregler, upphäva giltigt slutna handelsavtal ([35]).

5.6 **Proportionalitet**

(141) Kraftverket AES-Tisza uttrycker oro över proportionaliteten i kommissionens begäran att upphäva energiköpsavtalen och hänvisar till parternas möjlighet att omförhandla avtalen.

5.7 **Synpunkter på energiköpsavtalens förenlighet med den gemensamma marknaden**

(142) Företagen Csepel och AES-Tisza hävdar att energiköpsavtalen inte var avsedda att vara något ersättningssystem och att det därför är felaktigt att jämföra dem med analysmetoden. Vid den tid då energiköpsavtalen slöts kunde de inte tolkas som ersättning för icke återvinningsbara kostnader eftersom analysmetoden inte ens fanns då. Enligt deras åsikt är det endast lämpligt att använda analysmetoden i en situation då energiköpsavtalen har avslutats i förtid.

(143) Omvänt hävdar […] Bank med avseende på Csepels energiköpsavtal att den ersättning som betalades inom ramen för energiköpsavtalen är begränsad till att täcka faktiskt bidragsberättigande kostnader enligt analysmetoden (dvs. fasta plus rörliga kostnader och en skälig vinstmarginal). De vidhåller att Csepels energiköpsavtal inte ger ersättning för överskridna bidragsberättigande icke återvinningsbara kostnader.

(144) Csepel hävdar vidare att energiköpsavtalen uppfyller kriterierna i artikel 87.3 i EG-fördraget eftersom de avsevärt bidrar till säkerställa en tillräcklig elförsörjningstrygghet i Ungern och mer allmänt till den övergripande utvecklingen av Ungerns ekonomi.

(145) Företaget AES-Tisza föreslår (utan att ge detaljerade skäl) att energiköpsavtalen ska betraktas som en investeringstrygghet i en sådan region som avses i artikel 87.3 a.

(146) Dessutom nämner AES-Tisza att bristen på tydlighet i beslutet att inleda förfarandet vad gäller vilka ”benchmark”-marknadspriser som ska användas, innebörden i ”ineffektiva investeringar” och de ekonomiska scenarier och tidsperioder som tillämpas i kommissionens bedömningar av förenligheten med den gemensamma marknaden.

6. **UNGERNS SVAR PÅ SYNPUNKTERNA FRÅN BERÖRDA PARTER**

(147) Som svar på synpunkterna från kraftverket Csepel hävdar Ungern att i motsats till vad som framgår av Csepels synpunkter, innehåller dess energiköpsavtal också garanterade lägsta köpkvantiteter.

(148) När det gäller Dunaments argument att de inte kan vägra att producera under de villkor som MVM ställer, som kan vara till men för Dunaments försäljning till den fria marknaden, påpekar de ungerska myndigheterna att under 2006 tog MVM initiativet till att avsluta energiköpsavtal för blocket 4 F som därmed kunde ha konkurrerat direkt på den fria marknaden för systemtjänster. Dunament vägrade dock att ta denna möjlighet.

(149) Som svar på synpunkterna från AES-Tisza om att producenter utan energiköpsavtal huvudsakligen investerade om de fick garantier om obligatoriska köp, framför de ungerska myndigheterna att stora kraftverk och kraftverksblock säljer el på den öppna marknaden utan såväl energiköpsavtal som obligatoriska köp (till exempel Dunament block G1, Vértes kraftverk och Mátra block I-II).

(150) Ungern betonar också, i motsats till AES-Tiszas synpunkter, att MVM:s förhandlingsposition är begränsad av själva energiköpsavtalen (prisformler och garanterade köpkvantiteter).

([35]) Skrivelse registrerad den 19 december 2006.

7. KOMMISSIONENS BEDÖMNING

7.1 Olagligt stöd

(151) Det stöd som energiköpsavtalen utgjorde anmäldes inte till kommissionen i enlighet med förfaranderegelerna för statligt stöd. Därför utgör stödet olagligt stöd.

7.2 Allmänna synpunkter på individuell bedömning av energiköpsavtalen

(152) I sina synpunkter föreslog vissa berörda parter och de ungerska myndigheterna att energiköpsavtalen skulle bedömas individuellt med tanke på skillnaderna i villkor och bestämmelser i dem.

(153) Detta beslut täcker alla energiköpsavtal mellan MVM och elproducenter som var i kraft när Ungern blev medlem i EU (se skäl 44 och 45). Kommissionen anser att de ledande principerna för energiköpsavtalen uppvisar likheter som, i ett förfarande om statligt stöd, motiverar att de bedöms tillsammans. Som framgår nedan är kommissionen av den åsikten att den främsta fördelen som kommer av energiköpsavtalen är gemensam för dem alla och att beslutet om att de skulle tecknas under perioden 1995–2001 följde samma politiska syften och samma typ av lösning. Rent konkret fastslår de alla att MVM är skyldig att – under en tid som täcker större delen av tillgångarnas livstid – köpa en reserverad kapacitet och en garanterad kvantitet, med ett prissättningssystem som ger producenterna möjlighet att täcka sina fasta och rörliga kostnader. Dessutom uppvisar det andra kriteriet på förekomst av statligt stöd också likheter som motiverar att de bedöms tillsammans. Deras selektivitet baseras på samma principer. Frågan om huruvida energiköpsavtalen leder till en överföring av statliga medel kräver i hög grad samma bedömning för var och en av dem och deras påverkan på konkurrens och handel följer också samma ekonomiska bedömning. Även samexistensen av energiköpsavtal på den ungerska marknaden måste beaktas. Kommission är alltså av den åsikten att för att detta beslut om statligt stöd på ett riktigt sätt ska återspegla verkligheten på den ungerska elproduktionsmarknaden måste energiköpsavtalen bedömas tillsammans, med ett enda beslut som avslutning på förfarandet.

(154) Denna omfattande strategi hindrar inte att kommissionen kan ta hänsyn till de skillnader som faktiskt finns mellan de olika energiköpsavtalen i fråga. I detta beslut beskrivs alltså skillnaderna mellan energiköpsavtalen, när sådana skillnader är relevanta för syftet med detta beslut.

7.3 Förekomst av statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

(155) Här följer kommissionens analyser av de fyra kumulativa kriterier som används för att definiera statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget: inblandning av statliga medel, förekomsten av en ekonomisk fördel, fördelens selektivitet och inverkan på handeln.

Relevant bedömningsperiod

(156) I sina synpunkter hävdade de berörda parterna (med hänvisning till flera bedömningskriterier) att kommissionen enbart borde beakta den situation som rådde när energiköpsavtalen undertecknades. Slutsatserna av den här analysen skulle då utvidgas till energiköpsavtalens hela giltighetstid. I detta avseende hänvisar Budapest kraftverk till kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt ([36]).

(157) Vid fastställande av den relevanta bedömningsperioden måste kommissionen först ta hänsyn till anslutningsakten för Ungerns anslutning till EU, förfarandedirektivet och domstolens rättspraxis.

(158) Den relevanta delen av bilaga IV i anslutningsakten har följande lydelse:

”BILAGA IV

Förteckning enligt artikel 22 i anslutningsakten

(…)

3. *Konkurrenspolitik*

1. Följande stödordningar och individuellt stöd som införts i en ny medlemsstat före tidpunkten för anslutningen och fortfarande tillämpas efter det datumet skall vid anslutningen betraktas som befintligt stöd enligt artikel 88.1 i EG-fördraget:

a) Stödåtgärder som införts före den 10 december 1994;

b) Stödåtgärder som förtecknas i tillägget till denna bilaga.

c) Stödåtgärder som före anslutningen utvärderats av den nya medlemsstatens myndighet för övervakning av statligt stöd, som ansetts vara förenliga med regelverket och som kommissionen inte har gjort några invändningar emot på grundval av allvarliga tvivel om åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i punkt 2.

Samtliga vid anslutningen ännu tillämpliga åtgärder som utgör statligt stöd och som inte uppfyller villkoren ovan skall vid tillämpningen av artikel 88.3 i EG-fördraget anses vara nytt stöd vid anslutningen.

([36]) EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.

Bestämmelserna ovan gäller inte stöd till transportsektorn, inte heller åtgärder som hänger samman med produktion, bearbetning och saluföring av de produkter som finns förtecknade i bilaga I till EG-fördraget med undantag av fiskeriprodukter och produkter som framställts av dessa.

Bestämmelserna ovan skall inte heller påverka tillämpningen av de övergångsåtgärder i fråga om konkurrenspolitik som anges i denna rättsakt."

(159) De relevanta delarna av artikel 1 i procedurförordningen har följande lydelse:

"b) befintligt stöd:

i)–iv) […]

v) stöd som är att betrakta som befintligt stöd, eftersom det kan fastställas att det inte utgjorde något stöd när det infördes men senare blev ett stöd på grund av utvecklingen av den gemensamma marknaden, utan att medlemsstaten företagit någon ändring. När vissa åtgärder blir stöd sedan en verksamhet har liberaliserats genom gemenskapslagstiftning, skall sådana åtgärder inte betraktas som befintligt stöd efter det datum som har fastställts för liberalisering.

c) nytt stöd: allt stöd, det vill säga stödordningar och individuellt stöd, som inte är befintligt stöd, inbegripet ändringar av befintligt stöd".

(160) Av bestämmelserna ovan följer att åtgärder som inte utgjorde statligt stöd när de infördes under vissa omständigheter kan bli statliga stödåtgärder i enlighet med artikel 87 i EG-fördraget. Detta ska inte påverka klassificeringen av åtgärder som blir statligt stöd som befintligt eller nytt stöd.

(161) Även om det är riktigt att kommissionen, i sin analys av huruvida statligt stöd förekommer i ett specifikt fall, måste bedöma den situation som rådde innan åtgärden infördes innebär detta inte att bedömningen av de fyra kriterierna i definitionen av statligt stöd under alla omständigheter bör begränsas till endast den tidpunkt då stödet infördes.

(162) Av artikel 1 b v i procedurförordningen framgår tydligt att det finns särskilda omständigheter, till exempel utveckling av den gemensamma marknaden eller liberalisering av en sektor, då avsevärda ekonomiska och juridiska förändringar sker i en eller flera ekonomiska sektorer och där, på grund av dessa förändringar, en åtgärd som ursprungligen inte omfattades av artikel 87 i fördraget kan bli föremål för kontroll av statligt stöd. Att vid liberalisering av en näringslivssektor behålla alla åtgärder som inte betecknats som statligt stöd på grund av de väsentligt olika marknadsvillkor som rådde när de infördes, men som från och med liberaliseringen uppfyller alla kriterier för statligt stöd, skulle i praktiken innebära att en stor del av de marknadsvillkor som gällde före konkurrensstadiet kvarstod. Detta skulle gå emot den uttalade avsikten med att sätta stopp för sådana icke konkurrensutsatta marknadsförhållanden, dvs. en medlemsstats beslut att liberalisera en viss sektor. Syftet med särskilda bestämmelser genom vilka en åtgärd kan bli statligt stöd är att förhindra bevarande av åtgärder som, trots att de inte utgör stöd enligt tidigare ekonomiska och rättsliga villkor, kan skada en aktörs intressen enligt de nya marknadsvillkoren ([37]).

(163) Frågan om huruvida sådant statligt stöd ska klassificeras som befintligt eller nytt stöd bör bedömas separat när kommissionen har fastställt om det rör sig om statligt stöd eller inte.

(164) Ungerns ekonomi genomgick en dramatisk förändring under 1990-talet. Landet beslutade att gå med i EU och blev fullvärdig medlemsstat den 1 maj 2004. Ungern var väl medvetet om skyldigheten att anpassa sina befintliga åtgärderna till konkurrensreglerna på den inre marknad de önskade bli en del av, med tanke på att Europaavtalet ([38]), som Ungern skrev på 1991, uttryckligen hänvisar till denna skyldighet.

(165) När Ungern anslöt sig till EU anslöt de sig också till den liberaliserade inre energimarknaden. Konkurrensreglerna enligt anslutningsakten medger inga undantag i fråga om den ungerska energimarknaden. Mot bakgrund av detta, och i motsats till de berörda parternas synpunkter, anser kommissionen att energiköpsavtalen, som ingicks under väsentligt annorlunda ekonomiska förhållanden (vilket de berörda parterna har medgett) före anslutningen till den liberaliserade inre energimarknaden, mycket väl kan bli statligt stöd under dessa nya rättsliga och ekonomiska omständigheter. För att avgöra huruvida åtgärden innehåller sådant statligt stöd bör de fyra bedömningskriterierna tillämpas utifrån de nya ekonomiska och rättsliga omständigheterna.

([37]) Också förstainstansrättens dom av den 15 juni 2000 i målet *Alzetta Mauro*, vilken Budapest kraftverk hänvisar till, bekräftar att en åtgärd måste bedömas i förhållande till de nya marknadsvillkor som gäller efter liberalisering om det fastslås att åtgärden, som eventuellt inte utgjort statligt stöd före liberaliseringen, blir (befintligt eller nytt) statligt stöd.

([38]) Europaavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Ungern, å andra sidan, undertecknat den 16 december 1991.

(166) Frågan om vilken tidsperiod som är relevant för bedömning bör också avgöras mot bakgrund av anslutningsakten. Till skillnad från vid tidigare anslutningar enades medlemsstaterna om att inkludera särskilda bestämmelser i anslutningsakten genom vilka alla stödåtgärder som var tillämpliga efter anslutningen och fastställda efter den 10 december 1994 skulle meddelas till kommissionen före anslutningen och granskas av denna i enlighet med gemenskapens regelverk.

(167) Huvuddelen av de länder som blev medlemmar i EU den 1 maj 2004 hade av historiska skäl en stark tradition av statliga ingripanden. Det kan dock förekomma åtgärder som inte uppfyllde de fyra kriterierna för statligt stöd före anslutningen på grund av de mycket annorlunda marknadsvillkor som då rådde. Med de nya rättsliga och ekonomiska villkor som råder efter anslutningen kan dessa krav emellertid komma att uppfyllas.

(168) De relevanta artiklarna i anslutningsakten syftar till att säkerställa att konkurrensen på den inre marknaden inte snedvrids under perioden efter det att fördraget har trätt i kraft. Följaktligen är målet med dessa relevanta artiklar i anslutningsakten att förhindra att konkurrensen på gemenskapsmarknaden snedvrids på grund av oförenliga statliga stödåtgärder efter anslutningen. I detta avseende är det irrelevant huruvida åtgärden, när den infördes på 1990-talet, faktiskt uppfyllde alla kriterier för statligt stöd eller inte. Den relevanta tiden för bedömning av förekomsten av stöd enligt kriterierna måste därmed vara tidsperioden efter det datum då Ungern anslöt sig till EU och den liberaliserade inre energimarknaden.

(169) Alla andra tillvägagångssätt skulle leda till en situation där de ekonomiska villkor som rådde under perioden före anslutningen och liberaliseringen (vilket för de flesta nya medlemsstater motsvarar en övergångsperiod efter ett kommunistiskt styre) skulle kunna bevaras långt efter landets anslutning till EU. Åtgärder som eventuellt inte utgjorde statligt stöd innan anslutningen skulle kunna upprätthållas och till och med förlängas för så lång tid som medlemsstaten önskar, även om de skulle utgöra statligt stöd enligt de villkor som gäller efter anslutningen, eftersom de inte skulle omfattas av kommissionens kontroll av statligt stöd.

(170) Det är just detta som är avsikten med de berörda parternas synpunkter i denna fråga. Alla berörda parters synpunkter beträffande vilken tidsperiod som är relevant för bedömning syftar till att visa att den ekonomiska och juridiska bedömningen av energiköpsavtalen enligt detta förfarande för statligt stöd bör utgå från de villkor som gällde när dessa avtal slöts (dvs. mellan 1995 och 2001), samt leda till slutsatsen att energiköpsavtalen, på grund av dessa juridiska och ekonomiska villkor, inte utgör statligt stöd. De argumenterar för att kontrollen av marknadsekonomins funktion och kriterierna för att förhindra konkurrens och inverka på handel bör analyseras utifrån de ekonomiska förhållanden som rådde i mitten av 1990-talet, samt att kommissionen bör ta hänsyn till MVM:s åtaganden (att trygga försörjningen) och den energimodell (”ensamköpare” etc.) som tillämpades vid denna tid. Enligt deras uppfattning bör resultatet av bedömningen utifrån dessa villkor vara gällande fram till det datum då energiköpsavtalen löper ut (år 2024 för avtalet med längst löptid), oberoende av sådana förändringar som Ungerns anslutning till EU och den efterföljande obligatoriska liberaliseringen av energimarknaden.

(171) Kommissionen kan inte hålla med om denna argumentering. Kommissionen anser att de relevanta artiklarna i anslutningsakten syftar till att förhindra just sådana situationer genom att kräva att reglerna beträffande statligt stöd tillämpas omedelbart av aktörerna på marknaden. Anslutningsakten ger visserligen utrymme för undantag för vissa näringslivssektorer (t.ex. särskilda bestämmelser för transportsektorn), men inga som helst undantag medges för aktörer på elmarknaden. Gemenskapens regelverk, inklusive direktiv 96/92/EG, ska alltså tillämpas på alla avtalsvillkor på den ungerska elmarknaden omedelbart efter anslutningen.

(172) I sin bedömning av energiköpsavtalen intar kommissionen alltså ståndpunkten att Ungern, genom att ansluta sig till den liberaliserade inre energimarknaden, har samtyckt till att tillämpa principerna för denna marknadsekonomi på samtliga aktörer på sin befintliga marknad, inklusive på alla befintliga kommersiella förbindelser.

(173) Kommissionen måste därför bedöma huruvida åtgärden, från och med det datum då Ungern blev medlem av EU, uppfyller kriterierna för statligt stöd.

Fördel

(174) Som en inledning till bedömningen av förekomsten av fördelar är det lämpligt att notera att de flesta elproducenter i sina kommentarer uppgav att de inte hade kunnat investera i de aktuella anläggningarna utan de garantier som gavs genom energiköpsavtalen. Kraftverket […] framhåller i sina kommentarer att ”Energiköpsavtalen är ett viktigt inslag för att bankerna ska gå med på att finansiera investeringar och förfinansiera driftskostnader på kontinuerlig basis. […] Den […] bad […] om konsortiets [dvs. finansinstitutens] åsikt om en eventuell ändring av energiköpsavtalen. Bankerna vägrade dock att minska såväl de reserverade kapaciteterna som det garanterade köpet.” ([39])

([39]) Citat från punkt 3 i producentens kommentarer.

(175) I detta sammanhang menar […] (i egenskap av kreditinstitut för de tolv bankerna, långivare av närmare […] till kraftverket Csepel) att ”Bankernas åsikt att energiköpsavtalen är en del av ett paket med nära förbundna kommersiella överenskommelser som har garanterat och fortfarande garanterar det kreditavtal som tillhandahåller finansieringen av projektet enligt gällande marknadsvillkor. Alla eventuella ändringar av energiköpsavtalen skulle därför automatiskt påverka bankerna och, på grund av de avtalsmekanismer som bankerna förfogar över för att skydda sina ekonomiska intressen, därmed äventyra hela Csepel II-projektet.”

(176) […] (i egenskap av kreditinstitut för de nio bankerna, långivare av närmare […] till AES-Tisza) menar att ”Den främsta grunden för denna finansiering var förekomsten av energiköpsavtalen samt övriga relevanta projektrelaterade handlingar (t.ex. bränsleförsörjningsavtalet). […] Energiköpsavtalen ger en stabil efterfrågan (såld elektricitetsvolym och prissättning).” ”En garanterad stabil efterfrågan […] är avgörande i att ge bankerna den säkerhet som krävs för att tillhandahålla långsiktig finansiering på en omogen marknad.”

(177) För att bedöma huruvida energiköpsavtalen medger fördelar genomförde kommissionen först en preliminär analys i syfte att avgöra vilken argumentationslinje som bör tillämpas i bedömningen. Genom denna preliminära analys, som beskrivs i skälen 180–190, kom kommissionen fram till att för att kunna fastställa huruvida någon fördel förekommer bör den avgöra om en marknadsoperatör, under de villkor som gällde när Ungern blev medlem i EU, skulle ha beviljat producenterna en liknande garanti som den som energiköpsavtalen innebär, nämligen en skyldighet för MVM att köpa de volymer som reserveras i energiköpsavtalen (motsvarande en betydlig andel av och, i många fall, hela kraftverkets tillgängliga kapacitet), en garanterad minimivolym av producerad el under en tidsperiod på 15 till 27 år beroende på den typiska förväntade livstiden eller avskrivningstiden för de berörda tillgångarna, till ett pris som täcker anläggningens fasta och rörliga kostnader (inklusive bränslekostnader) ([40]).

(178) Som ett andra steg analyserade kommissionen svaret på denna fråga i förhållande till vedertagen handelspraxis på den europeiska elmarknaden.

(179) Slutligen gjorde kommissionen en mindre bedömning av energiköpsavtalens påverkan på marknaden under perioden efter Ungerns anslutning till EU. Trots att en sådan analys inte är nödvändig för att avgöra huruvida energiköpsavtalen medger ekonomiska fördelar är den bra för att hantera vissa synpunkter från de berörda parterna på lämpligt sätt.

([40]) Oavsett om priset baseras på den prissättningsmetod som anges i energiköpsavtalen eller på andra prissättningsbestämmelser, förutsatt att båda baseras på principer som överensstämmer med gällande prissättningslagstiftning.

1. *Preliminär analys: det resonemang som bör följas för att bedöma huruvida det förekommer fördelar.*

(180) I de synpunkter som lämnats in under förfarandets gång har tredje parter analyserat förekomsten av fördelar utifrån de villkor som gällde när energiköpsavtalen slöts i mitten av 1990-talet. I princip drog de slutsatsen att under denna period, och med tanke på privatiseringen av produktionsföretagen, skulle en normal marknadsaktör ha gett producenterna liknande garantier som de som ingår i energiköpsavtalen för att attrahera investerare och därigenom trygga elförsörjningen i Ungern.

(181) Kommissionen analyserade denna metod och kom fram till att den var olämpligt av två anledningar. För det första tas ingen hänsyn till åtgärdens faktiska förmånstagare i bedömningen. För det andra är den period som beaktas enligt denna metod inte relevant för att bedöma förekomsten av fördelar.

Den eventuella fördelens förmånstagare

(182) Kraftverket Dunament menar att de inte har fått några fördelar genom sitt energiköpsavtal eftersom de har betalat enligt marknadsvärde för privatiseringen av sitt kraftverk och hänsyn togs till dess rättigheter och skyldigheter enligt energiköpsavtalet vid fastställande av köpesumman. Alltså betalade de för de eventuella fördelar som energiköpsavtalet kunde innebära för dem i privatiseringspriset.

(183) Kommissionen anser att detta resonemang är orimligt i detta fall. I det aktuella fallet är det de privatiserade kraftverken som tar emot stödet (gäller de som faktiskt privatiserades) och inte delägarna i dessa anläggningar. Privatiseringen av kraftverken skedde i form av aktieöverlåtelse.

(184) Europeiska gemenskapernas domstol har analyserat hur ett förändrat ägande av ett företag genom en aktieöverlåtelse påverkar förekomsten av olagligt stöd som beviljas företaget och dess mottagare. Slutsatsen var att det företag som gynnades av stödet fortfarande mottar detta olagliga stöd, trots den förändrade ägarstrukturen ([41]). Överlåtelsen av aktier till marknadspris säkerställer endast att köparen själv inte drar fördel av statligt stöd. Detta påverkar emellertid inte förekomsten av fördelar för det stödmottagande kraftverkets verksamhet.

(185) I det fall som bedöms är stödets förmånstagare de ungerska företag som driver kraftverken och som har undertecknat energiköpsavtalen, inte kraftverkens delägare. Vidare skedde förändringen av kraftverkens ägarstruktur

([41]) Förenade målen C-328/99 och C-399/00, *Italienska republiken och SIM 2 Multimedia mot Europeiska kommissionen,* REG 2003 s. I-04035, punkt 83.

före det datum från vilket förekomsten av statligt stöd ska bedömas och är därför inte relevant för bedömningen av huruvida statligt stöd ges till de företag som driver kraftverken. De företag som har undertecknat energiköpsavtalen har således gynnats av de fördelar dessa avtal medger, oberoende av deras ägarstruktur.

Period som ska beaktas vid bedömning av förekomsten av fördelar

(186) Kommissionen är medveten om att med de marknadsvillkor som gällde i Ungern i mitten av 1990-talet var energiköpsavtalens styrande princip, som garanterar avkastning på investeringar, avgörande för att de nödvändiga investeringarna kunde göras.

(187) Det faktum att staten, på grund av elproduktionssektorns särdrag och de politiska och ekonomiska förhållandena i Ungern under denna tidsperiod, behövde ingripa i det gemensamma intresset och den bästa lösningen var att upprätta energiköpsavtal med ett antal producenter motsäger inte på något sätt det faktum att energiköpsavtalen faktiskt utgör en fördel för producenterna.

(188) De flesta producenter hävdar att energiköpsavtalen inte innebär några fördelar för producenterna eftersom de motsvarar ett normalt beteende i en marknadsekonomi för aktörer i såväl MVM:s som producenternas position. De anser att alla privata aktörer i MVM:s ställning (med juridisk skyldighet att trygga försörjningen, som ensam köpare) skulle ha valt att sluta energiköpsavtal och att de ekonomiska fördelar som avtalen innebär inte går utöver det som under de förhållanden som rådde på den omogna ungerska energimarknaden under 1990-talet kan anses vara normala kommersiella fördelar för parterna. Dessutom var producenterna skyldiga enligt lag att sluta avtal med MVM för att beviljas drifttillstånd. Producenterna hävdar att tillämpningen av marknadsekonomiska investerarprinciper bör innebära att kommissionen tar hänsyn till de juridiska kraven och ekonomiska realiteterna vid den tid då energiavtalen upprättades.

(189) Vad beträffar de berörda parternas argument i fråga om den marknadsekonomiska investerarprincipen hänvisar kommissionen till skälen i detta beslut som rör vilken tid som ska anses relevant för bedömning av förekomsten av statligt stöd enligt energiköpsavtalen. Kommissionen upprepar att den inte avser att ifrågasätta det faktum att det var nödvändigt att sluta energiköpsavtal under de omständigheter som rådde vid den tid då dessa avtal upprättades. Såsom förklaras ovan innebär detta emellertid inte på något sätt att energiköpsavtalen inte innebar en fördel för producenterna. De berörda parterna hävdar faktiskt endast att dessa avtal motsvarade de marknadsvillkor som gällde vid den tid då de slöts. Ingen av de berörda parterna påstår att de motsvarar de villkor som nu gäller på den inre marknaden.

Slutsats efter den preliminära analysen

(190) Kommissionens slutsats är att för att bedöma huruvida energiköpsavtalen innebär någon fördel bör den avgöra om en normal marknadsaktör, under de villkor som rådde när Ungern anslöt sig till EU, skulle ha beviljat produktionsföretag garantier liknande de som energiköpsavtalen medger, såsom beskrivs i skäl 177.

2. *Bedömning av förekomsten av fördelar för elproducenter när Ungern anslöt sig till Europeiska unionen*

(191) För att besvara den fråga som avses i föregående skäl identifierade kommissionen de kommersiella operatörernas handelspraxis på den europeiska elmarknaden med relevans för denna analys, och bedömde huruvida energiköpsavtalen överensstämmer med denna praxis eller om de ger producenterna garantier som en köpare inte skulle acceptera om den agerade enbart på kommersiella grunder.

(192) Som en preliminär anmärkning bör påpekas att elmarknaden traditionellt är indelad i fyra olika marknader: i) produktion/import och grossistförsäljning, ii) överföring/distribution, iii) återförsäljning och iv) balanstjänster. De marknader som är relevanta för bedömning av energiköpsavtalen är den första och den fjärde kategorin, eftersom MVM köper el från inhemska producenter, importerar el och säljer el till regionala distributionsföretag och kommersiella leverantörer (leverantörer på återförsäljningsmarknaden). MVM tillhandahåller också reserverade kapaciteter till den systemansvarige för överföringssystemet för att säkerställa balansen i systemet.

(193) I Ungern var återförsäljningsmarknaden indelad i två olika segment under den tidsperiod som är aktuell för bedömning: i) allmännyttan, där regionala distributionsföretag levererar el till reglerade priser till icke berättigade konsumenter och konsumenter som inte utnyttjar sin rättighet och ii) en fri marknad där kommersiella leverantörer levererar el till berättigade konsumenter till priser som bestäms av marknadsmekanismerna. Enligt det system som infördes genom energilag III begränsas den allmännyttiga sektorn till hushåll och kommersiella konsumenter som omfattas av en allmän leveransskyldighet.

(194) Under den period som bedömningen avser levererade MVM el till både regionala distributionsföretag (leverantörer inom allmännyttan) och leverantörer på den fria marknaden. Som beskrivs i skälen 221 till 231 skedde

dock MVM:s försäljning till leverantörer i det fria marknadssegmentet endast i syfte att frigöra de överskottsvolymer som inköpts enligt energiköpsavtalen och som inte behövdes inom allmännyttan. Detta var en konsekvens av själva energiköpsavtalen snarare än av självständig kommersiell verksamhet. Därför måste förekomsten av fördelar analyseras i förhållande till MVM:s främsta mål, som var att leverera tillräckligt med el till de regionala distributionsföretagen för att tillgodose behoven inom allmännyttan. Följaktligen är det som måste verifieras huruvida en marknadsaktör som har i uppdrag att förse de regionala distributionsföretagen med tillräckliga mängder elektricitet och som agerar enbart på kommersiella grunder, om energiköpsavtalen inte hade funnits, skulle ha erbjudit samma garantier som de som energiköpsavtalen medger. Denna bedömning måste göras mot bakgrund av verksamheten på de konkurrensutsatta grossistmarknaderna. I skälen nedan ges först en översikt över normal handelspraxis med relevans för denna analys och sedan en jämförelse mellan energiköpsavtalen och denna praxis. Slutligen analyserade kommissionen med utgångspunkt i denna jämförelse vilka konsekvenser av energiköpsavtalen myndigheterna kunde förvänta sig när Ungern anslöt sig till EU, samt huruvida de kunde ha förväntat sig en bättre balans mellan positiva och negativa konsekvenser genom andra typer av överenskommelser.

2a) Kortfattad beskrivning av handelspraxis på de europeiska elmarknaderna som har relevans för bedömningen av förekomsten av fördelar genom energiköpsavtalen

(195) I sin branschutredning av de europeiska elmarknaderna ([42]) undersökte kommissionen i detalj de villkor som styr handeln med el på de europeiska grossistmarknaderna.

(196) Beroende på leveransperiod kan handel med stora elvolymer ske på spotmarknaden eller terminsmarknaden. Spotmarknaderna är främst day-ahead-marknader på vilka el handlas en dag innan den fysiska leveransen sker. Elhandel på spotmarknader baseras alltid på marginalpriser som endast täcker kortfristiga marginalkostnader ([43]).

(197) På terminsmarknader handlas el för leverans längre fram i tiden. Terminsprodukterna kan gälla för en vecka, en månad, ett kvartal eller ett år. Både spot- och terminsprodukter kan handlas på elbörser eller via OTC-marknader. Till följd av kontinuerligt arbitrage tenderar priserna på identiska produkter på elbörserna och OTC-marknaderna att konvergera. På grund av detta brukar elbörserna fastställa referenspriser för alla spot- och terminsprodukter och därigenom för hela grossistmarknaden.

(198) Vidare beror terminsprodukternas priser på marknadsaktörernas förväntningar beträffande den framtida prisutvecklingen på spotmarknaderna. Eftersom marknadsaktörer sluter terminskontrakt, då de föredrar prissäkerhet framför okända framtida spotpriser, inbegriper terminspriserna även ett riskelement. I praktiken innehåller priserna på terminsprodukter ett centralt element som återspeglar marknadsaktörens förväntningar beträffande spotprisernas utveckling samt, beroende på hur högt dessa värderar prissäkerhet, en riskpremie eller rabatt, även om det i praktiken ofta verkar röra sig om en premie. Följaktligen utgör spotpriserna referensvärden för alla elpriser. Om det finns en fungerande spothandel utgör priserna på denna börs referenspriser för hela marknaden. På många grossistmarknader försöker köparna normalt täcka en stor del av sina förväntade behov med terminskontrakt för att få en översikt över sina kostnader. De behov som inte tillgodoses genom terminskontrakt täcks genom inköp på spotmarknader.

(199) Av elbranschundersökningen framgick att förutom standardiserad handel och OTC-handel förekommer även ”skräddarsydda bilaterala transaktioner”. Dessa avtal kan var väsentligt annorlunda i fråga om levererade produkter eller tjänster, och priserna på sådana transaktioner offentliggörs normalt inte. Under konkurrensbetonade marknadsförhållanden påverkar dock förekomsten av standardiserad elhandel och OTC-handel inte nödvändigtvis sådana transaktioner, eftersom en producent eller importör inte skulle samtycka till att ingå ett skräddarsytt bilateralt avtal som skulle innebära betydligt sämre villkor än ett standardiserad spot- eller terminskontrakt. Således utgör standardiserade spot- eller terminskontrakt på de europeiska grossistmarknaderna en relevant jämförelsegrund vid bedömning av huruvida energiköpsavtalen innebär fördelar.

(200) På terminsmarknader är den längsta leveransperioden ett år. Den längsta tidsperioden från det att avtalet sluts till dess att den faktiska leveransperioden inleds är fyra år på NordPool (de skandinaviska länderna), tre år på Powernext (Frankrike), fem år på UKPX (Storbritannien) och sex år på EEX (Tyskland). På vissa börser, som OMEL i Spanien, sluts inga terminskontrakt. Med ett standardiserat terminskontrakt har leverantören skyldighet att

([42]) I juni 2005 inledde kommissionen en undersökning av hur de europeiska gas- och elmarknaderna fungerar. Slutrapporten av denna elbranschundersökning, som offentliggjordes den 10 januari 2007, används i detta beslut som en informationskälla beträffande den huvudsakliga utvecklingen och handelspraxis på de europeiska elmarknaderna när Ungern blev medlem av EU den 1 maj 2004. Rapporten finns på: http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/others/sector_inquiries/energy/

([43]) Kortfristiga marginalkostnader är sådana kostnader som elproducenterna kan undvika genom att välja att sluta producera el på kort sikt. Dessa kostnader motsvarar i stort sett de rörliga kostnaderna, eftersom båda primärt påverkas av bränslekostnader.

tillhandahålla en viss mängd energi till ett på förhand avtalat pris under en tidsperiod på högst ett år med start inom högst 6 år från det att avtalet slutits. Dessa tidsramar är av en storleksordning som väsentligt understiger den normala avskrivningstiden och livstiden för vilken elproduktionsanläggning som helst. Således har producenter, under normala marknadsvillkor och även om de säljer det mesta av sin elproduktion i form av terminskontrakt, ingen översikt över priser och försäljningsvolymer under elproduktionstillgångarnas avskrivningstid och livstid. Eftersom priserna fastställs på förhand riskerar producenterna dessutom att deras kostnader överstiger de avtalade priserna. Denna risk är inte försumbar, främst på grund av de föränderliga bränslekostnaderna, vilka för de flesta produktionstekniker är den viktigaste komponenten i de rörliga kostnaderna. Dessutom utsätts producenter för konkurrenstryck då de måste förnya sina terminskontrakt upprepade gånger under produktionstillgångarnas livstid och därmed anpassa sina erbjudanden efter de ändrade konkurrensvillkoren.

(201) Avtal som inbegriper reservation av produktionskapacitet förekommer också på grossistmarknaden i form av ”dragningsrätter”, som därmed har ett värde som är jämförbart med energiköpsavtalens. Dragningsrätter förvärvas genom att ett visst kraftverks kapacitet reserveras, normalt under anläggningens förväntade livstid, och en ”kapacitetsavgift” motsvarande kapitalkostnaderna och de fasta kostnaderna kopplade till de reserverade kapaciteterna betalas till kraftverksoperatören. De tekniska riskerna bärs av kraftverkets operatör. Innehavare av dragningsrätter kan bestämma hur stor andel av de reserverade kapaciteterna som ska användas och betalar kraftverksoperatören ett pris som motsvarar de rörliga kostnaderna för den el som producerats genom de reserverade kapaciteterna.

(202) För en fortsatt bedömning av huruvida energiköpsavtalen innebär fördelar är det rimligt att beakta situationen för stora företag eller industriella slutkonsumenter, trots att dessa inte verkar på grossistmarknader utan på återförsäljningsmarknader (gentemot följande marknadsled). Eftersom producenter ibland levererar elkraft direkt till stora företag eller industriella konsumenter är jämförelsen med energiköpsavtalen relevant.

(203) Elbranschundersökningen visade att det var vanligt att elleverantörer tecknade fastprisavtal med stora företag eller industriella konsumenter. Löptiden för sådana avtal är normalt begränsad till ett eller två år. De inbegriper oftast en leveransplan baserad på tidigare förbrukning. Priset beräknas utifrån grossistpriserna på terminsmarknaderna och inbegriper även andra kostnadskomponenter som beräknade balanseringskostnader eller leverantörens marginal. Vid eventuella avvikelser från leveransplanen tillämpas en ”take or pay”-klausul, som förbinder köparen att betala för el som inte används eller betala en tilläggsavgift. I detta hänseende kan sådana avtal anses vara baserade på ett garanterat minimiköp i kombination med reservation av kapacitet ([44]).

(204) Ytterligare en typ av överenskommelser måste beaktas för att kunna bedöma de eventuella fördelar som energiköpsavtalen medför, nämligen avtal som slutits för tillhandahållande av balanstjänster till systemansvariga för överföringssystem (Transmission System Operators, TSO). Eftersom el inte kan lagras måste tillgång och efterfrågan hela tiden matchas. Om efterfrågan eller tillgången inte stämmer med prognoserna och leder till behov av ytterligare produktion är det TSO:s ansvar att begära av vissa producenter att de med kort varsel ökar sin produktion. För att säkerställa att det finns tillräcklig produktionskapacitet för att hantera sådana situationer reserverar TSO:erna kapacitet i produktionsanläggningar som med kort varsel kan ändra sina produktionsnivåer. I Ungern finns inget pumpkraftverk och det är därför de naturgasdrivna anläggningarna som har de lämpligaste tekniska egenskaperna för att tillhandahålla sådana tjänster.

(205) I elbranschundersökningen gavs en översikt över de europeiska TSO:ernas praxis när det gäller avtal beträffande reservation av kapacitet för tillhandahållande av balanstjänster. Av denna översikt framgår att kapacitet reserveras genom anbudsförfaranden. Ett år kan anses vara den normala löptiden, vilket ger TSO:erna flexibilitet att justera de reserverade kapaciteterna enligt de faktiska behoven. I avtalen specificeras i allmänhet de tekniska specifikationerna för tjänsten, den reserverade kapaciteten och priset för antingen den el som levereras eller för både el och kapacitet.

2b) Jämförelse mellan energiköpsavtalen och vedertagen handelspraxis

(206) Kommissionen har jämfört den köpskyldighet som energiköpsavtalen innebär med det huvudsakliga innehållet i standardiserade termins- och spotkontrakt, avtal avseende ”dragningsrätter”, långfristiga avtal som sluts med stora slutkonsumenter och avtal som sluts mellan producenter och TSO:er för tillhandahållande av balanstjänster.

Standardiserade spot- och terminskontrakt

(207) Av beskrivningen i skälen 195 till 200 följer att kombinationen av långsiktig kapacitetsreservation, ett garanterat minimiköp och prissättningsmekanismer som täcker rörliga, fasta och kapitalkostnader inte motsvarar normala avtal på de europeiska grossistmarknaderna och att de skyddar producenterna från fler risker än vad standardiserade termins- och spotkontrakt gör.

([44]) Det faktum att leverantören förbinder sig att leverera den volym som anges i avtalet kan anses motsvara reservation av kapacitet.

(208) Elhandel på spotmarknader baseras alltid på marginalpriser som endast garanterar kortfristiga marginalkostnader. Alla fasta kostnader och kapitalkostnader täcks inte. På spotmarknader har ett elproduktionsföretag dessutom inga garantier beträffande hur stor del av dess produktionskapacitet som utnyttjas. Denna risk är mycket större än inom de flesta andra tillverkningsindustrier och beror på att det är omöjligt att lagra elektricitet, något som är mycket specifikt för denna industri. Om det vid en viss tidpunkt erbjuds tillräckligt mycket el för att möta efterfrågan till lägre priser än en viss producent erbjuder för en av sina elproduktionsenheter kommer denna enhet inte att levereras, vilket innebär att denna producents produktionskapacitet under den aktuella tidsperioden går förlorad.

(209) Av den anledningen inbegriper försäljning på spotmarknader ett betydande inslag av osäkerhet beträffande ersättningen av fasta kostnader och kapitalkostnader samt kapacitetsutnyttjandet.

(210) Inte heller på terminsmarknader, vilkas priser är kopplade till spotpriserna, har producenterna några garantier för att alla deras fasta kostnader och kapitalkostnader täcks genom deras försäljning, eftersom priserna fastställs på förhand. Om bränslekostnaderna ökar oväntat under en leveransperioden, kan kostnaderna för elproduktion överstiga de fastställda priserna. På terminsmarknader är den risk som rör användningen av produktionskapacitet lägre än för spotprodukter på grund av terminskontraktens längre tidsperspektiv. Även om en producent lyckas sälja det mesta av sin produktion genom terminskontrakt har denne emellertid endast översikt över sitt kapacitetsutnyttjande under en begränsad tidsperiod i förhållande till livslängden.

(211) De berörda parterna betonar att energiköpsavtalen faktiskt innebär betydande risker för producenterna, i synnerhet risker beträffande konstruktion, tillsyn, miljö och underhåll samt fiskala/ekonomiska risker. Kommissionen medger att energiköpsavtalen inte eliminerar alla risker förbundna med driften av kraftverk. Dessa riskelement, som producenterna anger i sina kommentarer, bärs mycket riktigt av producenterna själva. De motsvarar emellertid de normala risker som bärs av varje aktör på elproduktionsmarknaden, inklusive vid försäljning enligt standardiserade spot- eller terminskontrakt. De affärsrisker som är förknippade med varierande kostnader för elproduktion, och i synnerhet bränslekostnader, riskerna förknippade med variationer i elpriserna gentemot slutkonsumenter och riskerna förknippade med variationer i slutkonsumenternas efterfrågan på el bärs dock till betydande del (eller helt) av MVM under livstiden för de tillgångar som omfattas av energiköpsavtalen.

(212) De berörda parterna hävdade också i sina kommentarer att reserveringen av kapaciteter för MVM innebar en nackdel för dem eftersom de inte kunde använda dessa kapaciteter för andra syften än försäljning till MVM. Systemet med ett garanterat minimiköp utjämnar dock denna restriktion till stor del. Systemet med ett garanterat minimiköp bör ses som en garanti för att producenterna inte förhindras att utnyttja sina kapaciteter för elproduktion och försäljning om MVM inte utnyttjar sina reserverade kapaciteter. Som framgår av tabellen nedan motsvarade det garanterade minimiköpet i själva verket en utnyttjandegrad av de reserverade kapaciteterna som översteg den genomsnittliga utnyttjandegraden av de totala tillgängliga kapaciteterna i Ungern.

Tabell 5

Garanterat minimiköp och reserverade kapaciteter

	2004	2005	2006
Garanterat köp (GWh)	23 234	23 528	23 516
Reserverade kapaciteter (MW)	4 242	4 460	4 481
Förhållande mellan minsta garanterat köp och reserverade kapaciteter (antal timmar per år)	5 477	5 275	5 248
Förhållande mellan elproduktion netto och tillgänglig produktionskapacitet netto för samtliga ungerska elproduktionsenheter (antal timmar per år)	4 272	4 225	4 601

(213) Således innebär spot- och terminskontrakt mycket större risker för producenter än energiköpsavtalen, vilka ger säkerheter beträffande såväl ersättning av fasta kostnader och kapitalkostnader som utnyttjandet av produktionskapaciteten.

Dragningsrätter

(214) När det gäller dragningsrätter är den främsta skillnaden mellan denna form av avtal och energiköpsavtalen att dragningsrätter normalt inte är knutna till ett garanterat minimiköp. Innehavare av en dragningsrätter bär de affärsrisker som hör samman med försäljning av den el som producerats genom den reserverade kapaciteten. Dessa innehavare har emellertid en försäkran om att de kommer att kunna sälja all denna el till priser som täcker åtminstone de rörliga kostnaderna, eftersom de kan besluta att inte producera el om priserna sjunker till under de rörliga kostnaderna. Energiköpsavtalen innebär ingen sådan försäkran för MVM eftersom MVM har skyldighet att köpa en viss minimivolym till förmån för producenterna.

Långfristiga köpeavtal som sluts av stora konsumenter

(215) Standardiserade långfristiga köpeavtal som sluts av stora konsumenter är uppenbart mycket mer fördelaktiga för köparen än vad energiköpsavtalen är för MVM. Det beror på att priset, som normalt är fast under hela kontraktets löptid, normalt inte indexeras enligt parametrar som bränslekostnader, vilkas utveckling under kontraktets löptid är oförutsägbar, och är inte utformat på ett sådant sätt att de fasta kostnaderna och kapitalkostnaderna

täcks, eftersom det beror på prisnoteringarna på grossistmarknaderna. Men att sluta långfristiga avtal ligger i köparnas intresse endast om dessa avtal ger dem någon form av gardering mot variationer på elmarknaden, i synnerhet mot förändringar kopplade till varierande bränslekostnader. Av denna anledning har en köpare ekonomiskt intresse av ett långfristigt avtal av den här typen endast om säljaren erbjuder sig att ta på sig en del av den risk som är förknippad med varierande bränslekostnader, eller om produktionstekniken garanterar stabila bränslekostnader, som är fallet när det gäller vattenkraftverk och, under vissa förhållanden, kärnkraftverk. Dessutom upprättas dessa avtal normalt för betydligt kortare tidsperioder än energiköpsavtalen och ger därför köpare möjligheten att byta leverantör om bättre priser erbjuds hos en konkurrent. För att få så låga priser som möjligt tillämpar köpare ofta anbudsförfaranden.

Kontrakt avseende balanstjänster

(216) Kontrakt avseende balanstjänster är relevanta för att bedöma förekomsten av fördelar genom energiköpsavtalen eftersom MVM avsätter en mindre del av de kapaciteter som reserverats enligt energiköpsavtalen för tillhandahållande av balanstjänster till TSO:n ([45]). I praktiken säljer MVM kapacitet till TSO:n som ett paket på årsbasis och använder en del av den kapacitet som reserverats enligt energiköpsavtalen för detta syfte. I praktiken innebär detta att producenterna inte bär den risk som är förknippad med det årliga anbudsförfarandet ([46]) och med osäkerheten beträffande mängden levererad el. Utifrån deras synvinkel regleras tillhandahållandet av balanstjänster genom villkoren i energiköpsavtalen. Såsom framgår av skäl 204 kan energiköpsavtalens villkor, i synnerhet deras långa löptid och förekomsten av ett garanterat minimiköp, emellertid inte berättigas på affärsmässiga grunder, inte ens för tillhandahållandet av balanstjänster. Kommissionen medger att endast ett fåtal produktionsenheter i Ungern skulle kunna tillhandahålla de nödvändiga balanstjänsterna till TSO:n, såsom de berörda parterna gör gällande, men har kommit fram till att även under sådana omständigheter går villkoren enligt energiköpsavtalen längre än vad en TSO kan anse vara godtagbart på affärsmässiga grunder.

Slutsats beträffande jämförelsen mellan energiköpsavtalen och vedertagen handelspraxis

(217) Denna jämförelse visar att energiköpsavtalen strukturellt ger mer garantier till producenter än standardiserade kommersiella avtal. Producenternas situation är således mer fördelaktig än vad den skulle vara på en fri marknad utan energiköpsavtal. För att slutföra bedömningen av huruvida det förekommer fördelar är det nödvändigt att bedöma de positiva och negativa konsekvenser som de offentliga myndigheterna kunde förvänta sig av energiköpsavtalen när Ungern anslöt sig till EU, samt att verifiera huruvida de kunde ha förväntat sig en bättre balans mellan positiva och negativa konsekvenser genom andra tillvägagångssätt baserade på vedertagen handelspraxis.

2c) Förutsebara konsekvenser av energiköpsavtalen för de offentliga myndigheterna mot bakgrund av jämförelsen med köparnas vedertagna handelspraxis på de europeiska elmarknaderna

(218) De offentliga myndigheterna kunde förvänta sig att MVM genom energiköpsavtalen skulle få tillgång till tillräckligt mycket energi för att tillgodose behoven inom det allmännyttiga marknadssegmentet under en längre tidsperiod.

(219) De hade emellertid inga garantier beträffande vilka priser som skulle behöva betalas av MVM under samma tidsperiod eftersom energiköpsavtalen inte innebär någon gardering mot risker för prisförändringar, vilka till stor del beror på varierande bränslekostnader.

(220) Dessutom fråntar kombinationen av långsiktig kapacitetsreservation och det tillhörande garanterade minimiköpet de offentliga myndigheterna möjligheten att utnyttja mer attraktiva priser som erbjuds av andra producenter och importörer. Kapaciteterna och det garanterade minimiköpet enligt energiköpsavtalen, de långfristiga importavtal som MVM slutit och de volymer som MVM köpte enligt systemet med föreskriven förbrukning ([47]) täckte MVM:s behov. MVM kunde därför inte diversifiera sin leveransportfölj, trots att det fanns alternativa produktionskapaciteter. Under 2004 fanns flera elproducenter som inte omfattades av några långfristiga energiköpsavtal. Energiköpsavtalen för två kraftverk som svarade för 470 MW installerad kapacitet löpte ut i slutet av 2003, vilket väsentligt ökade leveranskapaciteten utanför energiköpsavtalen. Omkring 700 MW importkapacitet omfattas inte av långfristiga importavtal och kunde ha använts av MVM för att importera el om de inte hade varit bundna av systemet med reserverade kapaciteter och ett garanterat minimiköp.

([45]) 15 % av de avtalade kapaciteterna under 2005.

([46]) På grund av de årliga anbudsförfarandena varierar den kapacitet och det pris som TSO:n kan erbjudas från år till år och kan minska om TSO:ns efterfrågan minskar och/eller om andra leverantörer erbjuder lägre priser eller större volymer:

([47]) Den ungerska lagstiftningen kräver att MVM och de regionala distributionsföretagen köper el som producerats i kraftvärmeverk eller från avfall eller förnybara energikällor till reglerade priser.

(221) Såsom framgår av följande skäl var det när Ungern anslöt sig till EU år 2003 och 2004 tydligt att systemet med reserverade kapaciteter och ett garanterat minimiköp, vilket var utformat som en modell med en ensam köpare där all el som förbrukades i Ungern överfördes via MVM, innebar betydande risker för att energiköpsavtalen skulle kräva att MVM köpte mer el än vad som behövdes.

(222) En viktig aspekt att beakta i sammanhanget är den partiella öppning av elmarknaden som skedde 2003. Den 18 december 2001 antog det ungerska parlamentet energilag II genom vilken stora konsumenter, definierade som konsumenter som förbrukar mer än 6,5 GW/år, betecknades som ”berättigade konsumenter” och därmed kunde välja elleverantör. Denna lagstiftningsåtgärd, som trädde i kraft den 1 januari 2003, ledde till att en fri marknad där priserna bestämdes av förhållandet mellan tillgång och efterfrågan skapades vid sidan om den befintliga allmännyttiga marknaden. Den förutsebara konsekvensen av denna åtgärd var att de volymer som MVM behövde för leverans till de regionala distributionsföretagen för att tillgodose efterfrågan inom allmännyttan minskade. Nedanstående tabell visar den faktiska kontinuerliga ökningen av volymer som såldes på den fria marknaden mellan 2003 och 2006 och motsvarande minskning av volymer som såldes inom det allmännyttiga marknadssegmentet genom regionala distributionsföretag.

Tabell 6

Försäljning på återförsäljningsmarknaden (reglerat marknadssegment och fritt marknadssegment)

(GWh)

	2003	2004	2005	2006
Total förbrukning	33 584	33 836	34 596	35 223
Försäljning inom det fria marknadssegmentet	3 883	7 212	11 685	13 057
Försäljning inom det reglerade marknadssegmentet	29 701	26 624	22 911	22 166

Källa: Statistiska data för det ungerska elsystemet, 2006 [1].
[1] Se t.ex. webbplatsen http://www.mvm.hu

(223) Mellan 2003 och 2006 minskade de sålda volymerna inom allmännyttan, som motsvarar MVM:s faktiska inköpsbehov, med 25 %. Att MVM:s behov skulle minska var till stor del förutsebart vid den tidpunkt då Ungern anslöt sig till EU, i synnerhet mot bakgrund av den betydande skillnaden mellan de officiella priserna inom det allmännyttiga marknadssegmentet (de priser konsumenterna betalar till de regionala distributionsföretagen) och priserna inom det fria marknadssegmentet under 2003 och 2004.

Tabell 7

Prisskillnader mellan det reglerade marknadssegmentet och det fria marknadssegmentet på detaljhandelsmarknaden under 2003 och 2004

(HUF/kWh)

	2003	2004
Genomsnittspris på den fria marknaden	11,1	12,7
Genomsnittspris inom den allmännyttiga sektorn [1]	19	21,1

Källa Statistiska data beträffande det ungerska elsystemet, 2006.
[1] Enligt de reglerade tarifferna, som beror på förbrukningsnivån.

(224) Priserna på den fria marknaden utgjorde verkligen ett incitament för de berättigade konsumenterna att utnyttja sina rättigheter. Under 2003 och 2004 var det också välkänt att Ungerns förestående anslutning till EU skulle innebära att det andra eldirektivet [48] trädde i kraft och att alla konsumenter därigenom kunde bli berättigade från och med den 1 juli 2007, vilket skulle leda till att MVM:s behov minskade ytterligare under en mycket kortare tidsperiod än energiköpsavtalens resterande löptid.

(225) 2003 och 2004 framgick det således tydligt att energiköpsavtalen, vilka utformats utifrån en modell med en ensam köpare där all el som behövdes på den ungerska marknaden överfördes via MVM, inte bara skulle hindra MVM från att diversifiera sin leveransportfölj och få mer fördelaktiga priser genom att främja konkurrensen mellan dess leverantörer, utan också troligen leda till att MVM blev skyldigt att köpa mer el än vad som faktiskt behövdes.

(226) Denna risk hade faktiskt identifierats av myndigheterna. År 2002 utfärdade den ungerska regeringen ett dekret [49] enligt vilket MVM måste omförhandla energiköpsavtalen med alla producenter i syfte att justera mängden reserverad kapacitet. Även om dekretet inte krävde att energiköpsavtalen sades upp är det i sig en tydlig indikation på att de kapaciteter som reserverades enligt energiköpsavtalen (och därmed det garanterade minimiköpet) var för stora mot bakgrund av den gradvisa liberaliseringen av återförsäljningsmarknaden. Att dekretet också gav MVM möjlighet att, om förhandlingarna med producenterna misslyckades, sälja kapaciteter och el som visar sig överstiga de mängder som faktiskt krävs för att tillgodose behoven inom det reglerade marknadssegmentet. Detta kunde ske genom tre ”frisläppningsmekanismer”: kapacitetsauktioner, kapacitetsanbud och

[48] Direktiv 2003/54/EG.
[49] Regeringsdekret 183/2002.

försäljning på en virtuell Internetbaserad handelsplattform kallad ”Marknadsplatsen” (”Piactér”). Trots att formen för dessa tre mekanismer varierar går alla tre i grund och botten ut på att MVM erbjuder den överskottsel som inte behövs för att tillgodose behoven inom allmännyttan men som de måste köpa i enlighet med energiköpsavtalen till försäljning på den fria marknaden, i form av en mängd olika terminsprodukter.

(227) I nedanstående tabell visas information beträffande de första tre auktioner som genomförts av MVM. Av denna framgår att priserna som MVM erhållit för den el som sålts genom frisläppningsmekanismerna var betydligt lägre än de priser som betalats för samma el enligt energiköpsavtalen.

Tabell 8

MVM:s tre första auktioner

	Auktion 1juni 2003	Auktion 2december 2003	Auktion 3juni 2004
Produkter på basnivå:			
Mängd såld elektricitet (GWh)	375	240	133
Auktionspriser (HUF/kWh)	8,02	9,5	8,4
Låglastprodukter:			
Mängd såld elektricitet (GWh)		259	421
Auktionspris		5,6	3,5
Genomsnittliga årspriser enligt energiköpsavtalen			
	2003		2004
	11,3		11,7

(228) Denna konsekvens hade faktiskt förutsetts i den ungerska lagstiftningen och enligt denna var den ungerska staten skyldig att kompensera MVM för de förluster som uppstått till följd av skillnaden mellan priset som betalats för de mängder som frigjorts genom kapacitetsauktioner och det försäljningspris som erhållits på marknaden. Den ersättning som betalades till MVM uppgick till 3,8 miljarder forinter ([50]). Enligt MVM:s årsredovisning för 2004 ökade ersättningen med 2,4 miljarder forinter 2004.

(229) Utifrån de offentliga myndigheternas synvinkel är det tydligt att ett sådant system inte kan rättfärdigas på affärsmässiga grunder eftersom det går ut på att subventionera producenters försäljning på den fria marknaden.

(230) Nedanstående tabell visar den totala mängden energi som sålts av MVM genom frisläppningskanalerna mellan 2003 och 2004. Sifforna grundas på den information som tillhandahölls av Ungern den 24 september 2007 och den 21 april 2008.

([50]) Se skrivelse från de ungerska myndigheterna registrerad den 4 juni 2004.

Tabell 9

Kvantiteter sålda av MVM genom frisläppningsmekanismerna

(TWh)

År	2003	2004	2005	2006
MVM:s totala försäljning via frisläppningsmekanismerna ([1])	0,6	1,9	6,5	6,5

([1]) Kapacitetsauktioner, kapacitetsanbud och MVM:s marknadsplats.

(231) Det är uppenbart att köpare under normala marknadsförhållanden inte sluter avtal som innebär att de löper betydande risk för att tvingas köpa mer el än vad som behövs och som medför avsevärda förluster vid återförsäljning av denna el. En sådan risk finns teoretiskt sett i samband med terminskontrakt och långfristiga avtal som sluts med stora slutkonsumenter, men i mycket mindre utsträckning.

(232) Terminskontraktens löptid är betydligt kortare än energiavtalens. Köparen har en mycket bättre översikt över sina behov inom en sådan tidsram jämfört med en tidsperiod på 15 till 27 år. Dessutom tenderar köpare att endast täcka en del av sina förväntade behov genom terminskontrakt. Resterande kvantiteter köps på spotmarknader.

(233) Långfristiga avtal som sluts av stora slutkonsumenter medför också en begränsad risk för att för stora volymer köps till följd av deras begränsade löptid samt på grund av att de stora industriella och kommersiella slutkonsumenter som ingår sådana avtal i regel har en stabil och förutsebar förbrukning. Så är inte är fallet när det gäller MVM, på grund av de skäl som anges ovan.

(234) Vidare bör man komma ihåg att köpare som omfattas av terminskontrakt eller långfristiga köpeavtal som sluts av slutkonsumenter åtar sig att köpa en viss mängd el flera månader eller år innan den faktiska leveransen sker, eftersom dessa köpeavtal innebär en gardering mot prisförändringar. Energiköpsavtalen innebär ingen sådan fördel eftersom priserna täcker de rörliga kostnaderna vilka på grund av de varierande bränslekostnaderna kan öka i oförutsebar omfattning.

Slutsats beträffande förekomsten av en fördel

(235) Kommissionen fastställer att de fördelar som de offentliga myndigheterna erhållit genom energiköpsavtalen inte utgör en sådan gardering beträffande elpriser som en normal marknadsaktör kan förvänta sig genom ett långfristigt avtal och innebär betydande risker för att de blir skyldiga att köpa för mycket el jämfört med de faktiska

behoven och drabbas av förluster vid återförsäljning av dessa överskottsvolymer. De ungerska myndigheterna kände till dessa risker när Ungern anslöt sig till EU. Jämförelsen mellan energiköpsavtalen och vedertagen handelspraxis på de europeiska elmarknaderna visar att en köpare som agerar på enbart affärsmässiga grunder inte hade accepterat sådana skadliga effekter utan skulle ha tillämpat andra köpestrategier och ingått andra typer av avtal i enlighet med vedertagen handelspraxis.

(236) Mot bakgrund av det ovan anförda fastställer kommissionen att de centrala principerna i energiköpsavtalen innebär en fördel för elproducenter som går utöver normala kommersiella fördelar. I detta sammanhang är det viktigt att betona att de centrala principerna i energiköpsavtalen, dvs. den långsiktiga kapacitetsreservationen, ett garanterat minimiköp och prissättningsmekanismer baserade på en kapacitetsavgift och en elavgift som täcker fasta och rörliga kostnader samt kapitalkostnader, inte kan isoleras och bedömas var för sig. Fördelen utgörs av kombinationen av dessa delar. Såsom framgår ovan bidrar energiköpsavtalens långa löptid i stor utsträckning till att det rör sig om en fördel.

3. *Energiköpsavtalens påverkan på marknaden under perioden efter Ungerns anslutning till Europeiska unionen*

(237) De berörda parterna hävdar i sina synpunkter att de priser som tillämpades genom energiköpsavtalen inte är högre än priserna på grossistmarknaden. Mátra kraftverk betonar särskilt att de kan erbjuda konkurrenskraftiga priser eftersom de äger en kolgruva vilket ger dem låga kolbrytningskostnader. De drar därför slutsatsen att de inte åtnjuter någon fördel.

(238) Kommissionen kan inte hålla med om denna argumentering.

(239) För det första: såsom diskuteras utförligt ovan är det pris som faktiskt betalats enligt energiköpsavtalen en konsekvens av energiköpsavtalen, men utgör inte kärnan i den fördel som dessa avtal innebär. Synpunkterna från bankinstituten som avses ovan (se särskilt skäl 175 och 176) bekräftar också att alla delar av energiköpsavtalen som garanterar produktionsenheterna avkastning på investering av tillgångar och skyddar producenterna från affärsrisker kopplade till deras verksamhet tillsammans utgör kärnan i den fördel som dessa avtal innebär.

(240) För det andra beror prisskillnaden jämfört med marknadspriserna på många olika faktorer kopplade till marknadsutvecklingen som är oberoende av energiköpsavtalen och endast kan bedömas i efterhand. Priserna enligt energiköpsavtalen är enhetspriser vid en viss tidpunkt. De tar inte hänsyn till fördelar som härrör från andra delar av energiköpsavtalen, t.ex. de kapaciteter och kvantiteter som producenterna hade kunnat sälja om deras försäljning berodde på marknadens efterfrågan. Som diskuterats ovan anser kommissionen att alla energiköpsavtal som är föremål för bedömning innebär ekonomiska fördelar för producenterna, oavsett om de under en viss tidsperiod faktiskt medför priser som är högre än marknadspriserna eller inte.

(241) För att kommissionens svar på de synpunkter som mottagits ska vara fullständiga och för att bättre förstå konsekvenserna av energiköpsavtalen i detta hänseende har kommissionen likväl jämfört de priser som faktiskt tillämpats under energiköpsavtalen med de priser som tillämpats på den del av grossistmarknaden som inte omfattas av energiköpsavtal.

(242) I denna jämförelse tar kommissionen inte hänsyn till 2007 års priser eftersom priserna enligt energiköpsavtalen under detta år (mer exakt från den 9 december 2006 till den 31 december 2007) åsidosattes av de officiella priserna. Således återspeglar de tillämpade priserna inte nödvändigtvis exakt de priser som en tillämpning av energiköpsavtalens prisformler skulle ha lett till.

(243) Kommissionen har därför jämfört de priser som tillämpats enligt energiköpsavtalen med priserna på den fria marknaden mellan 2004 och 2006.

Tabell 10

Genomsnittspris på el som sålts till MVM enligt energiköpsavtalen ([51])

HUF/kWh

Kraftverk med energiköpsavtal	2004	2005	2006
Dunament F block	[…]	[…]	[…]
Dunament G2 block	[…]	[…]	[…]
Tisza II	[…]	[…]	[…]
Pécs	[…]	[…]	[…]
Csepel II	[…]	[…]	[…]
Kelenföld	[…]	[…]	[…]
Újpest	[…]	[…]	[…]
Kispest	[…]	[…]	[…]
Mátra	[…]	[…]	[…]
Paks	[…]	[…]	[…]

([51]) Siffrorna i tabellen baseras på skrivelserna från de ungerska myndigheterna registrerade den 24 september 2007 respektive den 16 januari 2008. Det finns vissa mindre skillnader (på mindre än 5 %) mellan de siffror som anges i de två skrivelserna beträffande priserna för 2006. Detta beslut utgår från den senaste informationen (skrivelse daterad den 16 januari 2008).

Tabell 11

Volym och genomsnittspris på el som sålts av inhemska producenter utan energiköpsavtal på den fria marknaden ([52])

Kraftverk	2004		2005		2006	
	Volym (MWh)	Pris (HUF/kWh)	Volym (MWh)	Pris (HUF/kWh)	Volym (MWh)	Pris (HUF/kWh)
Mátra ([…] block)	989 097	8,15	972 813	8,33	1 082 699	9,26
Vértes	157 701	8,02	942 999	8,79	1 213 622	10,51
Dunamenti […] block	215 647	8,57	805 381	9,85	814 702	13,29
EMA	133 439	11,07	129 252	11,83	101 607	12,92
AES Borsod	[…]	[…]	18 301	11,25	n.a. (*)	
AES Tiszapalkonya	364 869	12,76	86 673	9,87	119 218	14,27

(*) De sålda volymerna understiger 1 000 MWh. Kommissionen anser att priset för sådana begränsade volymer inte utgör en lämplig grund för jämförelse med priserna enligt energiköpsavtalen.

Tabell 12

Volym och genomsnittspris för importerad el som köps av MVM ([53])

Import	2004		2005		2006	
	Volym (MWh)	Pris (HUF/kWh)	Volym (MWh)	Pris (HUF/kWh)	Volym (MWh)	Pris (HUF/kWh)
Ukrainavia Slovakien ([…] (*))	1 715 200	[…] (**)	1 525 600	[…] (**)	1 311 400	[…] (**)
Schweiz via Slovakien ([…] (*))	1 768 100	[…] (**)	1 761 700	[…] (**)	1 709 200	[…] (**)
Schweiz ([…] (*))	631 700	[…] (**)	629 500	[…] (**)	626 200	[…] (**)

(*) Namn på importpartner.
(**) Det vägda genomsnittspriset på all elimport som omfattas av denna tabell var 9,14 HUF/kWh 2004, 10,41 HUF/kWH 2005 och 11,49 HUF/kWh 2006.

(244) Sedan 2003 har MVM, i enlighet med energilag II ([54]), frigjort överskottsel (dvs. el som inte behövs inom allmännyttan) för leverans till den konkurrensutsatta marknaden genom tre olika frisläppningskanaler: i) offentliga auktioner för produktionskapacitet, ii) kapacitetsanbud och iii) den virtuella Internetbaserade handelsplattformen Piactér. I tabellen nedan visas genomsnittspriserna vid dessa försäljningar.

([52]) Informationen är baserad på skrivelsen från de ungerska myndigheterna registrerad den 24 september 2007. Företaget E.ON DKCE sålde även el på den fria marknaden under 2005 och 2006. Enligt den information som tillhandhållits av de ungerska myndigheterna genom skrivelsen registrerad den 22 april 2008 var emellertid de mängder som såldes små. De ungerska myndigheterna har därför inga prisuppgifter beträffande denna el.
([53]) Informationen är baserad på skrivelserna från de ungerska myndigheterna registrerade den 24 september 2007 respektive den 16 januari 2008. Det finns vissa mindre skillnader (på mindre än 2 %) mellan de siffror som anges i de två skrivelserna. Detta beslut bygger på den senaste informationen (skrivelse daterad den 16 januari 2008). MVM:s import sker också enligt långfristiga avtal. Dessa avtal omfattas inte av detta förfarande.
([54]) Se skäl 32 i detta beslut.

Tabell 13

Uppnått genomsnittspris vid MVM:s kapacitetsauktioner, anbudsförfaranden handelsplats ([55])

Leveransår för auktionerad produkt (*)	Vägt genomsnittspris vid kapacitetsauktioner (HUF/kWh)	År: anbudsförfaranden och försäljning på handelsplatsen	Genomsnittspris vid anbudsförfaranden och på marknadsplatsen (HUF/kWh)
2004	4,7	2004	6,5
Auktion den 17 juni 2004	Låglast: 3.48 Bas: 8.4		
2005	5,4	2005	8,1
Auktion den 9 december 2004	Låglast: 4.54 Bas: 8.32		
Auktion den 10 juni 2005	Låglast: 4.6 Bas: 8.5		
Auktion den 21 juli 2005	Bas: 9.3 Höglast: 10.42		
2006	9,9	2006	9,1
Auktion den 9 november 2005	Låglast: 6.02 Bas: 9.74 Höglast: 11.76		
Auktion den 31 maj 2006	Bas: 11.33		

(*) De sålda volymerna ligger mellan 25 000 och 2 000 000 MWh per produkttyp (låglast/bas/höglast).

(245) Siffrorna ovan visar att genomsnittspriserna för el som såldes inom den konkurrensutsatta sektorn i Ungern 2004 på grossistnivå varierade mellan 4,7 och 12,76 HUF/kWh. Av de producenter som innehade energiköpsavtal sålde Paks kärnkraftverk och Mátra till MVM för priser inom detta intervall. Dunament […] sålde el enligt ett energiköpsavtal för […], det högsta pris ([…]) som uppnåtts utan energiköpsavtal. Alla andra producenter debiterade MVM ett genomsnittspris på mellan 14,86 och 25,46 HUF/kWh. Denna prissättning ligger 10 % högre än det högsta priset på den fria marknaden.

(246) Under 2005 varierade priset vid försäljning som inte omfattades av de energiköpsavtal som är föremål för bedömning mellan 5,4 och 12,91 HUF/kWh. Av de producenter som innehade energiköpsavtal sålde endast kraftverken Paks och Mátra el enligt sina energiköpsavtal inom detta prisintervall. Alla andra producenter debiterade ett genomsnittspris på mellan 13,99 och 25,64 HUF/kWh vid elförsäljning enligt energiköpsavtalen. Denna prissättning ligger mellan 10 och 100 % högre än det högsta priset på den fria marknaden.

(247) Under 2006 varierade priset vid försäljning som inte omfattades av de aktuella energiköpsavtalen mellan 9,1 och 14,27 HUF/kWh. Av de producenter som innehade energiköpsavtal sålde endast kraftverken Paks och Mátra el enligt sina energiköpsavtal inom detta prisintervall (i Paks fall i själva verket under det lägsta priset på den fria marknaden). Alla andra producenter debiterade ett genomsnittspris på mellan 16,67 och 33,49 HUF/kWh vid elförsäljning enligt energiköpsavtalen. Detta är mellan 15 och 135 % högre än det högsta priset på den fria marknaden.

(248) Beräkningarna ovan är baserade på genomsnittliga priser och omfattar med andra ord inte separata beräkningar för låglast-, bas- eller höglastpriser: Producenter som utan energiköpsavtal huvudsakligen skulle sälja höglastprodukter ([56]) hävdar att deras priser inte bör jämföras med baspriser. Kommissionen medger att elpriserna vid hög belastning normalt är högre än baslastpriserna. Om man jämför dessa priser med priserna vid försäljning på den fria marknaden (till exempel vid MVM:s elauktioner) framgår att höglastpriserna i genomsnitt är 10–30 % högre än baslastpriserna.

([55]) Genomsnittspriserna är indikativa vägda priser.

([56]) Enligt de ungerska myndigheterna skulle de producenter som för närvarande omfattas av energiköpsavtalen i avsaknad av sådana avtal uppnå bästa möjliga vinst på följande sätt: kraftverken Paks och Pécs skulle sälja 100 % av sin produktion i form av baslastprodukter, kraftverken Mátra, Dunament G2, Kelenfold, Ujpest och Kispest skulle sälja ungefär 50 % av sin producerade el som baslast- och 50 % som höglastprodukter, medan kraftverken Csepel, Dunament F block och Tisza II främst skulle sälja el under höglastperioder (ca 70 %).

(249) Om man jämför Csepels, Dunament F:s och […] priser med de höglastpriser som uppnåtts vid kapacitetsauktionerna ser man att dessa producenters priser var högre än priserna för alla höglastprodukter vid auktionerna under dessa år. Bland de producenter som säljer el utan energiköpsavtal på den fria marknaden och som anges i tabell 11 ovan finns dessutom några (exempelvis EMA-anläggningen) som också säljer främst höglastprodukter.

(250) Jämförelsen ovan visar att de priser som producenter med energiköpsavtal tog ut under detta avtal mellan 2004 och 2006 faktiskt var högre än de högsta priserna på den fria marknaden, med undantag för kraftverken Paks och Mátra.

(251) Kommissionen instämmer därför inte i de berörda parternas argumentation om att priserna enligt deras energiköpsavtal inte var högre än priserna på den fria marknaden.

(252) När det gäller kraftverken Paks och Mátra visar tabellerna ovan att deras priser låg under det högsta priset på den fria marknaden. Mátra-anläggningens priser låg inom det högre prissegmentet på den fria marknaden. Även om Mátras priser troligen är mer konkurrenskraftiga än de flesta priser enligt energiköpsavtalen kan kommissionen inte utesluta möjligheten att åtminstone samma priser hade kunnat uppnås utan energiköpsavtal. Kommissionen påpekar att de priser Mátra tog ut vid försäljning av sina block utanför energiköpsavtalet var betydligt lägre än priserna enligt energiköpsavtalet.

(253) Kommissionen är medveten om att de priser som erhållits på den fria marknaden (utan energiköpsavtal) inte kan anses motsvara det exakta marknadspris som producenterna skulle ha erhållit utan energiköpsavtal om energiköpsavtalen inte hade existerat under den aktuella perioden. Energiköpsavtalen, som omfattar ungefär 60 % av produktionsmarknaden, påverkar utan tvivel resten av marknaden. Denna jämförelse ger dock en indikation på hur stor skillnaden är mellan priserna enligt energiköpsavtalen och de faktiska priserna ”utanför” dessa avtal.

Tjänst av allmänt ekonomiskt intresse

(254) Kraftverken Budapest och Csepel har hävdat att energiköpsavtalen bör ses som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i syfte att trygga elförsörjningen. De ansåg att de uppfyller de kriterier som anges i Altmark-domen vilket innebär att deras energiköpsavtal inte utgör statligt stöd enligt definitionen i artikel 87.1 i EG-fördraget:

(255) Kommissionen har analyserat dessa argument och kan inte instämma i dem av följande skäl:

(256) Enligt gemenskapslagstiftningen har medlemsstaterna ett visst mått av frihet att definiera tjänster som de anser är tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Möjligheten att definiera omfattningen av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i en medlemsstat är, inom de gränser som fastställs i gemenskapslagstiftningen, en förmån för medlemsstaten i fråga och är inte avsedd för att de som nyttjar stödåtgärder ska definiera sina egna tjänster som allmännyttiga tjänster.

(257) Under det aktuella förfarandet har de ungerska myndigheterna emellertid aldrig framfört argumentet att någon av producenterna har tillhandhållit tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. De har inte heller gett sitt stöd till producenternas argument på detta område.

(258) Kommissionen anser också att energiköpsavtalen inte uppfyller alla kriterier som anges i Altmark-domen.

(259) För det första och enligt Altmark-domen ska det stödmottagande företaget i praktiken ha ålagts skyldigheten att tillhandahålla en allmännyttig tjänst och de skyldigheter som hör samman med denna tjänst måste vara tydligt definierade av medlemsstaten.

(260) MVM hade en skyldighet enligt ungersk lag att trygga försörjningen under den tidsperiod som denna bedömning avser, men denna skyldighet var en allmän skyldighet genom vilken den ensamme köparen vid denna tid måste säkerställa en tillräcklig tillgång på el för att täcka det totala behovet. Ingen enskild producent ålades dock en definierad tjänst av allmänt ekonomiskt intresse.

(261) Målet att trygga försörjningen är av mycket allmän art. Till en viss del kan man hävda att alla producenter inom elsektorn bidrar till att uppnå detta mål. De berörda parterna har inte lämnat in någon officiell dokumentation från den ungerska staten som tydligt definierar en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse och ålägger en specifik producent (eller flera producenter) att tillhandahålla denna tjänst.

(262) I detta avseende är energiköpsavtalen likartade: de fastställer parternas skyldigheter men definierar ingen specifik allmännyttig skyldighet. Det faktum att alla de tio kraftverk som omfattas av energiköpsavtal måste reservera kapaciteter för MVM innebär i sig inte att de ålagts en specifik allmännyttig skyldighet. Återigen, ett sådant tillvägagångssätt skulle kunna leda till slutsatsen att hela elproduktionssektorn uppfyller kraven för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, vilket uppenbart skulle strida mot gemenskapslagstiftningens anda och tolkningspraxis.

(263) I detta fall har de påstådda allmännyttiga skyldigheterna inte blivit tydligt definierade och ingen specifik producent krävs för att tillhandahålla sådana konkret definierade allmännyttiga skyldigheter.

(264) De berörda parterna hävdar att energiköpsavtalen utgör dokumentation varigenom producenter åläggs att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Energiköpsavtalen inbegriper emellertid ingen specifik definition av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och hänvisar inte till sådana skyldigheter eller till juridiska bestämmelser enligt vilka staten kan anförtro tjänster av allmänt ekonomiskt intresse till andra organ.

(265) I hittillsvarande beslut ([57]) har kommissionen intagit ståndpunkten att försörjningstrygghet skulle kunna vara en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse med beaktande av de begränsningar som anges i artikel 8.4 i direktiv 96/92/EG (vilken motsvarar artikel 11.4 i direktiv 2003/54/EG), dvs. förutsatt att de berörda producenterna använder inhemska primära energikällor för sin elproduktion och att den totala energivolymen inte under något kalenderår överstiger 15 % av den totala primära energi som krävs för att producera den el som förbrukas i den aktuella medlemsstaten.

(266) Den enda producent som angett att de använder inhemska primära energikällor var Mátra kraftverk. Mátra kraftverk har dock inte presenterat någon officiell dokumentation som visar att den ungerska staten specifikt uppdragit en tydligt definierad tjänst av allmänt ekonomiskt intresse till detta företag.

(267) Mot bakgrund av ovanstående måste kommissionen avvisa påståendet att energiköpsavtalen avser en allmännyttig skyldighet i form av försörjningstrygghet.

(268) För det andra bör de parametrar enligt vilka ersättningen beräknas ha fastställts på förhand på ett objektivt och öppet sätt, och ersättningen bör inte överstiga vad som krävs för att täcka alla eller delar av de kostnader som uppstår i samband med fullgörande av allmännyttiga skyldigheter, med beaktande av relevanta intäkter och en rimlig vinst vid tillhandahållande av sådana tjänster ([58]).

(269) Utan en tydlig definition av de tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som ska tillhandahållas, i synnerhet en definition som gör tydlig åtskillnad mellan de tjänster som ska tillhandahållas och kraftverkets normala affärsverksamhet, är det omöjligt att fastställa parametrar för ersättning och/eller avgöra huruvida ersättningen överstiger det belopp som krävs för att täcka kostnaderna för fullgörandet av dessa skyldigheter. Det är inte ens möjligt att definiera exakt vad ersättningen består av.

(270) Att det finna vissa parametrar för att fastställa energiköpsavtalens priser är inte detsamma som att det finns exakta parametrar för beräkning av ersättning för allmännyttiga tjänster, eftersom priset inte är detsamma som ersättningen. Vidare betyder det faktum att priset endast täcker kostnaden för elproduktion plus en vinstmarginal inte att priset inte skulle innehålla någon extra ersättning, eftersom många av kostnaderna för elproduktion kan vara samma normala kostnader som belastar alla elproducenter, till skillnad från de extra kostnader som förknippas med allmännyttiga tjänster.

(271) För det tredje: när ett företag som ska tillhandahålla allmännyttiga tjänster inte har valts ut genom ett offentligt upphandlingsförfarande måste ersättningens storlek fastställas utifrån en analys av de kostnader som ett typiskt företag, välskött och utrustat med tillbörliga produktionsmedel för att fullgöra de efterfrågade allmännyttiga tjänsterna, skulle ha haft för att fullgöra dessa skyldigheter, med beaktande av motsvarande intäkter och en rimlig vinst för fullgörandet av sådana tjänster.

(272) Nio av de tio energiköpsavtalen slöts utan att ha föregåtts av anbudsförfaranden. Inte eller för det enda anbudsförfarandet (kraftverket Kispest) definierades något specifikt mål för de allmännyttiga tjänsterna. Detta gör det svårt att bedöma vilken exakt del av kraftverkens verksamhet som skulle motsvara tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och således att fastställa en ersättningsnivå som inte överstiger vad som är nödvändigt för att täcka de kostnader som uppkommer vid fullgörandet av de allmännyttiga skyldigheterna.

(273) Vidare har varken de ungerska myndigheterna eller de berörda parterna tillhandhållit någon analys av kostnaderna för de berörda producenterna som stöder påståendet att de motsvarar kostnaderna för ett typiskt företag.

(274) Slutligen noterar kommissionen att alla energiköpsavtal som är föremål för bedömning, med undantag för Kispests, slöts utan att ha föregåtts av anbudsförfaranden.

(275) Energiköpsavtalen uppfyller därmed inte kriterierna enligt Altmark-domen.

(276) De berörda parterna hävdade att artikel 86.2 i EG-fördraget kan vara tillämplig på energiköpsavtalen även då dessa inte uppfyller kriterierna i Altmark-domen. Åtgärdens överensstämmelse med artikel 86.2 i EG-fördraget bedöms i punkt 7.7 i detta beslut.

([57]) Se kommissionens beslut i ärendena N 34/99 (EGT C 5, 8.1.2002, s. 2), NN 49/99 (EGT C 268, 22.9.2001, s. 7), N 6/A/2001 (EGT C 77, 28.3.2002, s. 25) och C 7/2005 (ännu ej publicerat i EUT).

([58]) Dessa utgör det andra och det tredje kriteriet i *Altmark*-domen.

Selektivitet

(277) Energiköpsavtalen slöts med ett antal företag inom en viss ekonomisk sektor. En förteckning över de företag som drog fördel av de aktuella energiköpsavtalen finns i tabell 1 ovan.

(278) AES-Tisza hävdar att energiköpsavtalen inte är selektiva eftersom långfristiga avtal förekommer inom hela elsektorn: mellan MVM och producenterna, mellan MVM och distributionsföretagen samt för import av el. De menar att alla producenter, till följd av de lagstiftningsåtgärder som vidtogs i Ungern vid denna tid, hade avtal med MVM och att endast anläggningar för förnybar energi och kraftvärmeverk hade kortfristigare avtal.

(279) De ungerska myndigheterna noterade i sina yttranden beträffande de berörda parternas kommentarer att viktiga kraftverk och kraftverksblock säljer el på den fria marknaden utan energiköpsavtal och obligatoriska köp (t.ex. Dunament block G1, kraftverket Vértes och Mátra block I–II).

(280) Det finns sannerligen viktiga kraftverk och block som verkar utan energiköpsavtal (se de ungerska myndigheternas exempel). Företaget AES äger två kraftverk som inte drivs enligt energiköpsavtal.

(281) Kommissionen påpekar att det faktum att en stödåtgärd inte riktar sig till en eller flera specifika, på förhand definierade mottagare, utan att stödmottagarna identifieras på grundval av ett antal objektiva kriterier, inte innebär att åtgärden inte utgör en selektiv fördel för dess mottagare. Förfarandet för identifiering av stödmottagare påverkar inte åtgärdens karaktär av statligt stöd ([59]).

(282) Vidare bekräftas genom domstolens rättspraxis att även en åtgärd som skulle gynna en hel sektor jämfört med andra ekonomiska sektorer i en jämförbar situation måste anses ge selektiva fördelar till denna sektor ([60]).

(283) Mot bakgrund av ovanstående fastställer kommissionen att energiköpsavtalen utgör en selektiv åtgärd.

Statliga medel och statens ansvar

(284) Kommissionen måste bedöma huruvida energiköpsavtalen inbegriper en överföring av statliga medel.

(285) Den centrala principen för alla energiköpsavtal som är föremål för bedömning är MVM:s skyldighet att köpa en fastställd produktionskapacitet och fastställda minimivolymer av producerad el till ett pris som täcker kraftverkets fasta och rörliga kostnader under en tidsperiod på 15 till 27 år. I ekonomiska termer innebär denna köpskyldighet att MVM är skyldigt att betala ett visst pris för en viss kapacitet (kapacitetsavgift) och en viss mängd el (elavgift) till kraftverken under hela avtalets giltighetstid. Ytterligare ekonomiska skyldigheter för MVM anges i de enskilda energiköpsavtalen, enligt vad som beskrivs i kapitel 2 ovan. Denna kontinuerliga överföring av ekonomiska medel till producenterna och betalningen av de nämnda avgifterna ingår i alla energiköpsavtal och gäller under hela avtalens löptid. Ju längre löptid ett energiköpsavtal har desto mer resurser överförs naturligtvis.

(286) För att kunna fastställa huruvida de medel som överförs från MVM till producenterna utgör statliga medel har kommissionen bedömt åtgärden utifrån i synnerhet följande villkor:

Förekomst av statliga medel – PreussenElektra-domen ([61])

(287) I PreussenElektra-domen granskade domstolen en mekanism enligt vilken staten tvingade privatägda företag att köpa el från specifika producenter till ett pris som fastställts av staten och som var högre än marknadspriset. Domstolens slog fast att det i detta fall inte förekom någon överföring av offentliga medel och därför inte heller något statligt stöd.

(288) Kommissionen anser att det ungerska systemet väsentligt skiljer sig från det system som granskades av domstolen i ovan nämnda dom, i synnerhet på grund av skillnaderna i ägarstruktur för de företag som omfattades av köpskyldigheten.

(289) I PreussenElektra-fallet var det företag som staten ålade en köpskyldighet privatägt. MVM ägs däremot helt av staten. De använda medlen är därför medel som tillhör och kontrolleras av ett helt statsägt företag.

(290) När de ekonomiska medlen i fallet PreussenElektra spårades från stödmottagaren tillbaka till dess ursprung visade det sig att de aldrig kontrollerades, direkt eller indirekt, av staten. I det aktuella fallet kontrolleras de dock av staten eftersom det, när medlen spåras tillbaka till ursprunget, framgår att de tillhör ett statligt företag.

([59]) Förstainstansrättens dom av den 29 september 2000 i mål T-55/99: CETM mot kommissionen, punkterna 40 och 52.

([60]) Domstolens dom av den 14 juli 1983 i mål 203/82: kommissionen mot Italienska republiken, punkt 4.
Domstolens dom av den 2 juli 1973 i mål 173/73: Italienska republiken mot kommissionen, punkt 18.

([61]) Domstolens dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98.

Statens ansvar: Stardust-domen ([62])

(291) Kommissionen anser också att MVM:s agerande är den ungerska statens ansvar. Det bör tilläggas att de ungerska myndigheterna under det aktuella förfarandet aldrig har hävdat att energiköpsavtalen inte var statens ansvar och således inte inbegrep någon överföring av statliga medel.

(292) Den underliggande principen för MVM:s köpskyldighet som är avsedd att garantera de berörda kraftverkens lönsamhet faller under den ungerska statens ansvar. Eftersom denna grundprincip, som styr energiköpsavtalen under hela dessas giltighetstid, fastställdes när energiköpsavtalen ingicks, måste kommissionen granska villkoren för upprättandet av energiköpsavtalen (dvs. de omständigheter som rådde vid fastställandet av denna grundprincip) för att klargöra huruvida den är den ungerska statens ansvar.

(293) I sin bedömning av ansvarsfrågan har kommissionen särskilt tagit hänsyn till följande omständigheter:

(294) Vid den tidpunkt då energiköpsavtalen ingicks hade MVM enligt energilag I juridisk skyldighet att garantera elförsörjningen i Ungern till lägsta möjliga kostnad.

(295) Enligt samma energilag måste MVM bedöma efterfrågan på el och påbörja en utvidgning av produktionskapaciteten utifrån de beräkningar som bedömningen resulterade i. MVM var tvungna att utarbeta en nationell plan för anläggning av kraftverk (”Országos Erőműépítési Terv”) som sedan skulle överlämnas till regeringen och parlamentet för godkännande.

(296) Den ungerska regeringen och alla berörda parter instämde i sina synpunkter i att energiköpsavtalen, när de upprättades, utgjorde det verktyg som identifierats av den ungerska regeringen för att garantera försörjningen och andra statliga mål, t.ex. moderniseringen av energisektorn med särskild hänsyn till rådande standarder för miljöskydd och den nödvändiga omstruktureringen av sektorn ([63]). Som kraftverket Csepel påpekar i sina synpunkter: ”Energiköpsavtalet måste därför bedömas för vad det är: en väsentlig del av den ungerska statens strävan att genom MVM skapa en diversifierad produktionsportfölj vid en tidpunkt då staten inte hade tillräckliga ekonomiska medel att uppnå detta på egen hand.” ([64])

([62]) Domstolens dom av den 16 maj 2002 i mål C-482/99.

([63]) Se t.ex. skrivelsen från de ungerska myndigheterna registrerad den 25 juli 2005.

([64]) Sidan 5 i synpunkterna.

(297) De ungerska myndigheterna informerade kommissionen ([65]) om att förberedelser för undertecknandet av energiköpsavtalen hade inletts inom ramen för privatiseringsförfarandet för kraftverken, i enlighet med regeringsdekret 1114/1994 (XII.7.). Hela processen med utarbetandet av energiköpsavtalen och privatiseringen kännetecknades av ett nära samarbete mellan det ungerska energiverket (regleringsorganet), industri- och handelsministern, finansministern, ”Allami Vagyonügynökség Rt”, dvs. det regeringsorgan som ansvarar för privatiseringar, MVM och ett antal internationella rådgivare.

(298) En arbetsgrupp inrättades med representanter från ovanstående organ. Den antog riktlinjer för utarbetandet av bland annat energiköpsavtalen och prissättningsmetoderna.

(299) På begäran av den ungerska regeringen togs en mall för energiköpsavtal fram av en internationell advokatbyrå. De ungerska myndigheterna har bekräftat att energiköpsavtalen baserades på denna standardmall. De bekräftade också att prissättningsmekanismerna för energiköpsavtalen hade utarbetats i enlighet med regeringsbeslut 1074/1995 (III.4) om reglering av elpriser, vilket innehåller detaljerade bestämmelser beträffande beräkning av reglerade elpriser. I energiköpsavtalen tillämpades de formler och definitioner som anges i regeringsbeslutet ([66]).

(300) Beslutet att underteckna energiköpsavtalen fattades av MVM:s styrelse, såväl i samband med privatiseringen som senare. Styrelseledamöterna utses av bolagsstämman. Enligt den information som överlämnats av de ungerska myndigheterna ([67]) gäller följande: ”eftersom MVM till mer än 99 % ägs av staten utses, väljs och avsätts styrelseledamöterna enligt vad staten anser lämpligt”.

(301) Enligt regeringsdekret 34/1995 (IV.5) om genomförande av energilag I, ska MVM utlysa ett anbudsförfarande inom nittio dagar efter det att den nationella planen för anläggning av kraftverk godkänts.

(302) Kraftverkets Kispests energiköpsavtal slöts efter ett anbudsförfarande i enlighet med det juridiska förfarande som beskrivs ovan.

(303) 1997 fastställdes gemensamma riktlinjer för den ansvariga ministern och det ungerska energiverket beträffande godkännandeförfarandet för anläggning av kraftverk och allmänna regler för anbudsförfaranden.

([65]) Skrivelse registrerad den 25 juli 2005.

([66]) ”A szerződés mintegy átemelte a Kormányhatározatban szereplő képleteket, meghatározásokat.” Skrivelse från de ungerska myndigheterna registrerad den 25 juli 2005.

([67]) Skrivelse daterad den 20 juli 2005, registrerad den 25 juli 2005.

(304) I de gemensamma riktlinjerna angavs det huvudsakliga skälet till att ägarstrukturen måste omvandlas och ny elproduktionskapacitet måste skapas. Där definieras också målen tydligt: försörjningstrygghet till lägsta möjliga kostnad, modernisering för att uppfylla miljöskyddsstandarderna, diversifiering av de primära energikällorna, en mer flexibel kraftverkspark som har de reserver som krävs och kan fungera tillsammans med det västeuropeiska elsystemet. Där betonas också att driften av framtidens kraftverkspark ”shall allow profitable operation and maintenance, at a development of Priss in accordance with the provisions of the law” ([68]).

(305) Under punkt 2 i de gemensamma riktlinjerna för ministern och det ungerska energiverket anges också att genomförandet av ovan nämnda mål bör leda till en ”a modern electricity system satisfying the requirements of environment protection, guaranteeing the European cooperation, the return of justified investments and the costs assumed by efficiently operating license holders, as well as Priss containing a profit necessary for a durable operation. All the above aims shall be achieved in a way guaranteeing …the safety of the primary energy supply, enable those intending to invest in this area to feel their investments, the return on investments in safety, …, the fulfilment of the declared government intentions in safety.”

(306) De gemensamma riktlinjerna reglerar vidare konkurrensförfarandet i samband med anläggning av kraftverkskapacitet.

(307) En utvärderingskommitté (”Értékelő Főbizottság”) utarbetade ett slutgiltigt förslag på vem som skulle vinna anbudsförfarandet. Ledamöterna i denna kommitté var representanter för ekonomiministeriet, miljöministeriet, det ungerska energiverket, MVM och ERSTE Bank. Det slutgiltiga beslutet fattades av MVM:s styrelse. Enligt de gemensamma riktlinjerna skulle det officiella resultaten av anbudsförfarandet offentliggöras (exklusivt) i ministeriets officiella bulletin.

(308) Energilag II var utformad på ett sätt som förutsätter förekomsten av energiköpsavtal. Denna rättsakt, som utgjorde det huvudsakliga rättsliga ramverket för verksamheten på den ungerska elmarknaden under den period som omfattas av denna bedömning, hänvisar upprepade gånger till MVM:s långsiktiga köpskyldighet.

(309) Enligt artikel 5.2 i regeringsdekret nr 183/2002 (VIII.23.) om icke återvinningsbara kostnader är MVM skyldigt att omförhandla energiköpsavtalen för att kunna minska de köpta volymerna. Dekretet ålägger därmed MVM skyldighet att föreslå en ändring av energiköpsavtalen.

([68]) De gemensamma riktlinjerna lämnades endast in till kommissionen på engelska.

(310) AES-Tisza hävdade i sina synpunkter att priserna enligt energiköpsavtalen efter prisregleringsperioden (dvs. efter den 1 januari 2004, med undantag för den nya prisregleringen 2007) inte kan tillskrivas staten utan var resultatet av förhandlingar mellan kraftverket och MVM.

(311) Kommissionen medger att den storleken på de medel som överförs till stödmottagarna inte enbart beror på bestämmelserna i energiköpsavtalen, vilka faller inom statens ansvarsområde, utan även på återkommande bilaterala förhandlingar mellan MVM och producenterna. Energiköpsavtalen ger i själva verket parterna ett visst förhandlingsutrymme beträffande den mängd el som faktiskt köps av MVM samt vissa priskomponenter, i synnerhet i fråga om beräkningen av kapacitetsavgifter, vilka såsom anges i skäl 356 beror på ett antal faktorer och kräver regelbundna justeringar. Förhandlingarna beträffande köpta volymer kan emellertid aldrig resultera i volymer som understiger det garanterade minimiköpet såsom det fastställts i energiköpsavtalen. Vidare kan prisförhandlingar endast genomföras inom ramen för de prissättningsmekanismer som anges i energiköpsavtalen, vilka ligger på statens ansvar. Prisförhandlingarna ifrågasatte således inte principen om köpskyldighet för att täcka motiverade kostnader och garantera den vinstnivå som krävs för kraftverkets drift.

(312) Vidare innebär själva det faktum att energiköpsavtalen medför en reservation av huvuddelen av de berörda kraftverkens kapaciteter och betalningen för dessa kapaciteter en överföring av statliga medel till stödmottagarna, oavsett om regelbundna förhandlingar mellan MVM och producenterna genomförs.

(313) I sina synpunkter ([69]) instämmer alla berörda parter i att de viktigaste formler och definitioner som tillämpats i enlighet med energiköpsavtalen efter den 1 januari 2004 överensstämmer med huvudreglerna för prisreglering. […] ([70]) förklarar både i ovan nämnda synpunkter och i sina synpunkter beträffande beslutet att inleda förfarandet att man genom prisförhandlingarna ”tydliggjorde” tillämpningen av prissättningsformlerna och ”tolkade” deras innehåll (*). Här medges att energiköpsavtalens priser alltid har varit kostnadsbaserade för att täcka de motiverade kostnaderna, och att de från första början i stor utsträckning beaktade den prisberäkningsmetod som tillämpades enligt prisdekreten.

(314) […] förklarar vidare att prisformlerna enligt […]s ändrade energiköpsavtal också baseras på regeringsdekret: ”Formlerna i ändring […] (bilaga […] tillägg […]) för beräkning av tillgänglighetsavgiften är desamma som

([69]) Vidarebefordrat till kommissionen av de ungerska myndigheterna den 20 oktober 2004 och, i fallet Dunament, den 25 juli 2005.

([70]) Bilaga 3 till […] yttrande.

(*) Elproducentens namn.

formlerna i de tillämpliga dekreten (fotnotsreferens till dekret 55/1996 från ministern för industri, handel och turism och dekret 46/2000 från ministern för ekonomiska frågor). Det senaste tillämpliga dekretet (betr. producenter) före den 1 januari 2004 var dekret 60/2002 från ministern för ekonomiska frågor och transport. I detta dekret anges den högsta tillgängligheten (= kapaciteten) och elavgifterna för de producenter som specificeras däri."

(315) Det ovan anförda visar att varken prisförhandlingarna eller ändringarna av energiköpsavtalen påverkade den centrala principen i energiköpsavtalen såsom den fastställts under de beskrivna omständigheterna när avtalen ingicks. Samma princip med en köpskyldighet för att säkerställa avkastning på investeringar styr energiköpsavtalen i dag.

(316) Av ovan nämnda omständigheter framgår tydligt att MVM:s köpskyldighet gentemot elproducenterna, med principen om att täcka motiverade fasta och rörliga kostnader, faller på den ungerska statens ansvar.

(317) Vidare är det enligt vedertagen rättspraxis så att en åtgärd inte bara utgör statligt stöd när en fördel ges till företag genom direkt och uppenbar mobilisering av statliga medel, utan också när beviljande av fördelen, om vissa villkor uppfylls längre fram, kan medföra en ytterligare ekonomisk börda för myndigheterna som de inte skulle ha tvingats bära om fördelen inte hade beviljats ([71]). År 2004 var det uppenbart att MVM skulle ådra sig sådana extra kostnader om det sannolika inträffade att de elproducenter och –importörer som inte omfattades av energiköpsavtal erbjöd lägre priser än energiköpsavtalens priser. Sådana erbjudanden skulle nämligen ge MVM incitament att ändra sin leveransportföljd och därigenom minska den mängd el som köptes från elproducenter med energiköpsavtal samt driva fram prissänkningar från dessa. På grund av MVM:s skyldigheter enligt energiköpsavtalen kunde emellertid inga sådana beslut fattas eftersom MVM, såsom beskrivs ovan, inte kan minska de volymer som köps från producenter med energiköpsavtal till en nivå som understiger miniminivån (de garanterade volymerna) och inte kan förhandla om priserna utifrån alternativa erbjudanden från konkurrerande producenter, utan endast inom ramen för de kostnadsbaserade prissättningsmekanismer som beskrivs i energiköpsavtalen. Utifrån detta faktum, i kombination med slutsatsen i skäl 315 och 316, fastslår kommissionen att villkoren för överföring av statliga medel har varit inkluderade i energiköpsavtalen sedan den 1 maj 2004 och kommer att gälla så länge dessa avtal är giltiga, oberoende av de faktiska marknadsvillkoren, eftersom de hindrar MVM från att genomföra förhandlingar som skulle kunna minimera omfattningen av de medel som spenderas för att köpa den el som behövs.

([71]) Se särskilt förstainstansrättens dom av den 13 juni 2000 i de förenade målen T-204/97 och T-270/97: EPAC mot kommissionen, REG 2000, s. II-02267.

(318) Av ovanstående beaktanden följer att energiköpsavtalen ledde till en överföring av statliga medel.

Snedvridning av konkurrensen och inverkan på handeln mellan medlemsstaterna

(319) Elmarknaderna har varit öppna för konkurrens och el har handlats mellan medlemsstaterna i synnerhet sedan ikraftträdandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/92/EG av den 19 december 1996 om gemensamma regler för den inre marknaden för el ([72]).

(320) Åtgärder som gynnar företag inom energisektorn i en medlemsstat kan därför begränsa förmågan för företag från andra medlemsstater att exportera el till denna stat, eller gynna export av el från denna stat till en annan medlemsstat. Detta gäller i synnerhet Ungern, som på grund av sitt centrala europeiska läge har anslutningar till eller enkelt kan ansluta sig till nätverken i flera befintliga eller framtida medlemsstater.

(321) Detta gäller i synnerhet Ungern, som är ett centralt beläget europeiskt land omgivet av sju länder, varav fyra är medlemmar i EU. Av EU-länderna har Ungern sammankopplingar med Slovakien, Österrike och Rumänien. År 2004 importerade landet närmare 14 000 GWh och exporterade 6 300 GWh el. Från 2005 ökade importen till över 15 000 GWh och exporten till mellan 8 000 och 10 000 GWh.

(322) Under åren efter Ungerns anslutning till EU var omkring 60 % av Ungerns produktionskapacitet bunden av MVM genom energiköpsavtalen. Energiköpsavtalen löper ut mellan slutet av 2010 och slutet av 2024. Villkoren ovan beträffande MVM:s köpskyldighet kommer att vara oförändrade tills avtalen löper ut.

(323) Det första steget mot att öppna den ungerska marknaden togs den 1 juli 2004 då alla konsumenter som inte var privatkonsumenter fick rätt att övergå till den fria marknaden. Den 1 januari 2008 upphörde det allmännyttiga marknadssegmentet att existera och därmed blev alla kunder "berättigade".

(324) Trots den öppning av marknaden som skedde 2004 valde en betydande andel av de berättigade kunderna att inte övergå till det fria marknadssegmentet. I rapporten från myndigheten för ekonomisk konkurrens beträffande branschundersökningen på den ungerska elmarknaden ([73]) fastslogs uttryckligen att bristen på tillgänglig kapacitet på den fria marknaden på grund av de ansenliga kapacitetsvolymer som reserverades enligt energiköpsavtalen utgjorde ett allvarligt hinder mot att välja den fria marknaden. Genom energiköpsavtalen bands omkring 60 % av Ungerns produktionskapacitet till den allmännyttiga sektorn, till MVM enbart, och i realiteten kunde endast de resterande kapaciteterna konkurrera om nya kunder.

([72]) EGT L 27, 30.1.1997, s. 20.
([73]) Publicerad den 15 maj 2006.

(325) De reserverade kapaciteterna, dvs. de volymer som garanteras på lång sikt, utgör också ett hinder för nya producenter som vill slå sig in på grossistmarknaden, eftersom 60 % av all kapacitet är kopplad till ett (statsägt) företag med köpgaranti.

(326) I detta hänseende tog kommissionen också hänsyn till resultaten av branschundersökningen från den ungerska myndigheten för ekonomisk konkurrens, som uttryckligen fastslår att energiköpsavtalen leder till en stängning av den konkurrensutsatta marknaden genom att de i praktiken begränsar möjligheterna för berättigade konsumenter att gå över till den fria marknaden och hindrar potentiella grossister från att komma in på marknaden ([74]).

(327) Bristen på tillgänglig kapacitet vid sidan om energiköpsavtalen leder dessutom till ökade priser på den konkurrensutsatta marknaden. De omfattande kapacitets- och elvolymer som reserverades enligt energiköpsavtalen påverkar även priserna på den fria marknaden.

(328) Enligt en kvantitativ studie genomförd av regioncentrum för energipolitisk undersökning beträffande energiköpsavtalens påverkan på elgrossistpriserna i Ungern ([75]) ledde energiköpsavtalen till högre priser på grossistmarknaden än vad som hade uppnåtts utan energiköpsavtal. På ett mer generellt plan hävdas i denna studie också att energiköpsavtalen var en av de främsta orsakerna bakom en marknadsstruktur som är ”oförenlig med principerna för en fri och konkurrensutsatt marknad” ([76]). Denna studie rekommenderade faktiskt upphävande av energiköpsavtalen som ett sätt att uppnå fri konkurrens på den ungerska elgrossistmarknaden.

(329) I sin undersökning av energisektorn ([77]) bedömde kommissionen även energiköpsavtalens effekter på konkurrens och handel. I skäl 467 och 473 fastslås att ”Långfristiga elköpsavtal är en annan faktor som kan påverka de volymer som regelbundet handlas på grossistmarknaderna.” När det gäller energiköpsavtalen i Polen hävdas att ”de mycket väl kan innebära ett betydande hinder mot utvecklingen av den polska grossistmarknaden.” Vidare sägs att ”en liknande situation råder i Ungern, där Magyar Villamos Művek (MVM) är den allmännyttiga grossisten som genom långfristiga energiköpsavtal förvärvar el som sedan säljs till lokala återförsäljare. De ungerska energiköpsavtalen omfattar huvuddelen av denna medlemsstats elbehov, vilket kan medföra konsekvenser för grossisthandeln som liknar eller till och med är mer långtgående än de konsekvenser som beskrivs ovan med hänsyn till den polska grossistmarknaden.”

(330) Slutsatsen i de olika undersökningar som avses ovan är att energiköpsavtalen snedvrider konkurrensen och kan påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(331) De berörda parterna hävdar vidare att det inte är sant att bristen på tillgänglig kapacitet leder till snedvridning av konkurrensen, eftersom MVM:s kapacitetsauktioner visade att de inte ens kunde sälja alla sina saluförda elprodukter.

(332) En jämförelse mellan de volymer som bjöds till försäljning och de framgångsrikt utauktionerade produkterna ([78]) visar att MVM sålde alla saluförda produkter vid nästan alla auktioner. I de flesta fall tvingades MVM till och med utnyttja de extraprodukter på högst 10 % som de enligt lag hade rätt att saluföra.

(333) De berörda parterna har också lämnat in synpunkter varigenom framhålls att många andra faktorer påverkade handeln och utvecklingen av fri konkurrens på elgrossistmarknaden i Ungern. Kommissionen instämmer i att energiköpsavtalen inte är den enda faktorn som påverkar konkurrens och handel. Alla ovan nämnda undersökningar visar också att ett stort antal andra faktorer (lagstiftning, begränsad tillgång till gränsöverskridande kapaciteter, betydande påverkan från prisutvecklingen på de internationella elmarknaderna etc.) också påverkar hur framgångsrik en marknadsöppning är samt de faktiska prisnivåerna. Alla undersökningar som lämnats in till kommissionen under detta förfarande eller som på annat sätt finns tillgängliga, undantaget den undersökning som lämnats in och genomförts på uppdrag av AES-Tisza ([79]), visar tydligt att energiköpsavtalen har en betydande påverkan på konkurrens och handel.

(334) De reserverade kapaciteterna, de garanterade köpen och energiköpsavtalens prissättningsmekanism skyddar de elproducenter som omfattas av energiköpsavtal mot affärsrisker förknippade med drift av kraftverk under hela avtalens löptid. Såsom anges i skäl 211 ovan inbegriper detta den risk som är förknippad med varierande elproduktionskostnader, i synnerhet bränslekostnader, risken förknippad med variationer i elpriserna gentemot slutkonsumenter och risken förknippad med variationer i slutkonsumenternas efterfrågan på el. Eftersom dessa risker är de typiska risker som elproducenter utan energiköpsavtal skulle ha utsatts för utgör energiköpsavtalen ett hinder mot en marknad med lika villkor inom elproduktionssektorn och snedvrider konkurrensen genomfördelar.

([74]) Punkt 24 i rapportens slutsatser (*Összefoglalás*).

([75]) Publicerad i november 2006. Originalets titel är ”*A hosszú távú áramvásárlási szerződések megszűnésének hatása a villamos energia nagykereskedelmi árára*”.

([76]) Citat från punkt 2 i studien. ”*összeegyeztethetetlen a versenypiaci működés elveivel.*”

([77]) 10 januari 2007: http://ec.europa.eu/comm/competition/antitrust/others/sector_inquiries/energy/

([78]) Informationen finns på det ungerska energiverkets webbplats: www.eh.gov.hu

([79]) Studie av dr Theon van Dijk, mars 2006.

(335) Kommissionen påpekar också att de flesta producenter som gynnas av energiköpsavtalen ingår I stora internationella koncerner som verkar i flera olika medlemsstater. Att ge en konkurrensfördel till sådana koncerner har otvivelaktigt en påverkan på handeln och möjligheten att snedvrida konkurrensen på den gemensamma marknaden.

(336) Majoriteten av de berörda parternas hänvisar i sina bedömningar av kriterierna för påverkan på handel och snedvridning av konkurrens till de marknadsvillkor som rådde när energiköpsavtalen slöts och/eller de rådande marknadsförhållandena innan Ungern anslöt sig till EU. Kommissionen kan inte godta detta resonemang och hänvisar i detta hänseende till skäl 156 och 172.

(337) En del av de berörda parterna hävdar att deras energiköpsavtal, sett vart och ett för sig, inte påverkar handeln eftersom produktionskapaciteten på deras kraftverk är liten i jämförelse med landets sammanlagda produktionskapacitet. Eftersom den centrala principen är densamma för alla energiköpsavtal (skyldighet att köpa en viss mängd producerad el, reservation av produktionskapacitet, ett pris som täcker de motiverade fasta och rörliga kostnaderna under en period på mellan 15 och 27 år), har varje energiköpsavtal en påverkan på marknaden. Per definition mångdubblas dock omfattningen av denna påverkan genom den samtidiga förekomsten av de tio energiköpsavtalen på den ungerska marknaden. Ju mer kapacitet som omfattas av energiköpsavtalen desto större blir ovan nämnda påverkan.

(338) Mot bakgrund av ovanstående fastställer kommissionen att energiköpsavtalens villkor påverkar handeln och möjligheten att snedvrida konkurrensen.

(339) I punkt 3.1 i sitt beslut att inleda ett förfarande uttryckte kommissionen tvivel beträffande huruvida kraftverket Paks stöd utgjorde statligt stöd på grund av de skillnader som kan finnas mellan denna anläggnings energiköpsavtal och de andra energiköpsavtalen när det gäller avtalens centrala princip. Utifrån sina undersökningar fastslår dock kommissionen att ovan nämnda bedömning enligt kriterierna för statligt stöd även ska tillämpas på Paks energiköpsavtal eftersom grundprinciperna i detta avtal är desamma och specifika bestämmelser anges under de relevanta kriterierna.

(340) På grundval av ovan nämnda bedömning anser kommissionen att de huvudsakliga villkoren för den köpskyldighet som energiköpsavtalen inbegriper, dvs. att MVM reserverar kapacitet och har ett garanterat minimiköp under sådana villkor som garanterar avkastning på kraftverkets investeringar genom att dessa skyddas från affärsrisker förknippade med kraftverkens drift, utgör statligt stöd enligt definitionen i artikel 87.1 i EG-fördraget. Detta statliga stöd utgörs av en kombination av kapacitetsreservationer, ett garanterat minimiköp, en prissättningsmekanism baserad på en kapacitetsavgift och en elavgift som täcker fasta och rörliga kostnader samt kapitalkostnader under en lång period som går utöver vedertagen handelspraxis.

7.4 **Energiköpsavtalens tillämplighet efter anslutningen**

(341) De berörda parterna hävdar att i enlighet med den allmänna principen om icke-retroaktivitet bör åtgärder i enlighet med den lagstiftning som gällde före anslutningen inte granskas av kommissionen efter anslutningen.

(342) Kommissionen kan inte hålla med om detta argument. Alla åtgärder omfattas av bestämmelserna i gemenskapens regelverk vid tidpunkten för anslutningen, oavsett om de var lagliga enligt nationella bestämmelser före anslutningen. De särskilda bestämmelserna för statliga stödåtgärder som fastställs i bilaga IV till anslutningsakten gäller inte för stödåtgärder även om de i övrigt fastställts enligt nationella bestämmelser före anslutningen.

(343) I bilaga IV 3.1 till anslutningsakten definieras endast tre kategorier av åtgärder som befintligt stöd: i) de som införts före den 10 december 1994; ii) de som – efter kommissionens granskning – ingår i den förteckning som bifogas i bilaga IV till anslutningsfördraget; och iii) de som godkänts av kommissionen inom ramen för övergångsordningen. Alla åtgärder som fortfarande var tillämpliga efter dagen för anslutningen, som utgör statligt stöd och inte omfattas av någon av de tre kategorierna, betraktas efter anslutningen som nytt stöd. Kommissionen har därför befogenhet att förbjuda dessa åtgärder om de är oförenliga med den gemensamma marknaden. Denna tillämpning av statsstödsreglerna på framtida konsekvenser av åtgärder, som är fortsatt tillämpliga efter anslutningen, innebär inte någon retroaktiv tillämpning av EG-lagstiftningen om statligt stöd och överensstämmer under alla omständigheter med anslutningsakten.

(344) I bilaga IV 3.2 till anslutningsakten definieras ”övergångsordningen”. Här återfinns de rättsliga ramarna för bedömningen av stödordningarna och enskilda stödåtgärder som genomförts i nya medlemsstater före dagen för anslutningen och är fortsatt tillämpliga efter anslutningen.

(345) De berörda parterna hävdar att eftersom gemenskapens regler för statligt stöd gäller först från och med dagen för anslutningen, kan endast stödåtgärder som leder till en ytterligare fördel efter anslutningen definieras som tillämpliga efter anslutningen. De hävdar att energiköpsavtalen inte leder till en ytterligare fördel efter anslutningen, eftersom prissättningsmetoderna för dessa fastställdes före anslutningen och att statens ekonomiska åtagande därför var helt och hållet känt före anslutningen.

(346) Kommissionen anför följande synpunkter. Energiköpsavtalen löper ut mellan 2010 och 2024, dvs. efter anslutningen. Endast i mycket exceptionella fall har kommissionen ansett att en stödåtgärd som fortfarande tillämpas efter anslutningen inte utgör ett stöd som är tillämpligt efter anslutningen enligt anslutningsakten. Sådana exceptionella fall bör likväl, som alla undantag i lagstiftningen, tolkas i strikt bemärkelse för att undvika att från kommissionens kontroll av de statliga stöden avlägsna åtgärder som de som undertecknade anslutningsakten avsåg skulle omfattas av sådan kontroll.

(347) I detta sammanhang har kommissionen i sin praxis ([80]) faktiskt betraktat stödåtgärder för vilka statens exakta ekonomiska åtagande var helt känt före anslutningen som icke-tillämpliga efter anslutningen enligt bilaga IV till anslutningsakten.

”Statens exakta ekonomiska åtagande”

(348) Energiköpsavtalen definierar inte något maximibelopp för statens ekonomiska åtagande, och inte heller kunde detta beräknas exakt för avtalens hela giltighetstid före anslutningen.

(349) Tvärtom beror statens ekonomiska åtagande till följd av energiköpsavtalen på parametrar vars framtida utveckling inte var känd vid anslutningstidpunkten. Dessutom garanterade energiköpsavtalen elproducenterna skydd mot fluktuationer i kostnader som inte var kopplade till transaktioner eller händelser före anslutningen, utan till framtida utvecklingar som inte var kända vid anslutningstidpunkten.

(350) Särskilt det faktum att statens ekonomiska åtagande till följd av energiköpsavtalen inte var känt vid anslutningstidpunkten och att det genom energiköpsavtalen infördes skyldigheter för staten efter anslutningen demonstreras av nedan anförda omständigheter.

(351) För det första var de exakta elpriserna mellan elproducenterna och MVM inte fastställda i de enskilda energiköpsavtalen. Priserna fastställs genom beräkningar med hjälp av en formel som består av ett antal parametrar som fluktuerar på ett oförutsägbart sätt.

(352) Energiköpsavtalens prisformler omfattar en kapacitetsavgift och en elavgift, tillsammans med diverse andra tilläggsavgifter beroende på elproducenterna.

(353) I formlerna definieras endast de stödberättigande kostnaderna och avgifterna inom varje avgiftskategori och den avgiftskategorins betydelse för priset.

(354) Både elproducenterna själva och MVM medgav i sina yttranden att den exakta betydelsen av vissa avgiftskategorier måste ha klarlagts ytterligare vid förhandlingarna med MVM.

(355) Många kostnadskategorier som godkänns i energiköpsavtalen är rörliga och kan inte ha varit helt kända före anslutningen. Till exempel:

(356) *Kapacitetsavgift*

Denna kostnadskategori tar hänsyn både till garanterade kapaciteter och de kapaciteter som faktiskt används för MVM. Denna kostnadskategori beror bl.a. på vad som planeras per år, månad och vecka. Varje energiköpsavtal utgår från bestämmelserna i den periodiska planen, och det exakta slutliga priset beror för varje energiköpsavtal på de årliga, månatliga och veckovisa planerna. Dessa kostnadskategorier kan per definition inte fastställas exakt på förhand. Parterna kan exempelvis förutse ”överkapaciteter” under en viss period i sina planer. Det totalpris som MVM ska betala blir med nödvändighet beroende av andra parametrar, t.ex. vädret, som påverkar efterfrågan på el.

Denna kostnadskategori är också beroende av växelkurserna för HUF.

(357) *Energiavgift*

Denna kostnadskategori är främst beroende av bränslekostnaderna. Dessa kostnader fluktuerar på marknadsekonomiska villkor utom parternas kontroll. Kostnader med anknytning till den framtida bränsleprisutvecklingen omfattas inte av något konkret tak i energiköpsavtalen.

Vidare beror det exakta beloppet på de energiavgifter som ska betalas under en viss tidsperiod givetvis på den exakta försäljningsvolymen till MVM, vilken endast kan beräknas i efterhand.

(358) *Tilläggsavgifter (i förekommande fall)*

I vissa energiköpsavtal fastställs en tilläggsavgift för kapaciteter som reserverats men i slutändan inte använts. Det exakta beloppet kan per definition inte specificeras på förhand.

(359) I de flesta energiköpsavtal finns ett bonussystem som ger elproducenterna rätt till en bonus om de under perioder med hög belastning handhar större kapaciteter är dem som avses i energiköpsavtalet, eller producerar mer el. En straffpremie föreskrivs om en elproducent genererar mindre kapacitet än som förutses i energiköpsavtalet och de årliga/månadsvisa planerna.

(360) Dessa beräkningar, liksom övriga beräkningar som nämns ovan, grundas på periodiska driftsplaner och beror också på elproducentens eget beteende. De kan under inga omständigheter fastställas på förhand.

([80]) Se t.ex. kommissionens beslut av den 28 januari 2004 om statligt stöd, CZ 14/2003 – Tjeckiska republiken ”Česka spořitelna, a.s.”.

(361) Alla dessa faktorer visar att det är tekniskt omöjligt att fastställa det exakta slutliga priset för inköp av el för avtal som löper på 15–27 år. I det exakta priset beaktas periodiska produktionsplaner och det beror också på efterfrågan på el, de avtalsslutande parternas beteende, bränslepriser, o.s.v.

(362) Även om inte alla dessa argument gäller för alla energiköpsavtal (eftersom de stödberättigande kostnadskategorierna i viss grad varierar beroende på energiköpsavtalen), innehåller alla energiköpsavtal priskomponenter som är omöjliga att fastställa exakt på förhand.

(363) Mot denna bakgrund anser kommissionen att förekomsten av en prissättningsformel inte utgör ett tillräckligt tak för statens ekonomiska åtagande. Förekomsten av ett antal föränderliga parametrar i formeln gör det omöjligt att med tillräcklig precision fastställa den framtida nivån för statens ekonomiska åtagande.

(364) Som ett sidoargument gäller att MVM:s ekonomiska åtagande till följd av energiköpsavtalen är synnerligen beroende av efterfrågan. Åtagandet motsvarar skillnaden mellan inköpspriset enligt energiköpsavtalen och den vinst som MVM kan få vid försäljning av el. Det pris som MVM debiterar kan dock inte förutspås. Det beror på MVM:s exakta vinster vid försäljning enligt avtal med regionala distributörer, resultatet av dess auktioner, anbud och försäljning på ”marknaden” (”Piactér”). Dessa priser påverkas också av periodisk offentlig prisreglering och varierande efterfrågan på marknaden. Detta ökar oförutsägbarheten hos statens ekonomiska åtagande till följd av energiköpsavtalen. Det kan t.o.m. hända att den garanterade mängd som MVM enligt energiköpsavtalen måste köpa in i allt högre grad överskrider MVM:s verkliga behov, särskilt efter den fullständiga avregleringen av elmarknaden i januari 2008. Elöverskottet kan leda till ännu högre okända kostnader, vilket ytterligare ökar oförutsägbarheten hos statens exakta ekonomiska åtagande till följd av energiköpsavtalen.

(365) MVM:s betalningar till elproducenterna efter anslutningen är därför inte rena delbetalningar inom ramen för ett generellt maximibelopp som har fastställts före anslutningen.

(366) Följaktligen är de energiköpsavtal som är föremål för bedömning i detta beslut tillämpliga efter anslutningen i den mening som avses i punkt 3 i bilaga IV till anslutningsakten.

7.5 **Energiinköpsavtal som ”nytt stöd” i motsats till ”befintligt stöd”**

(367) Följande sägs i punkt 3 i bilaga IV till anslutningsakten: ”Om kommissionen inte motsätter sig den befintliga stödåtgärden på grundval av allvarliga tvivel om åtgärdens förenlighet med den gemensamma marknaden inom tre månader efter det att den erhållit uttömmande information om åtgärden eller efter det att den erhållit ett uttalande från den nya medlemsstaten i vilket medlemsstaten informerar kommissionen att den anser att den information som lämnats är uttömmande eftersom begärd ytterligare information inte är tillgänglig eller har redan lämnats, skall kommissionen anses ha avstått från att göra några invändningar.”

(368) På grundval därav hävdar vissa berörda parter att kommission missade tremånadersfristen efter Ungerns anmälan av den 31 mars 2004 och därigenom underförstått godkände åtgärden enligt interimsförfarandet.

(369) Kommissionen understryker i detta sammanhang att föremålet för anmälan av den 31 mars 2004 enligt interimsförfarandet var ett dekret om ersättningar som beviljats MVM, och inte energiköpsavtalen. Ungern återkallade sin anmälan, och kommissionen inledde senare ett NN-ärende mot själva energiköpsavtalen (se kapitel 1).

(370) Det bör också observeras att kommissionen, som framgår av tabellen nedan, i själva verket inte missade den tremånadersfrist som de berörda parterna hänvisade till:

Händelse	Datum	Tidsfrist efter mottagandet av information
Ungerns anmälan	31.3.2004	
Frågor från kommissionen	29.4.2004	29 dagar
Ungerns svar	4.6.2004	
Frågor från kommissionen	10.8.2004	2 månader och 6 dagar
Ungerns svar	21.10.2004	
Frågor från kommissionen	17.1.2005	2 månader och 27 dagar
Ungerns svar	7.4.2005	
Ungerns återkallande av anmälan	15.4.2005	8 dagar

(371) Utöver ovanstående skriftväxling ägde personliga möten mellan kommissionen och de ungerska myndigheterna rum den 15 juli 2004, 30 november 2004 och 12 januari 2005.

(372) När det gäller det aktuella förfarandet bedömer kommissionen inom ramen för detta om energiköpsavtalen innehåller befintligt eller nytt stöd på grundval av bestämmelserna i anslutningsakten och procedurförordningen.

(373) Enligt kapitel 3 i bilaga IV till anslutningsakten ska alla stödåtgärder som har trätt i kraft före anslutningen, som fortfarande är tillämpliga efter anslutningen och som inte faller inom en av de kategorier av befintligt stöd som förtecknas nedan, anses utgöra nytt stöd från och med anslutningstidpunkten i den mening som avses i artikel 88.3 i EG-fördraget.

(374) De energiköpsavtal som berörs av detta beslut trädde i kraft mellan 1995 och 2001, dvs. innan Ungern anslöt sig till EU den 1 maj 2004. Detta beslut gäller endast energiköpsavtal som var i kraft vid tidpunkten för anslutningen. Beslutet gäller inte energiköpsavtal som hade löpt ut före den tidpunkten. För alla övriga motiveringar enligt punkt 7.4 ovan är åtgärden tillämplig efter anslutningen enligt anslutningsakten.

(375) De tre kategorierna av befintligt stöd som avses i anslutningsakten omfattar följande:

1. Stödåtgärder som införts före den 10 december 1994.

   Alla energiköpsavtalen undertecknades och trädde i kraft efter den 10 december 1994.

2. Stödåtgärder som uppräknas i den till anslutningsakten bifogade förteckningen över befintliga stödåtgärder.

   Varken energiköpsavtalen generellt eller något av de enskilda energiköpsavtalen fanns med i tillägget till bilaga IV till anslutningsakten som hänvisas till i punkt 1 b i kapitel 3 i bilaga IV, som innehåller en förteckning över befintliga stödåtgärder.

3. Stödåtgärder som före anslutningstidpunkten hade bedömts av medlemsstatens myndighet för statligt stöd och som hade konstaterats vara förenliga med gemenskapens lagstiftning och som kommissionen inte hade lämnat invändningar mot på grund av allvarliga tvivel rörande förenligheten med den gemensamma marknaden enligt det förfarande som fastställs i anslutningsakten, det så kallade interimsförfarandet (se andra punkten i kapitel 3 i bilaga IV till anslutningsakten).

   Inga energiköpsavtal lämnades in till kommissionen under interimsförfarandet.

(376) Eftersom energiköpsavtalen inte tillhör någon av de kategorier för befintligt stöd som anges i anslutningsakten, utgör de nytt stöd från och med anslutningstidpunkten.

(377) Kommissionen noterar att denna kategorisering också är förenlig med sista meningen i artikel 1 b v i procedurförordningen. I denna artikel fastställs att om en åtgärd blir stöd efter avreglering enligt gemenskapens lagstiftning (i detta fall avreglering av elmarknaden enligt direktiv 96/92/EG, som trädde i kraft i Ungern när landet anslöt sig till EU), ska en sådan åtgärd inte anses vara befintligt stöd efter det datum som har fastställts för avregleringen, dvs. en sådan åtgärd ska behandlas som nytt stöd.

(378) Budapest kraftverk hävdar att den sista meningen i artikel 1 b v i procedurförordningen inte bör gälla. Kraftverket åberopar Alzetta Mauro-domen ([81]), och hävdar att stöd som beviljades på en viss marknad som var stängd för konkurrens och sedan avreglerades, ska anses utgöra befintligt stöd från och med tidpunkten för avregleringen.

(379) Kommissionen kan inte godta detta argument. Som redan avhandlats ovan anser kommissionen att syftet med anslutningsaktens bestämmelser om statligt stöd uttryckligen var att säkerställa att alla åtgärder som från och med anslutningstidpunkten kunde snedvrida konkurrensen mellan medlemsstaterna blir föremål för granskning av kommissionen. I motsats till anslutningsfördragen före den 1 maj 2004 är anslutningsakten som undertecknades den 1 maj 2004 avsedd att begränsa åtgärder som anses utgöra befintligt stöd i de tre specifika fall som beskrivs ovan. Alzetta Mauro-domen gäller inte en åtgärd som omfattas av anslutningsakten och kan därför inte i detta hänseende anses vara tillämplig på de energiköpsavtal som är föremål för bedömning. Vidare gäller Alzetta Mauro-domen en situation innan förordning (EG) nr 659/1999 trädde i kraft.

(380) Budapest kraftverk hävdar också att artikel 1 b v inte är tillämplig på enskilda stödåtgärder ”eftersom individuella stödåtgärder inte uttryckligen omnämns”. Kommissionen kan inte godta denna synpunkt. Det finns ingen anledning till att hänvisningen till ”stöd” och ”vissa åtgärder” inte skulle avse både individuellt stöd och stödordningar. Artikel 4 i förordning (EG) nr 659/1999 hänvisar konsekvent till ”åtgärder”, men kommissionen förutsätter att den berörda parten inte skulle hävda att artikel 4 uteslutande reglerar den preliminära granskningen av anmälda stödordningar.

(381) Kommissionen anser därför på grundval av anslutningsakten och procedurförordningen att energiköpsavtalen utgör nytt stöd.

([81]) Se fotnot 32.

7.6 **Privata avtal som har slutits på ett giltigt sätt kan inte upphävas av kommissionen (”pacta sunt servanda”) – Rättsosäkerhet – Proportionalitet**

(382) Kommissionen vill svara på synpunkter som berörda parter har anfört om att privaträttsliga avtal inte kan upphävas av kommissionen, eftersom detta enligt de berörda parternas argument skulle strida mot EG-fördragets regler om statligt stöd, principen om rättslig säkerhet och kravet på proportionalitet.

(383) Kommissionen förkastar dessa argument. Formen av stöd (energiköpsavtalen är privaträttsliga avtal) har inte någon betydelse när det gäller att göra en bedömning om statligt stöd, i sin analys beaktar kommissionen endast åtgärdens verkningar. Om villkoren och bestämmelserna i ett privaträttsligt avtal leder till olagligt och oförenligt statligt stöd till en av parterna ska dessa villkor och bestämmelser upphävas av medlemsstaten. Upphävandet av den olagliga och oförenliga stödåtgärden måste beslutas av kommissionen, även om det statliga stödet utgör en sådan väsentlig del av avtalet att dess upphävande faktiskt kommer att påverka själva avtalets giltighet.

(384) När det gäller rättslig säkerhet anför kommissionen följande synpunkter. Europaavtalet mellan å ena sidan gemenskapen och dess medlemsstater och å andra sidan Republiken Ungern, genom vilket vägen banades för anslutning, tecknades den 16 december 1991 och trädde i kraft den 1 februari 1994, dvs. innan energiköpsavtalen ingicks. Ungern ansökte officiellt om anslutning den 31 mars 1994. Vid den tidpunkt då parterna slöt energiköpsavtalen (1995–2001), måste Ungern, enligt artikel 62 i Europaavtalet, redan anpassa konkurrensreglerna till EG-fördraget. Det stod också klart att energiköpsavtalen undertecknades för en så lång tid att de inte skulle ha löpt ut före Ungerns anslutning till EU.

(385) Republiken Ungern undertecknade anslutningsfördraget den 16 april 2003 ([82]). Anslutningsfördraget trädde i kraft den 1 maj 2004. Från och med datumet för anslutningen blev bestämmelserna i de ursprungliga fördragen och i sekundärlagstiftningen bindande för Ungern, enligt artikel 2 i anslutningsfördraget. Det betyder att gemenskapens regelverk är tillämpligt på alla avtalsmässiga förhållanden i de nya medlemsstaterna, och eventuella undantag till denna regel kan endast ha sin grund i anslutningsakten. I anslutningsakten som är bifogad till EG-fördraget och dess bilagor fastställs inga undantag till reglerna om statligt stöd som skulle medföra att energiköpsavtal eller energisektorn i allmänhet inte direkt skulle beröras av EU-lagstiftningen om statligt stöd.

(386) Kommissionen är alltså skyldig att tillämpa EU:s konkurrensregler på Ungern på samma sätt som kommissionen tillämpar dessa regler på alla andra medlemsstater när det gäller energisektorn. I motsats till vad de berörda parterna har gjort gällande anser kommissionen att det är det faktum att reglerna om statligt stöd inte tillämpas på energiköpsavtalen som skulle leda till rättsosäkerhet på den gemensamma energimarknaden. Anslutningen av en medlemsstat kan förvisso leda till situationer där en åtgärd som inte kränker någon inhemsk lagstiftning före anslutningen är stödberättigad från och med anslutningen, och därmed omfattas av kommissionens kontroll av statliga stöd.

(387) Kommissionen fann därför inga giltiga argument i de berörda parternas synpunkter och förklaringar om varför det aktuella förfarandet är oförenligt med principen om rättslig säkerhet.

7.7 **Förenlighetsbedömning**

(388) I artikel 87.1 i EG-fördraget fastställs ett allmänt förbud mot statligt stöd inom gemenskapen.

(389) Artikel 87.2 och 87.3 i EG-fördraget innehåller undantag till den allmänna regeln om att sådant stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden enligt det som fastställs i artikel 87.1.

(390) Undantagen enligt artikel 87.2 i EG-fördraget är inte tillämpliga i det aktuella fallet eftersom åtgärden inte är av social karaktär, den har inte beviljats till enskilda konsumenter, den är inte avsedd att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser och den har inte beviljats till vissa områden i Förbundsrepubliken Tyskland som har påverkats av landets uppdelning.

(391) Ytterligare exempel anges i artikel 87.3 i EG-fördraget.

(392) Enligt artikel 87.3 a kan ”stöd som är avsett att främja den ekonomiska utvecklingen i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning” förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden. Hela Ungerns territorium kunde anses vara ett sådant område vid tidpunkten för anslutningen, och de flesta av landets regioner kan fortfarande dra nytta av sådant stöd ([83]).

([82]) EUT L 236, 23.9.2003.

([83]) Regionalstödskarta för Ungern, godkänd av kommissionen den 13 september 2006 och offentliggjord i EUT C 256, 24.10.2006, s. 7.

(393) Kommissionen har antagit riktlinjer för bedömning av sådant stöd. När Ungern anslöt sig till EU var riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål ([84]) (”de tidigare riktlinjerna för regionalstöd”) i kraft. Genom dessa riktlinjer reglerades också bedömningen av regionalt stöd mot bakgrund av artikel 87.3 c i EG-fördraget. För perioden efter den 1 januari 2007 har nya riktlinjer för statligt regionalstöd antagits av kommissionen ([85]) (”de nya riktlinjerna för regionalstöd”).

(394) Enligt båda de regionala riktlinjerna kan statligt stöd i princip endast godkännas för investeringskostnader ([86]). Följande sägs i båda riktlinjerna

(395) ”Regionalstöd som är avsedda att minska ett företags löpande kostnader (driftsstöd) är i princip förbjudna. Stöd av denna typ kan dock i undantagsfall beviljas i regioner som faller under undantaget i artikel 92.3 a, under förutsättning att det i) är motiverat på grundval av stödets art och dess bidrag till den regionala utvecklingen och under förutsättning att ii) dess nivå står i förhållande till de handikapp som det är avsett att kompensera för. Det ankommer på medlemsstaten att påvisa nackdelarna och att de är betydande.” ([87])

(396) Stödet kan inte anses utgöra investeringsstöd. Investeringsstöd definieras med stöd av en förteckning över bidragsberättigande kostnader som anges i båda riktlinjerna för regionalstöd. Betalningarna enligt energiköpsavtalen täcker uppenbart även andra kostnader. Det tydligaste exemplet är att energiköpsavtalen innehåller garantier rörande bränslekostnaderna som hör samman med drift av kraftverken. Energiköpsavtalen täcker också personalkostnader. Uppenbarligen är dessa inte bidragsberättigande kostnader för investeringsstöd. De hör samman med operatörens löpande utgifter och måste därför inbegripas i driftskostnaderna enligt det som definieras i båda de regionala riktlinjerna.

(397) När det gäller driftsstöd kunde varken de ungerska myndigheterna eller de berörda parterna under förfarandet påvisa några regionala nackdelar för de särskilda regioner som energiköpsavtalen var inriktade på, och inte heller visade de stödnivåns proportionalitet till sådana nackdelar.

(398) Dessutom föreskrivs i båda de regionala riktlinjerna att driftsstöd inte ska minska gradvis och vara tidsbegränsat. Det stöd som beviljas genom energiköpsavtalen minskar inte gradvis och dess löptid, 15–27 år, är långt utöver vad som kan tillåtas enligt båda riktlinjerna. Inte heller omfattas energiköpsavtalen av något särskilt undantag i riktlinjerna för regionalstöd, och varken de ungerska myndigheterna eller de berörda parterna har någonsin hävdat något sådant.

(399) Mot bakgrund av det ovan anförda fastställer kommissionen att stödet inte omfattas av det undantag som anges i artikel 87.3 a i EG-fördraget.

(400) I artikel 87.3 b i EG-fördraget fastställs att ”stöd för att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse eller för att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi” kan förklaras vara förenligt med den gemensamma marknaden.

(401) Kommissionen noterar att stödet i fråga inte är avsett att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeiskt intresse.

(402) Inte heller har kommissionen funnit några bevis på att stödet skulle vara avsett att avhjälpa en allvarlig störning i den ungerska ekonomin. Kommissionen erkänner att el är en viktig produkt för alla medlemsstaters ekonomi och att det under 1990-talet fanns ett behov att modernisera denna sektor i Ungern.

(403) Kommissionen anser dock att uttrycket ”allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi” avser mycket allvarligare fall och inte kan tillämpas på avtal som avser normal elförsörjning. Kommissionen noterar dessutom att en sådan störning inbegriper ett inslag av nödfall som är oförenligt med energiköpsavtalen.

(404) Varken de ungerska myndigheterna eller de berörda parterna hävdade att energiköpsavtalen var förenliga med artikel 87.3 b i EG-fördraget.

(405) Mot bakgrund av det ovan anförda fastställer kommissionen att stödet inte omfattas av det undantag som anges i artikel 87.3 b i EG-fördraget.

(406) I artikel 87.3 d i EG-fördraget fastställs att stöd för att främja kultur och bevara kulturarvet kan anses vara förenligt om stödet inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Denna artikel är uppenbart inte tillämplig på energiköpsavtal.

(407) Enligt artikel 87.3 c godkänns statligt stöd om det underlättar utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. Kommissionen har utarbetat flera riktlinjer och meddelanden i vilka förklaras hur undantaget enligt denna artikel ska tillämpas.

([84]) EUT C 74, 10.3.1998, s. 9.
([85]) EUT C 54, 4.3.2006, s. 13.
([86]) Punkt 4.15 i de gamla och punkt 5 i de nya riktlinjerna för regionalstöd.
([87]) Citatet kommer från punkt 5 i de nya riktlinjerna för regionalstöd.

(408) Både när det gäller de gamla och de nya riktlinjerna för regionalstöd visas energiköpsavtalens oförenlighet med riktlinjerna i skälen 393–398.

(409) Kommissionen noterar att investeringsstöd primärt godkänns enligt de miljöriktlinjer som gällde vid tidpunkten för Ungerns anslutning till EU ([88]), och även enligt de regionala riktlinjerna. Godkännandet av driftsstöd begränsas till specifika syften. Ett sådant syfte är avfallshantering och energibesparande åtgärder (avsnitt E.3.1), där stödet är begränsat till högst 5 år. Ett annat syfte är skattelättnader (avsnitt E.3.2). Ett tredje syfte är förnybara energikällor (avsnitt E.3.3). I det aktuella fallet förekommer helt uppenbart inget av dessa syften.

(410) Den fjärde och sista formen av driftsstöd som kan godkännas är stöd för kombinerad kraftvärmeproduktion (avsnitt E.3.4). Vissa av de berörda elproducenterna producerar värme och el. Villkoren i punkt 66 och följaktligen villkoren i alternativen i punkterna 58–65 i miljöriktlinjerna uppfylldes dock inte av energiköpsavtalen. Ett av villkoren i punkt 66 är att stödåtgärden gynnar miljön, därför att verkningsgraden är ovanligt hög, därför att energiåtgången kan minska eller därför att tillverkningsprocessen påverkar miljön mindre. Inget i den information som är tillgänglig för kommissionen visar att detta villkor är uppfyllt.

(411) Medlemsstaterna kan använda följande tre alternativ för att bevilja driftsstöd för kraftvärmeproduktion:

— Alternativ 1: stöd som kompenserar skillnaden mellan produktionskostnaderna för kraftvärmeverket och marknadspriset för den producerade energin.

— Alternativ 2: införande av marknadsmekanismer, såsom gröna certifikat eller anbudssystem.

— Alternativ 3: stöd som kompenserar de externa kostnader som undvikits. Dessa kostnader är miljökostnader som samhället måste bära om samma mängd energi inte genererades genom kraftvärmeproduktion.

— Alternativ 4: stöd som är begränsat till 5 år, antingen avtagande eller begränsat till 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna.

([88]) Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till skydd för miljön, EGT C 37, 3.2.2001, s. 3.

(412) Det är uppenbart att energiköpsavtalen inte uppfyller villkoren i alternativ 2 och alternativ 3. Inte heller villkoren i alternativ 1 uppfylls, eftersom marknadspriset för den producerade energin inte används för beräkning av stödets storlek. De stödbelopp som överförs inom ramen för ett visst energiköpsavtal beror inte på de priser som en annan elproducent offererar, utan enbart på den berörde elproducentens investerings- och driftskostnader.

(413) Vidare har varken Ungern eller någon av de berörda elproducenterna faktiskt hävdat förenlighet med dessa artiklar eller någonsin påvisat att kraftverken uppfyller kriterierna i miljöriktlinjerna för driftsstöd till kraftvärmeproduktion.

(414) Den 23 januari 2008 antog kommissionen nya riktlinjer för statligt stöd till miljöskydd ([89]). Dessutom tillåter de nya riktlinjerna driftsstöd endast för energisparande, kraftvärme, användning av förnybara energikällor och skattenedsättningar och skattebefrielser. Som nämns ovan är inga av dessa tillämpliga på energiköpsavtal.

(415) När det gäller kraftvärme finns det tre alternativ som medlemsstaterna kan välja mellan när de beviljar sådant stöd:

— Alternativ 1: stöd som kompenserar skillnaden mellan produktionskostnaderna för kraftvärmeverket och marknadspriset för den producerade energin.

— Alternativ 2: införande av marknadsmekanismer, såsom gröna certifikat eller anbudssystem.

— Alternativ 3: stöd som är begränsat till 5 år, antingen avtagande eller begränsat till 50 % av de bidragsberättigande kostnaderna.

Energiköpsavtalen uppfyller inget av villkoren i dessa alternativ. Varken de ungerska myndigheterna eller elproducenterna lade fram bevis av något slag på att kriterierna i de nya miljöriktlinjerna uppfyllts.

(416) Av de riktlinjer och meddelanden som kommissionen lagt fram för att förklara hur noggrant den kommer att tillämpa undantaget i artikel 87.3 c är analysmetoden den enda som skulle kunna vara tillämplig i det aktuella fallet (se skäl 26).

([89]) EUT C 82, 1.4.2008, s. 1.

(417) Analysmetoden gäller stöd som har beviljats dominerande aktörer som investerat i kraftverk före avregleringen av elsektorn och som kan ha svårigheter att ta igen sina investeringskostnader på en avreglerad marknad. Eftersom ett väsentligt inslag i energiköpsavtalen är att vissa företag som investerat i elproduktionstillgångar före avregleringen av elsektorn kan fortsätta att omfattas av en intäktsgaranti som säkerställer en avkastning på investeringar, ska analysmetoden anses som en relevant grund vid bedömning av om energiköpsavtalen är förenliga med den gemensamma marknaden.

(418) Kommissionen konstaterar att varken de ungerska myndigheterna eller någon av de berörda elproducenterna hävdade i sina kommentarer att själva energiköpsavtalen var förenliga med analysmetodens kriterier. De flesta av elproducenterna drar slutsatsen att energiköpsavtalen är kommersiella avtal som upprättats långt innan det fanns någon analysmetod, och att kriterierna för en ersättningsmekanism helt enkelt är otillräckliga för bedömning av energiköpsavtalen.

(419) Det främsta syftet med analysmetoden är att hjälpa energisektorn med övergången till en avreglerad marknad genom att göra det möjligt för de dominerande elföretagen att anpassa sig till den nya konkurrensen ([90]).

(420) I metoden anges de principer som tillämpats av kommissionen vid bedömningen av stödåtgärder utformade för att ersätta kostnaderna för åtaganden eller garantier som den inte längre kan bevilja med hänsyn till liberaliseringen av elmarknaden. Sådana åtaganden eller garantier kallas icke återvinningsbara kostnader och kan vara utformade på olika sätt, särskilt investeringar som genomförs med en indirekt eller direkt avsättningsgaranti.

(421) Eftersom själva energiköpsavtalen utgör en direkt avsättningsgaranti från tiden före avregleringen kan kraftverk med energiköpsavtal anses omfattas av analysmetoden.

(422) Kommissionen konstaterar dock att flera inslag i de centrala principerna i energiköpsavtalen inte uppfyller villkoren i avsnitt 4 i analysmetoden. För det första uppfyller de inte villkoret i punkt 4.2 i analysmetoden, enligt vilken reglerna om utbetalning av stödet måste beakta den faktiska utvecklingen av den framtida konkurrensen. Energiköpsavtalens prissättningsmekanismer är utformade så att endast särskilda parametrar för det berörda kraftverkets tas med för att fastställa priset. De priser som erbjuds av konkurrerande elproducenter och deras produktionskapacitet behöver inte beaktas.

([90]) Se de inledande bestämmelserna till analysmetoden.

(423) Enligt punkt 4.9 i analysmetoden hyser kommissionen starka reservationen när det gäller stöd där det inte är möjligt att anpassa stödbeloppet för att på ett korrekt sätt ta hänsyn till skillnaderna mellan antagandena om den ekonomiska utvecklingen och de antaganden om marknaden som låg till grund för uppskattningen av ”stranded costs” och deras faktiska utveckling över tiden. Energiköpsavtalen omfattas av denna kategori eftersom inget antagande om marknaden har använts för utformningen av stödåtgärden. Vidare visar det faktum att de centrala principerna i energiköpsavtalen har förblivit oförändrade trots den gradvisa öppningen av elmarknaden och därför innebär en skyldighet för MVM att köpa för mycket el jämfört med dess behov och att släppa ut den på den fria marknaden tydligt att energiköpsavtalen inte tar någon hänsyn till den faktiska utvecklingen på marknaden.

(424) Som framgår av kapitel 3 är en av energiköpsavtalens främsta fördelar för elproducenterna skyldigheten för MVM att köpa en reserverad kapacitet och en garanterad kvantitet till ett pris som täcker fasta och rörliga kostnader samt kapitalkostnader, under en tidsperiod som ungefär motsvarar tillgångarnas livstid eller avskrivningstid. Till följd av detta innebär energiköpsavtalen att en av parterna är tvungen att köpa sin el från den andra parten, oavsett hur konkurrenternas erbjudanden faktiskt utvecklas.

(425) Flera medlemsstater har infört ersättningsmekanismer genom vilka ett maximalt stödbelopp fastställs på förhand på grundval av en analys av den framtida konkurrensutsatta marknaden och särskilt av framtida marknadspriser som bestäms av förhållandet mellan tillgång och efterfrågan. Om de berörda elproducenternas faktiska intäkter bli större än beräknat räknas de faktiska bidragen om och fastställs till en lägre nivå än maximibeloppet. Ersättningens inverkan på marknaden begränsas därför till ett minimum, särskilt på grund av att en minsta produktionsnivå och försäljning till mottagarna inte säkerställs.

(426) I detta avseende skapar energiköpsavtalen, i stället för att hjälpa till vid övergången till en konkurrensutsatt marknad, i själva verket ett hinder för utvecklingen av verklig konkurrens på en betydande del av elproduktionsmarknaden. Reglerna om utbetalning av stödet tillåter därför inte att hänsyn tas till utvecklingen av den framtida konkurrensen och stödets storlek är inte beroende av framväxten av en faktisk konkurrens.

(427) Till följd därav står reglerna också i strid med principerna i avsnitt 5 i analysmetoden, enligt vilka finansieringsmekanismen inte får strida mot gemenskapens intressen, och särskilt inte konkurrens. Enligt avsnitt 5 får finansieringsmekanismerna inte göra det svårare för företag som inte redan är etablerade på vissa nationella eller regionala marknader eller för nya aktörer att få tillträde till dessa marknader. Som bl.a. betonas i skäl 220 tenderar systemet med kapacitetsreservation och kapacitetsavgift att hindra MVM – som är den avgjort största köparen på grossistmarknaden – från att byta till

andra producenter än dem som har energiköpsavtal. Vidare tvingar avregleringen av marknaden och de villkor som fastställs i energiköpsavtalen MVM att köpa mer el än det behöver, vilket leder till att MVM säljer den elen vidare på den fria marknaden genom frisläppningsmekanismerna. Detta i sig hindrar nya aktörer på grossistmarknaden. Till sist anser kommissionen att energiköpsavtalen medför snedvridning av konkurrensen på den ungerska elgrossistmarknaden under en tid som kraftigt överskrider den tid som rimligen behövs för en övergång till marknadsekonomi.

(428) Reglerna om energiköpsavtalen uppfyller inte kriterierna i punkt 4.5 i analysmetoden eftersom det maximibelopp som utbetalas till elproducenterna mellan den 1 maj 2004 och energiköpsavtalens utgång inte specificeras på förhand.

(429) Vidare anges i punkt 4.8 i analysmetoden att kommissionen hyser starka reservationen när det gäller stöd som syftar till att behålla hela eller delar av de intäkter företaget hade innan direktiv 96/92/EG ([91]) trädde i kraft, utan att strikt beakta de stödberättigande ”stranded costs” som skulle kunna vara en följd av avregleringen av marknaden.

(430) Syftet med att behålla energiköpsavtalen när Ungern anslöt sig till EU var just att behålla det mesta av de intäkter som de berörda elproducenterna hade innan direktiv 96/92/EG trädde i kraft. Dessutom omfattar kraftverk med energiköpsavtal en mycket betydande marknadsandel och avtalen har en mycket lång löptid som kraftigt överskrider den tid som rimligen behövs för en övergång till marknadsekonomi.

(431) Vidare kan kommissionen inte inom ramen för de viktigaste bestämmelserna i energiköpsavtalen isolera vissa inslag som den kan anse förenliga med den gemensamma marknaden enligt analysmetoden. I synnerhet skulle en minskning av energiköpsavtalens löptid inte vara tillräckligt för att göra energiköpsavtalen förenliga med den gemensamma marknaden, eftersom finansieringsmetoden, som bygger på reserverade kapaciteter och garanterade köpkvantiteter, fortfarande skulle hindra framväxten av en faktisk konkurrens. Även prissättningsmekanismerna skulle fortfarande stå i strid med målet att främja framväxten av en verkligen konkurrensbetonad marknad där priserna är ett resultat av samspelet mellan tillgång och efterfrågan.

([91]) Dagen för elmarknadens avreglering, som för Ungerns del var den 1 maj 2004.

(432) Mot bakgrund av ovanstående fastställer kommissionen att energiköpsavtalen är oförenliga med kriterierna i analysmetoden.

(433) Vissa berörda parter har också hävdat att artikel 86.2 i EG-fördraget kan vara tillämplig på energiköpsavtalen även då dessa inte uppfyller kriterierna i Altmark-domen.

(434) Kommissionen anser att resonemangen i skälen 255–275 när det gäller Altmark-domen också leder till slutsatsen att artikel 86.2 inte kan tillämpas på energiköpsavtalen.

(435) Artikel 86.2 kan endast tillämpas på företag som tillhandahåller särskilt definierade allmännyttiga tjänster, vilket inte gäller i detta särskilda fall, vilket demonstreras i skälen 256–267. Vidare måste ersättningen för tillhandahållandet av en allmännyttig tjänst vara proportionell mot de extra kostnader som uppstår, dvs. det måste vara möjligt att fastställa de allmännyttiga tjänsternas omfattning för att kunna kalkylera de tillhörande kostnaderna. Detta är inte fallet här, vilket demonstreras i skälen 268–270.

(436) Det stöd som är föremål för bedömningen utgör sålunda ett oförenligt statligt stöd.

7.8 **Återbetalning**

(437) Om kommissionen har fastställt att ett stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden är kommissionen, enligt domstolens fasta rättspraxis, behörig att besluta att den berörda medlemsstaten skall upphäva eller ändra stödet ([92]). Enligt domstolens fasta rättspraxis syftar dessutom den skyldighet som ålagts en medlemsstat att upphäva ett stöd som kommissionen anser vara oförenligt med den gemensamma marknaden till att återställa den situation som rådde innan stödet beviljades ([93]). Domstolen har fastställt att detta mål är uppnått när stödmottagaren har betalat tillbaka de belopp som beviljats i form av olagligt stöd, och denne förlorar alltså den fördel som företaget åtnjöt på marknaden i förhållande till sina konkurrenter och den situation som rådde före utbetalningen av stödet är återställd ([94]).

(438) Till följd av ovannämnda rättspraxis fastställs det i artikel 14 i förordning (EG) nr 659/1999 att ”vid negativa beslut i fall av olagligt stöd skall kommissionen besluta att den berörda medlemsstaten skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att återkräva stödet från mottagaren. Kommissionen skall inte återkräva stödet om detta skulle stå i strid med en allmän princip i gemenskapsrätten.”

([92]) Dom av den 12 juli 1973 mål C-70/72, kommissionen mot Tyskland, REG 1973, s. 813, punkt 13.

([93]) Dom av den 14 september 1994 i förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 75.

([94]) Dom av den 17 juni 1999 i mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-03671, punkterna 64–65.

(439) Vissa berörda parter hävdade att upphävandet av privaträttsliga avtal genom ett kommissionsbeslut skulle strida mot principen om rättslig säkerhet eftersom energiköpsavtal är privaträttsliga avtal som elproducenterna ingick i god tro under de marknadsförhållanden som rådde vid den tiden. De hävdar också att ett sådant beslut skulle strida mot proportionalitetsprincipen. Kommissionen förkastar dessa argument av de anledningar som anges i skälen 382–387.

(440) När det gäller proportionalitet kan enligt fast rättspraxis ett återkrav av ett olagligen beviljat statligt stöd i syfte att återställa den tidigare situationen därför i princip inte anses vara oproportionerligt i förhållande till målet för bestämmelserna om statligt stöd i fördraget ([95]).

(441) Kommissionen anser därför att det föreligger tillräckliga skäl för att återkräva det stöd som beviljats genom energiköpsavtalen för att återställa konkurrensvillkoren.

Beräkning av det stödbelopp som ska återbetalas

(442) Det framgår av skälen 176–223 att den fördel som kommer av energiköpsavtalen vida överskrider alla positiva skillnader mellan energiköpsavtalens priser och de priser som kunde ha uppnåtts på marknaden utan energiköpsavtal.

(443) Kommissionen anser dock att det totala värdet på alla villkor i MVM:s långsiktiga köpskyldigheter, enligt skälen 174–236, för perioden mellan den 1 maj 2004 och upphävandet av energiköpsavtalen, inte kan beräknas exakt. När kommissionen beslutar om att olagligt stöd ska återkrävas kommer den följaktligen att begränsa sitt återkravsbeslut till den eventuella skillnaden mellan elproducenternas intäkter inom ramen för sina energiköpsavtal och de intäkter de hade kunna erhålla på marknaden utan energiköpsavtal under samma tidsperiod.

(444) När kommissionen fastställer det belopp som elproducenterna ska betala tillbaka, medger den att det är ganska komplicerat att exakt beräkna det stödbelopp som mottagarna faktiskt erhållit, eftersom det beror på priserna och mängderna av el som producerats och sålts på den ungerska grossistmarknaden mellan den 1 maj 2004 och den dag energiköpsavtalen upphört att gälla om inget av energiköpsavtalen hade varit i kraft under den perioden. Eftersom energiköpsavtalen omfattar huvuddelen av den ungerska produktionskapaciteten skulle marknaden ha varit helt annorlunda under den ”kontrafaktiska situationen” ([96]) än den var i verkligheten.

(445) Ett särdrag för el är att den inte kan lagras på ett lönsamt sätt när den väl har producerats. För att garantera stabila nät måste tillgång och efterfrågan på el ständigt vara i balans. Den mängd energi som elproducenter och importörer kan sälja på grossistmarknaden under en viss period och det pris de kan erhålla för den energin beror därför inte på den totala mängd energi som köparna efterfrågar under den perioden, utan på den energimängd som efterfrågas vid varje tillfälle ([97]). Efterfrågan på el varierar dessutom kraftigt under dygnet och med årstiderna, vilket innebär att den produktions- och importkapacitet som behövs för att tillgodose behovet vid olika tidpunkter också varierar och att vissa elproduktionsenheter endast levererar energi under perioder med stor efterfrågan ([98]). Marknadens funktion kan därför inte bedömas helt exakt på grundval av uppgifter om den årliga konsumtionen, produktionen och priser som är tillgängliga för kommissionen.

(446) I enlighet med domstolens rättspraxis finns det emellertid inte någon gemenskapsrättslig bestämmelse som ålägger kommissionen att fastställa det exakta stödbelopp som ska återbetalas när den förordnar att ett stöd som har förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden ska återbetalas. Det är tillräckligt att kommissionens beslut innehåller uppgifter som gör det möjligt för beslutets adressat att själv utan alltför stora svårigheter fastställa detta belopp ([99]).

(447) I enlighet därmed ger kommissionen ut riktlinjer för beräkning av det belopp som ska återbetalas. Som redan nämnts omfattar energiköpsavtalen en så betydande del av den ungerska elproduktionsmarknaden att priserna utan energiköpsavtal skulle ha varit andra än de faktiska priserna på den del av marknaden där energiköpsavtal

([95]) Mål C-75/97, Belgien mot kommissionen, REG 1999, s. I-03671, punkt 68, mål C-142/87 Belgien mot kommissionen, REG 1990, s.I-00959, punkt 66, och förenade målen C-278/92, C-279/92 och C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 75.

([96]) Definieras som ett fiktivt scenario där inget energiköpsavtal var i kraft mellan den 1 maj 2004 och den dag energiköpsavtalen upphört att gälla. Den ”faktiska situationen” är vad som faktiskt hände på grund av förekomsten av energiköpsavtalen.

([97]) Denna parameter uttrycks i MW och kallas allmänt ”systemlast”.

([98]) Perioder med stor efterfrågan kallas allmänt ”höglastperioder”, i motsats till ”baslastperioder”.

([99]) Se framför allt dom av den 12 oktober 2000, mål C-480/98, Spanien mot kommissionen, REG 2000, s. I-8717, punkt 25, och av den 12 maj 2005, C-415/03, kommissionen mot Grekland, REG 2005, s. I- 3875, punkt 39.

inte förekommer. Följaktligen kan de priser som elproducenterna kunde ha erhållit om energiköpsavtalen inte hade funnits beräknas utifrån en marknadssimulering som består av en analys av hur elgrossistmarknaden fungerar under den ”kontrafaktiska situationen”. Syftet med simuleringen är att uppskatta försäljningen och priserna under den kontrafaktiska situationen för att fastställa tillförlitliga uppskattningar av de belopp som MVM skulle ha betalat de berörda elproducenterna för energi som köpts av dessa under den situationen. Simuleringen måste uppfylla de villkor som anges i följande skäl.

(448) Först och främst, med tanke på att el har en mycket låg efterfrågan på priselasticitet, bör simuleringen göras under antagande av att systemlasten under den kontrafaktiska situationen vid varje enskild tidpunkt är identisk med den faktiska lasten vid den tidpunkten.

(449) För det andra säljs, såsom nämns i skäl 196, stora elvolymer på konkurrensutsatta grossistmarknader via spot- eller terminskontrakt. Av elbranschundersökningen framgick det att terminspriserna nivå berodde på enskilda förväntningar på spotmarknadspriserna utveckling. Till skillnad från spotmarknaderna, för vilka ekonomisk teori tyder på att priset under helt konkurrensmässiga villkor vid varje tidpunkt är de högsta kortfristiga marginalkostnaderna för alla produktionsenheter som behövs för att möta efterfrågan ([100]), finns det ingen måttstock för priserna på terminsmarknader som kan uppskattas med ekonomisk teori. Det är heller inte möjligt att simulera effekterna av de strategier som både säljare och köpare utvecklat för förhandlingar emellan spot- och terminskontrakt. Detta åskådliggörs genom de många varierande situationerna på grossistmarknaderna över hela Europa. Elbranschundersökningen visade att förhållandet mellan handelsvolymerna i form av spotprodukter och den nationella elkonsumtionen varierade kraftigt i medlemsstaterna ([101]).

(450) Som beskrivs i skäl 198 utgör spotpriserna, och särskilt priserna på spotbörserna, normalt referensvärden för hela grossistmarknaden, och även för terminsprodukter. Kommissionen anser därför, för att man ska kunna fastställa de stödbelopp som ska återbetalas, att grossistmarknaden bör simuleras under antagande av att all el skulle handlas genom spotkontrakt, med undantag av de särskilda inslag som nämns i skälen 453–456.

([100]) Under helt konkurrensmässiga villkor är alla produktionsenheter som behövs för att möta efterfrågan vid varje tidpunkt de som har de lägsta kortfristiga marginalkostnaderna och kan förse nätet med all kraft som behövs för att möta efterfrågan. Elproduktionsenheterna kan klassificeras efter sina kortfristiga marginalkostnader. Deras tillträde till marknaden vid varje tidpunkt beror på deras ställning i denna ”företrädesordning”, på systemlasten och på den kraft som levererats av de produktionsenheter som har en högre ställning i företrädesordningen.

([101]) Exempelvis är förhållandet 5 % i Frankrike, 11 % i Förenade kungariket, 44 % i Italien och 84 % i Spanien.

(451) Simuleringen bör göras på grundval av de berörda produktionsenheternas kortfristiga marginalkostnader. Simuleringen bör därför beakta specifika uppgifter av betydelse för varje enskild elproduktionsenhet i drift i Ungern ([102]) mellan den 1 maj 2004 och den dag energiköpsavtalen faktiskt upphör att gälla, särskilt med avseende på installerad kapacitet, termisk verkningsgrad, bränslekostnader och andra viktiga komponenter i de rörliga kostnaderna, samt perioder av planerade och oplanerade avbrott. Dessutom bör simuleringen utföras under det grundläggande antagandet att det vid varje tidpunkt finns ett enda pris på den simulerade spotmarknaden till följd av mekanismer för tillgång och efterfrågan. Detta enda pris varierar över tiden på grund av varierande efterfrågan och rörliga kostnader.

(452) Simuleringen bör beakta att MVM under den kontrafaktiska situationen inte skulle behöva köpa energi som inte behövs för att tillgodose behoven inom det allmännyttiga segmentet ([103]). Frisläppningsmekanismerna enligt skäl 226 skulle därför inte finnas under den kontrafaktiska situationen, och MVM:s behov skulle begränsas till den mängd som behövs för att tillgodose efterfrågan inom allmännyttan.

(453) Simuleringen bör också beakta vissa specifika, på lämpligt sätt motiverade situationer som kan medföra en avvikelse från marginalkostnadsprincipen, som ligger till grund för hela simuleringen. Kraftvärmeverk kan råka ut för sådana specifika situationer. Beroende på kraftvärmeverkens avtal eller skyldigheter vad gäller värmetillförsel, kan de bli tvungna att sälja energi till ett lägre pris än deras kortfristiga marginalkostnader.

(454) Sådana situationer kan också drabba produktionsenheter som omfattas av ett system för offentligt stöd på grund av att de är baserade på miljövänlig teknik. Detta är fallet i Ungern, där lagstiftningen kräver att MVM och de regionala distributionsföretagen obligatoriskt köper el som producerats i kraftvärmeverk eller från avfall eller förnybara energikällor till offentligt reglerade priser som vanligtvis är högre än priserna på den konkurrensutsatta grossistmarknaden. Simuleringen måste beakta att detta system med obligatoriska köp skulle ha förekommit även under den kontrafaktiska situationen. De mängder som MVM köper inom ramen för systemet med obligatoriska köp och de priser som betalas för den energin skulle ha varit desamma som under den faktiska situationen ([104]).

([102]) Oavsett om de har energiköpsavtal eller ej.

([103]) Med beaktande av förlusterna på överförings- och distributionsnäten.

([104]) Den faktiska situationen motsvarar ställningen på marknaden sedan den 1 maj 2004 med förekomsten av energiköpsavtalen.

(455) Simuleringen bör även beakta att vissa fysiskt tillgängliga produktionskapaciteter inte är tillgängliga för eltillförsel på grossitsmarknaden eftersom de är reserverade för tillhandahållande av balanstjänster till TSO. Under den faktiska situationen tillhandahölls balanstjänster både av producenter med ett energiköpsavtal och andra producenter. Simuleringen bör utföras under antagandet att under den ”kontrafaktiska situationen” var de kapaciteter som reserverats för tillhandahållande av balanstjänster till TSO, den energi som tillhandahållits på grundval av dessa kapaciteter och de priser som erhållits för denna samma som under den faktiska situationen.

(456) Under den kontrafaktiska situationen kan de elmängder som importerats och exporterats och de priser som erhållits för dessa ha varit andra än under den faktiska situationen. Det skulle dock inte vara möjligt att exakt bedöma den effekten utan att utvidga simuleringen till de exporterande och importerande ländernas marknader, eftersom marknadsaktörernas beslut beträffande export eller import från ett land till ett annat påverkas av de marknadsvillkor som råder både i exportlandet och importlandet. Med tanke på att de volymer som importeras till och exporteras från Ungern är begränsade jämfört med dem som produceras och konsumeras inom landet och med hänsyn till att en tredjedel av den totala importen omfattas av långsiktiga avtal ([105]) anser kommissionen att en sådan utvidgning av simuleringen skulle kunna kräva orimliga insatser. Ungern kan därför anse att de importerade och exporterade mängderna och motsvarande priser under den kontrafaktiska situationen var desamma som under den faktiska situationen.

(457) Kommissionen känner till att vissa elproducenter som inte har något energiköpsavtal med MVM har slutit långsiktiga eller medelfristiga avtal om elleveranser till andra kunder. Kommissionen anser dock att sådana avtal inte bör tas med i simuleringen eftersom upphävandet av energiköpsavtalen den 1 maj 2004 eller tidigare, vilket är det grundläggande antagandet för den kontrafaktiska situationen, måste ha lett till en förändring av alla elproducenters affärsstrategier med tanke på den stora andelen installerad kapacitet som reserverats inom ramen för energiköpsavtalen. Som nämns i skäl 449 är det inte möjligt att uppskatta den andel el som säljs som spot- och terminsprodukter. Det är därför rimligt att anse att alla elproducenter säljer hela sin produktion som spotprodukter såvida de inte hamnar i någon av de situationer som avses i skälen 453–456.

(458) Det mest exakta sättet att simulera en elgrossistmarknad är att göra det per timme och ta med alla specifika parametrar för varje enskild timme i beräkningen. Kommissionen kommer dock att godta att simuleringen begränsas till representativa tidsprover och att resultaten av de simuleringar som utförs på varje representativt tidsprov extrapoleras till hela den period som bedöms.

(459) Simuleringen bör frambringa tillförlitliga uppskattningar av den mängd energi som varje elproduktionsenhet levererat och det pris som erhållits för denna under den kontrafaktiska situationen. Förhållandet mellan den energi som MVM behöver för att tillgodose det reglerade marknadssegmentets behov ([106]) och den totala mängd energi som tillhandahållits på elgrossistmarknaden vid varje tillfälle bör beräknas på grundval av historik beträffande slutanvändarnas totala konsumtion inom det reglerade marknadssegmentet och alla slutanvändares totala konsumtion under den faktiska situationen.

(460) Denna andel bör användas för att uppskatta de energimängder som varje elproducent skulle ha sålt till MVM vid varje tillfälle under den kontrafaktiska situationen. På grundval av dessa beräkningar bör de totala belopp som MVM skulle ha betalat till varje elproducent för den energi som köpts för att tillgodose behovet inom det reglerade marknadssegmentet under den kontrafaktiska situationen beräknas för hela bedömningsperioden ([107]).

(461) Vid det sista steget i beräkningen av de belopp som ska återbetalas bör hänsyn tas till att elproducenterna under den faktiska situationen inte sålt hela produktionen från de block som omfattas av energiköpsavtal till MVM, utan använt sina oreserverade kapaciteter för försäljning till andra kunder än MVM. För vart och ett av de berörda producerande blocken bör det stödbelopp som ska återbetalas beräknas årligen på skillnaden mellan intäkterna från försäljning av energi till MVM inom ramen för energiköpsavtalen ([108]) under den faktiska situationen och de belopp som MVM skulle ha betalat under den kontrafaktiska situationen, beräknat enligt ovanstående principer.

(462) Kommissionen medger dock att de berörda elproducenterna under den kontrafaktiska situationen kan ha erhållit högre intäkter från andra kunder än MVM än dem de erhållit från dessa under den faktiska situationen. Detta beror främst på att MVM under den kontrafaktiska

([105]) Som skulle ha fortsatt att gälla under den kontrafaktiska situationen.

([106]) Denna mängd motsvarar den energi som konsumenterna inom det reglerade marknadssegmentet faktiskt förbrukar och den ytterligare mängd som behövs på grund av förlusterna i överförings- och distributionsnäten.

([107]) Mellan den 1 maj 2004 och den dag energiköpsavtalen upphör att gälla.

([108]) Intäkterna ska beräknas på de priser som MVM faktiskt har betalat. För den period då de reglerade priserna överskred energiköpsavtalens prisformler (9 december 2006–31 december 2007), bör de reglerade priserna beaktas i den beräkningen.

situationen inte reserverar något kapacitet, vilket ger elproducenterna ytterligare möjligheter att sälja sin produktion till andra kunder än MVM. Ungern kan därför från de belopp som beräknats enligt skäl 461 dra av skillnaden mellan de intäkter som elproducenterna skulle ha erhållit från andra kunder än MVM under den kontrafaktiska situationen och de intäkter de skulle ha erhållit från andra kunder än MVM under den faktiska situationen, om den skillnaden är positiv.

(463) Den ränta som ska betalas enligt artikel 14.2 i förordning (EG) nr 659/1999 bör också beräknas på årsbasis.

(464) För att kommissionen ska kunna bedöma noggrannheten och tillförlitligheten i den simulering som Ungern utfört ska Ungern lämna kommissionen en detaljerad beskrivning av den underliggande metoden och de datamängder som matats in i simuleringen.

(465) Kommissionen vet att det finns lämpliga verktyg för att utföra den nödvändiga simuleringen. Kommissionen använde faktiskt ett sådant verktyg i samband med elbranschundersökningen för att bedöma sex europeiska grossistmarknaders struktur och funktion ([109]). Sådana verktyg används också av ett antal elproducenter och elhandlare för att göra långtidsprognoser för el, bedriva resursplanering och optimera elproduktionen. Som nämnts ovan är kommissionen också beredd att godta vissa förenklingar, och särskilt användningen av representativa tidsprover i stället för en simulering per timme. På grundval av principen om lojalt samarbete enligt artikel 10 i EG-fördraget måste Ungern därför utföra en simulering enligt ovanstående principer och beräkna det stödbelopp som ska återbetalas utifrån den simuleringen inom rimlig tid.

Verkställighet av beslutet

(466) Domstolen anser att en medlemsstat som stöter på oförutsedda eller oförutsägbara svårigheter eller som blir varse följder som kommissionen inte har förutsett kan underställa kommissionen dessa problem för bedömning tillsammans med förslag på lämpliga förändringar. I detta fall bör kommissionen och medlemsstaten samarbeta med god vilja för att övervinna svårigheterna med fullt iakttagande av bestämmelserna i EG-fördraget ([110]).

([109]) De berörda medlemsstaterna var Belgien, Frankrike, Italien, Nederländerna, Spanien, Tyskland och Förenade kungariket, som har bland de största grossistmarknaderna i Europa.

([110]) Se dom av den 2 februari 1989 i mål C-94/87, kommissionen mot Tyskland, REG 1989, s. 175, punkt 9 och dom av den 4 april 1995 i mål C-348/93, kommissionen mot Italien, REG 1995, s. I-673, punkt 17.

(467) Kommissionen uppmanar därför Ungern att för kommissionen lägga fram de eventuella problem som påträffas vid genomförandet av detta beslut.

8. **SLUTSATSER**

(468) Kommissionen sluter sig till att energiköpsavtalen utgör statligt stöd till elproducenterna enligt artikel 87.1 i EG-fördraget och att detta statliga stöd är oförenligt med den gemensamma marknaden.

(469) Såsom förklaras i punkt 7.3 består de inslag av stöd som ingår i energiköpsavtalen av skyldigheten för MVM att köpa en viss kapacitet och en garanterad minimikvantitet av el till ett pris som täcker kapitalkostnader samt fasta och rörliga kostnader under en betydande del av produktionsenheternas livstid, vilket garanterar avkastning på investeringen.

(470) Eftersom detta statliga stöd är oförenligt med EG-fördraget, måste det avslutas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Köpskyldigheterna i energiköpsavtalen mellan Magyar Villamos Művek Rt. och Budapesti Erőmű Rt., Dunamenti Erőmű Rt., Mátrai Erőmű Rt., AES-Tisza Erőmű Kft, Csepeli Áramtermelő Kft., Paksi Atomerőmű Rt. och Pécsi Erőmű Rt. (som undertecknade det ursprungliga energiköpsavtalet och var företrädare till Pannon Hőerőmű Rt.) ([111]) utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget till elproducenterna.

2. Det statliga stöd som nämns i artikel 1.1 är oförenligt med den gemensamma marknaden.

3. Ungern ska avstå från att bevilja det statliga stödet enligt punkt 1 inom sex månader från delgivningen av detta beslut.

Artikel 2

1. Ungern ska återkräva det stöd som avses i artikel 1 från stödmottagarna.

2. På de belopp som ska återkrävas ska ränta tas ut från det datum de stod till stödmottagarens förfogande fram till den dag de återkrävs.

([111]) De uppräknade företagsnamnen är de som gällde vid tiden för energiköpsavtalens undertecknande.

3. Räntesatsen ska beräknas som ränta på ränta enligt kapitel V i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 ([112]) ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 271/2008 ([113]).

Artikel 3

1. Inom två månader från tillkännagivandet av detta beslut ska Ungern lämna information till kommissionen om de åtgärder som redan vidtagits eller planerats för att följa detta beslut, och särskilt vilka åtgärder som vidtagits för att göra en lämplig simulering av grossitsmarknaden för att fastställa de belopp som ska återkrävas, den detaljerade metod som ska tillämpas och en närmare beskrivning av den datamängd som ska användas i det syftet.

2. Ungern ska hålla kommissionen underrättad om genomförandet av de nationella åtgärder som vidtagits för att genomföra detta beslut till dess att det stöd som avses i artikel 1 helt har återbetalats. Ungern ska på särskild begäran från kommissionen omedelbart lämna information om de åtgärder som redan vidtagits och planerats för att efterleva detta beslut. Ungern ska även lämna detaljerad information om de stöd- och räntebelopp som redan återkrävts av stödmottagarna.

Artikel 4

1. Ungern ska beräkna det exakta stödbelopp som ska återkrävas på grundval av en lämplig simulering av elgrossistmarknadens ställning om inget av energiköpsavtalen enligt artikel 1.1 hade varit i kraft sedan den 1 maj 2004.

2. Inom sex månader från delgivningen av detta beslut ska Ungern beräkna de belopp som ska återkrävas på grundval av den metod som nämns i punkt 1 och lämna alla relevanta uppgifter till kommissionen om simuleringen, och särskilt resultaten av denna, en detaljerad beskrivning av den metod som tillämpats och den datamängd som använts för att utföra simuleringen.

Artikel 5

Ungern ska säkerställa att stödet enligt artikel 1 återkrävs inom tio månader från tillkännagivandet av detta beslut.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Ungern.

Utfärdat i Bryssel den 4 juni 2008

På kommissionens vägnar

Neelie KROES

Ledamot av kommissionen

([112]) EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.
([113]) EUT L 82, 25.3.2008, s. 1.